

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 927

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 decembrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	LEGI ȘI DECRETE	
571.	— Lege privind Codul fiscal	1-96
888.	— Decret pentru promulgarea Legii privind Codul fiscal	96

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE privind Codul fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal

Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal

Art. 1. — (1) Prezentul cod stabilește cadrul legal pentru impozitele și taxele prevăzute la art. 2, care constituie venituri la bugetul de stat și bugetele locale, precizează contribuabilii care trebuie să plătească aceste impozite și taxe, precum și modul de calcul și de plată al acestora. Prezentul cod cuprinde procedura de modificare a acestor impozite și taxe. De asemenea, autorizează Ministerul Finanțelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucțiuni și ordine în aplicarea prezentului cod și a convențiilor de evitare a dublei impuneri.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod este stabilit prin legislația privind procedurile fiscale.

(3) În materie fiscală, dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului fiscal.

(4) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea acelui tratat.

(5) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare.

Impozitele și taxele reglementate de Codul fiscal

Art. 2. — Impozitele și taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

- a) impozitul pe profit;
- b) impozitul pe venit;
- c) impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
- d) impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- e) impozitul pe reprezentanțe;
- f) taxa pe valoarea adăugată;
- g) accizele;
- h) impozitele și taxele locale.

CAPITOLUL II

Interpretarea și modificarea Codului fiscal

Principiile fiscalității

Art. 3. — Impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

- a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;
- b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;
- c) echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice, prin impunerea diferită a veniturilor, în funcție de mărimea acestora;

d) eficiența impunerii prin asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor Codului fiscal, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice și juridice, în raport cu impozitarea în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiționale majore.

Modificarea și completarea Codului fiscal

Art. 4. — (1) Prezentul cod se modifică și se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

Norme metodologice, instrucțiuni și ordine

Art. 5. — (1) Ministerul Finanțelor Publice are atribuția elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) În înțelesul prezentului cod, prin *norme* se înțelege norme metodologice, instrucțiuni și ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, și sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Ordinele și instrucțiunile se emit de ministrul finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Instituțiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanțelor Publice, nu pot elabora și emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepția celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanțelor Publice colectează și sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod și pune această colecție oficială la dispoziția altor persoane, spre publicare.

Înființarea și funcționarea Comisiei fiscale centrale

Art. 6. — (1) Ministerul Finanțelor Publice înființează o Comisie fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile și legislația fiscală.

(4) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

CAPITOLUL III

Definiții

Definiții ale termenilor comuni

Art. 7. — (1) În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

1. *activitate* — orice activitate desfășurată de către o persoană în scopul obținerii de venit;

2. *activitate dependentă* — orice activitate desfășurată de o persoană fizică într-o relație de angajare;

3. *activitate dependentă la funcția de bază* — orice activitate dependentă care este declarată astfel de persoana fizică, în conformitate cu prevederile legii;

4. *activitate independentă* — orice activitate desfășurată cu regularitate de către o persoană fizică, alta decât o activitate dependentă;

5. *asociere, țără personalitate juridică* — orice asociere în participațiune, grup de interes economic, societate civilă sau altă entitate care nu este o persoană impozabilă distinctă, în înțelesul impozitului pe venit și pe profit, conform normelor emise în aplicare;

6. *autoritate fiscală competentă* — organul fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, după caz, care au responsabilități fiscale;

7. *contract de leasing financiar* — orice contract de leasing care îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) riscurile și beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) perioada de leasing depășește 75% din durata normală de utilizare a bunului ce face obiectul leasingului; în înțelesul acestei definiții, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

8. *contract de leasing operațional* — orice contract de leasing încheiat între locator și locatar, care nu îndeplinește condițiile contractului de leasing financiar;

9. *comision* — orice plată în bani sau în natură efectuată către un broker, un agent comisionar general sau către orice persoană asimilată unui broker sau unui agent comisionar general, pentru serviciile de intermediere efectuate în legătură cu o operațiune comercială;

10. *contribuții sociale obligatorii* — orice contribuții care trebuie plătite, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru protecția șomerilor, asigurări de sănătate sau asigurări sociale;

11. *credit fiscal* — o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului achitat în străinătate, conform convențiilor de evitare a dublei impunerii sau așa cum se stabilește în prezentul cod;

12. *dividend* — o distribuție în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuție de titluri de participare suplimentare care nu modifică procentul de deținere a titlurilor de participare ale oricărui participant la persoana juridică;

b) o distribuție în bani sau în natură, efectuată în legătură cu răscumpărarea titlurilor de participare la persoana juridică, alta decât răscumpărarea care face parte dintr-un plan de răscumpărare, ce nu modifică procentul de deținere a titlurilor de participare al nici unui participant la persoana juridică;

c) o distribuție în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuție în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți.

Dacă suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate către un participant la persoana juridică depășește prețul pieței pentru astfel de bunuri sau servicii, atunci diferența se tratează drept dividend;

13. *dobânda* — orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie să fie plătită sau primită în cadrul unei datorii, în legătură cu un depozit sau în conformitate cu un contract de leasing financiar, vânzare cu plata în rate sau orice vânzare cu plata amânată;

14. *franciza* — sistem de comercializare bazat pe o colaborare continuă între persoane fizice sau juridice, independente din punct de vedere financiar, prin care o persoană, denumită *francizor*, acordă unei alte persoane, denumită *beneficiar*, dreptul de a exploata sau de a dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu;

15. *know-how* — orice informație cu privire la o experiență industrială, comercială sau științifică care este necesară pentru fabricarea unui produs sau pentru aplicarea unui proces existent și a cărei dezvoltare către alte persoane nu este permisă fără autorizația persoanei care a furnizat această informație; în măsura în care provine din experiență, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate ști din simpla examinare a produsului și din simpla cunoaștere a progresului tehnicii;

16. *m/jloc fix* — orice imobilizare corporală, care este deținută pentru a fi utilizată în producția sau livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriată terților sau în scopuri administrative, dacă are o durată normală de utilizare mai mare de un an și o valoare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

17. *nerezident* — orice persoană juridică străină și orice persoană fizică nerezidentă;

18. *organizație nonprofit* — orice asociație, fundație sau federație înființată în România, în conformitate cu legislația în vigoare, dar numai dacă veniturile și activele asociației, fundației sau federației sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau nonpatrimonial;

19. *participant* — orice persoană care este proprietarul unui titlu de participare;

20. *persoană* — orice persoană fizică sau juridică;

21. *persoane afiliate* — o persoană este afiliată cu altă persoană, dacă relația dintre ele este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică, dacă acestea sunt rude până la gradul al III-lea inclusiv;

b) o persoană este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 33% din valoarea sau numărul titlurilor

de participare sau al drepturilor de vot deținute la persoana juridică ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;

c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică, dacă orice altă persoană deține direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 33% din valoarea sau numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot deținute la fiecare persoană juridică ori dacă controlează în mod efectiv fiecare persoană juridică; în înțelesul acestei definiții, o asocieră fără personalitate juridică se consideră persoană juridică;

22. *persoană fizică nerezidentă* — orice persoană fizică care nu este persoană fizică rezidentă;

23. *persoană fizică rezidentă* — orice persoană fizică ce îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) are domiciliul în România;

b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;

c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;

d) este cetățean român care lucrează în străinătate, ca funcționar sau angajat al României într-un stat străin.

Prin excepție de la prevederile lit. a)—d), nu este persoană fizică rezidentă un cetățean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetățean străin care este funcționar ori angajat al unui organism internațional și interguvernamental înregistrat în România, un cetățean străin care este funcționar sau angajat al unui stat străin în România și nici membrii familiilor acestora;

24. *persoană juridică română* — orice persoană juridică care a fost înființată în conformitate cu legislația României sau care are locul de exercitare a conducerii efective în România;

25. *persoană juridică străină* — orice persoană juridică care nu este persoană juridică română;

26. *preț de piață* — suma care ar fi plătită de un client independent unui furnizor independent în același moment și în același loc, pentru același bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiții de concurență loială;

27. *proprietate imobiliară* — oricare din următoarele:

a) orice teren;

b) orice clădire sau altă construcție ridicată ori încorporată într-un teren;

c) orice recoltă, material lemnos, depozit mineral sau altă resursă naturală atașată terenului;

d) orice proprietate accesorie proprietății prevăzute la lit. a)—c), inclusiv orice șeptel și orice echipament utilizat în agricultură sau silvicultură;

e) orice drept de proprietate descris la lit. a)—d), inclusiv dreptul de folosință sau dreptul de a obține venit dintr-o astfel de proprietate;

28. *redevență* — orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea ori dreptul de folosință al oricăruia dintre următoarele:

a) drept de autor asupra unei lucrări literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor, benzilor pentru emisiunile de radio sau de televiziune, precum și efectuarea de înregistrări audio, video;

b) orice brevet, invenție, inovație, licență, marcă de comerț sau de fabrică, franciză, proiect, desen, model, plan, schiță, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori software.

Nu se consideră redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achizițiile de software destinate exclusiv operării respectivului software, fără alte modificări decât cele determinate de instalarea, implementarea, stocarea sau utilizarea acestuia. De asemenea, nu va fi considerată redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achiziția în întregime a drepturilor de autor asupra unui program pentru calculator;

c) orice transmisiuni, inclusiv către public, directe sau indirecte, prin cablu, satelit, fibre optice sau tehnologii similare;

d) orice echipament industrial, comercial sau științific, orice bun mobil, mijloc de transport ori container;

e) orice know-how;

f) numele sau imaginea oricărei persoane fizice sau alte drepturi similare referitoare la o persoană fizică.

În plus, redevența cuprinde orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru dreptul de a înregistra sau transmite sub orice formă spectacole, emisiuni, evenimente sportive sau alte activități similare;

29. *rezident* — orice persoană juridică română și orice persoană fizică rezidentă;

30. *România* — teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă, asupra cărora România își exercită drepturile suverane și jurisdicția în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional;

31. *titlu de participare* — orice acțiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică sau la un fond deschis de investiții;

32. *transfer* — orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, precum și schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate.

(2) Criteriile care stabilesc dacă o activitate desfășurată de o persoană fizică reprezintă o activitate dependentă sau independentă sunt prevăzute în norme.

Art. 8. — (1) În înțelesul prezentului cod, *sediul permanent* este un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum și o mină, un puț de țitei sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracție a resurselor naturale.

(3) Un sediu permanent presupune un șantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj sau activități de supervizare legate de acestea, numai dacă șantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1)–(3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalații numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparțin nerezidentului;

b) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziții sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziției;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziționării de produse sau bunuri ori culegerii de informații pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfășurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinație a activităților prevăzute la lit. a)–f), cu condiția ca întreaga activitate desfășurată în locul fix să fie de natură preparatorie sau auxiliară.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) și (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce privește activitățile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acționează în România în numele nerezidentului și dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

a) persoana este autorizată și exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a)–f);

b) persoana menține în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfășoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obișnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activitățile unui astfel de agent sunt desfășurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relațiile comerciale și financiare dintre nerezident și agent există condiții diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfășoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(8) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

CAPITOLUL IV

Reguli de aplicare generală

Art. 9. — (1) Impozitele și taxele se plătesc în moneda națională a României.

(2) Sumele înscrise pe o declarație fiscală se exprimă în moneda națională a României.

(3) Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda națională a României, după cum urmează:

a) în cazul unei persoane care desfășoară o activitate într-un stat străin și își ține contabilitatea acestei activități în moneda statului străin, profitul impozabil sau venitul net din activități independente și impozitul plătit statului străin se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar pentru perioada căreia îi este aferent profitul impozabil sau venitul net;

b) în oricare alt caz, sumele se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută în norme.

Definiția sediului permanent

Moneda de plată și de calcul a impozitelor și taxelor

(4) În înțelesul prevederilor alin. (3), *cursul de schimb valutar*, folosit pentru a converti în moneda națională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, exceptând cazurile prevăzute expres în norme.

Art. 10. — (1) În înțelesul prezentului cod, veniturile impozabile cuprind veniturile în numerar și/sau în natură.

(2) În cazul venitului în natură, valoarea acestuia se stabilește pe baza cantității și a prețului de piață pentru bunurile sau serviciile respective.

Art. 11. — (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Art. 12. — Următoarele venituri sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, sub formă de:

a) venituri atribuibile unui sediu permanent în România;

b) venituri din activitățile dependente desfășurate în România;

c) dividende de la o persoană juridică română;

d) dobânzi de la un rezident;

e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

f) redevențe de la un rezident;

g) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din proprietăți imobiliare situate în România, inclusiv veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, venituri din folosirea proprietății imobiliare situate în România și venituri din transferul dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare situate în România;

i) venituri din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică, dacă persoana juridică este o persoană juridică română sau dacă cea mai mare parte a valorii mijloacelor fixe ale persoanei juridice, direct sau prin una sau mai multe persoane juridice, reprezintă proprietăți imobiliare situate în România;

j) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat;

k) venituri din servicii prestate în România;

l) venituri din prestarea de servicii de management, de intermediere sau de consultanță în orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

m) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

n) comisioane de la un rezident;

o) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

p) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

q) venituri din transportul internațional aerian, naval, feroviar sau rutier care se desfășoară între România și un stat străin;

r) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

s) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România;

t) orice alte venituri obținute dintr-o activitate desfășurată în România.

TITLUL II

Impozitul pe profit

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 13. — Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare *contribuabili*:

a) persoanele juridice române;

b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

Venituri în natură

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

Venituri obținute din România

Contribuabili

c) persoanele juridice străine și persoanele fizice nerezidente care desfășoară activitate în România într-o asocierie fără personalitate juridică;

d) persoanele juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română;

e) persoanele fizice rezidente asociate cu persoane juridice române, pentru veniturile realizate atât în România cât și în străinătate din asocieri fără personalitate juridică; în acest caz, impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reține și se varsă de către persoana juridică română.

Art. 14. — Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;

b) în cazul persoanelor juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România, asupra profitului impozabil atribuibil sediului permanent;

c) în cazul persoanelor juridice străine și al persoanelor fizice nerezidente care desfășoară activitate în România într-o asocierie fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii atribuibile fiecărei persoane;

d) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, asupra profitului impozabil aferent acestor venituri;

e) în cazul persoanelor fizice rezidente asociate cu persoane juridice române care realizează venituri atât în România, cât și în străinătate, din asocieri fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii atribuibile persoanei fizice rezidente.

Art. 15. — (1) Sunt scutiți de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili:

a) trezoreria statului;

b) instituțiile publice, pentru fondurile publice, inclusiv pentru veniturile proprii și disponibilitățile realizate și utilizate potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, dacă legea nu prevede altfel;

c) persoanele juridice române care plătesc impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, în conformitate cu prevederile cuprinse în titlul IV;

d) fundațiile române constituite ca urmare a unui legat;

e) cultele religioase, pentru veniturile obținute din activități economice care sunt utilizate pentru susținerea activităților cu scop caritabil;

f) cultele religioase, pentru veniturile obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit legii, și pentru veniturile obținute din chirii, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrările de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ și pentru acțiuni specifice cultelor religioase, inclusiv veniturile din despăgubiri sub formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate;

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum și cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, cu modificările ulterioare;

h) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, potrivit Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru veniturile obținute din activități economice și care sunt sau urmează a fi utilizate pentru îmbunătățirea utilităților și a eficienței clădirii, pentru întreținerea și repararea proprietății comune;

i) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

j) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii.

(2) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri:

a) cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor;

b) contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților;

c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;

d) veniturile obținute din vize, taxe și penalități sportive sau din participarea la competiții și demonstrații sportive;

e) donațiile și banii sau bunurile primite prin sponsorizare;

f) dividendele, dobânzile și veniturile realizate din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare obținute din plasarea veniturilor scutite;

g) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;

h) resursele obținute din fonduri publice sau din finanțări nerambursabile;

i) veniturile realizate din acțiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombole, conferințe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;

Sfera de cuprindere a impozitului

Scutiri

j) veniturile excepționale rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;

k) veniturile obținute din reclamă și publicitate, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare și funcționare, din domeniul culturii, cercetării științifice, învățământului, sportului, sănătății, precum și de camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale.

(3) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit și pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzută la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

Anul fiscal

Art. 16. — (1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

Cotele de impozitare

Art. 17. — (1) Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 25%, cu excepțiile prevăzute la alin. (2), la art. 33 și 38.

(2) În cazul Băncii Naționale a României, cota de impozit pe profit este de 80%.

Impozit minim pentru baruri de noapte, cluburi de noapte, discoteci, cazinouri și pariuri sportive

Art. 18. — Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive și la care impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri realizate.

CAPITOLUL II

Calculul profitului impozabil

Reguli generale

Art. 19. — (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

(2) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieșirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3). Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal.

(3) În cazul contribuabililor care produc bunuri mobile și imobile, valorificate pe baza unui contract cu plata în rate, se poate opta ca veniturile aferente contractului să fie luate în calcul la determinarea profitului impozabil, pe măsură ce ratele devin scadente, conform contractului. Cheltuielile corespunzătoare acestor venituri sunt deductibile la aceleași termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului. Opțiunea se exercită la momentul livrării bunurilor și este irevocabilă.

(4) În cazul contribuabililor care desfășoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții.

Venituri neimpozabile

Art. 20. — Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română. Sunt, de asemenea, neimpozabile, după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele primite de la o persoană juridică străină, din statele Comunității Europene, dacă persoana juridică română deține minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridică străină, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului;

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele de evaluare a investițiilor financiare pe termen lung. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii titlurilor de participare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

c) veniturile din anularea obligațiilor unei persoane juridice, dacă obligațiile se anulează în schimbul titlurilor de participare la respectiva persoană juridică;

d) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum și veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;

e) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

Cheltuieli

Art. 21. — (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

- a) cheltuielile cu achiziționarea ambalajelor, pe durata de viață stabilită de către contribuabil;
- b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecția muncii și cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- c) cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de accidente de muncă, boli profesionale sau riscuri profesionale;
- d) cheltuielile de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri și servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;
- e) cheltuielile de transport și cazare în țară și în străinătate efectuate de către salariați și administratori, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți;
- f) contribuția la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;
- g) taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum și contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă;
- h) cheltuielile pentru formarea și perfecționarea profesională a personalului angajat;
- i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți, precum și în situația în care acesta se află înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform legii;
- j) cheltuielile de cercetare-dezvoltare;
- k) cheltuielile pentru perfecționarea managementului, a sistemelor informatice, introducerea, întreținerea și perfecționarea sistemelor de management al calității, obținerea atestării conform cu standardele de calitate;
- l) cheltuielile pentru protejarea mediului și conservarea resurselor;
- m) taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale;
- n) pierderile înregistrate, după data de 1 ianuarie 2007, la scoaterea din evidență a creanțelor neîncasate, ca urmare a închiderii procedurii de faliment a debitorilor, pe baza hotărârii judecătorești prin care se atestă această situație.

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

- a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;
- b) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți. Cheltuielile de transport, cazare și indemnizația acordată salariaților, în cazul contribuabilului care realizează pierdere în exercițiul curent și/sau din anii precedenți, sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;
- c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra fondului de salarii realizat. Intră sub incidența acestei limite cu prioritate ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile și protezele, precum și cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități sau unități aflate în administrarea contribuabililor: grădinițe, creșe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și ale accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști, precum și pentru școlile pe care le au sub patronaj. În cadrul acestor limite pot fi deduse și cheltuielile reprezentând: transportul la și de la locul de muncă al salariaților, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori ai salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariatelor, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă pentru salariații proprii și pentru membrii de familie ai acestora, inclusiv transportul, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie și contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;
- d) perisabilitățile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice;
- e) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, în limita prevederilor legii anuale a bugetului de stat;
- f) cheltuielile cu taxele și cotizațiile către organizațiile neguvernamentale sau asociațiile profesionale, în limita echivalentului în lei a 2.000 euro anual, altele decât cele prevăzute la alin. (2) lit. g) și m);
- g) cheltuielile cu provizioane și rezerve, în limita prevăzută la art. 22;
- h) cheltuielile cu dobânda și diferențele de curs valutar, în limita prevăzută la art. 23;
- i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;
- j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele facultative de pensii ocupaționale, în limita stabilită potrivit legii;

- k) cheltuielile cu primele de asigurare private de sănătate, în limita stabilită potrivit legii;
- l) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea locuințelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de legea locuinței, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%. Diferența nedeductibilă trebuie recuperată de la beneficiari, respectiv chiriași/locatari;
- m) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;
- n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor folosite de angajații cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții. Pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile cu parcul de autoturisme trebuie justificate cu documente legale.
- (4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:
- a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;
- b) amenzile, confiscările, majorările de întârziere și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor, al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri.
- Amenzile, majorările de întârziere și penalitățile de întârziere, datorate ca urmare a clauzelor prevăzute în contractele comerciale, altele decât cele încheiate cu autoritățile, nu intră sub incidența prevederilor prezentei litere;
- c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI;
- d) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor acordate salariaților sub forma unor avantaje în natură, dacă valoarea acestora nu a fost impozitată prin reținere la sursă;
- e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;
- f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;
- g) cheltuielile înregistrate de societățile agricole, constituite în baza legii, pentru dreptul de folosință al terenului agricol adus de membrii asociați, peste cota de distribuție din producția realizată din folosința acestuia, prevăzută în contractul de societate sau asociere;
- h) cheltuielile determinate de diferențele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se dețin participații, precum și de diferențele nefavorabile de valoare aferente obligațiunilor emise pe termen lung, cu excepția celor determinate de vânzarea-cesiunea acestora;
- i) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 20, cu excepția celor prevăzute la art. 20 lit. d);
- j) cheltuielile cu contribuțiile plătite peste limitele stabilite sau care nu sunt reglementate prin acte normative;
- k) cheltuielile cu primele de asigurare plătite de angajator, în numele angajatului, care nu sunt incluse în veniturile salariale ale angajatului, conform titlului III;
- l) alte cheltuieli salariale și/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la angajat, cu excepția prevederilor titlului III;
- m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte;
- n) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele contribuabilului, precum și cele care nu sunt aferente obiectului de activitate, cu excepția celor care privesc bunurile reprezentând garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;
- o) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor incerte sau în litigiu neîncașate, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 22 alin. (1) lit. c). În această situație, contribuabilii, care scot în evidență clienții neîncașați, sunt obligați să comunice în scris acestora scoaterea din evidență a creanțelor respective, în vederea recalculării profitului impozabil la persoana debitoare, după caz;
- p) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat efectuate potrivit legii.

Provizioane și rezerve

Art. 22. — (1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare și funcționare. În cazul în care aceasta este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepție, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilități societăților comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acțiuni obținut în urma procedurii de conversie a creanțelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acestora sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

b) provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților;

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;

2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței;

3. nu sunt garantate de altă persoană;

4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului;

d) provizioanele specifice, potrivit legilor de organizare și funcționare, în cazul unei societăți comerciale bancare sau al unei alte instituții de credit autorizate, precum și pentru societățile de credit ipotecar și societățile de servicii financiare;

e) rezervele constituite de societățile comerciale bancare sau alte instituții de credit autorizate, precum și de societățile de credit ipotecar, potrivit legilor de organizare și funcționare;

f) provizioanele constituite de fondurile de garantare, potrivit normelor Băncii Naționale a României;

g) rezervele legale și provizioanele constituite de Banca Națională a României, în conformitate cu legislația în vigoare;

h) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare și reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare și funcționare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasurării;

i) provizioanele de risc pentru operațiunile pe piețele financiare, constituite potrivit regulamentărilor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;

j) provizioanele constituite în limita unui procent de 100% din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2007;

2. creanța este deținută la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătorești prin care se atestă această situație;

3. nu sunt garantate de altă persoană;

4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

(2) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile și cheltuielile din exploatare, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru defazectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependențelor și anexelor, precum și pentru reabilitarea mediului este de 10%, aplicată asupra diferenței dintre veniturile și cheltuielile înregistrate, pe toată perioada exploatării petroliere.

(4) Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” — ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferența dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană și costurile efective ale activității de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depășesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu

o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare aceluși provizion sau rezervă.

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale și rezerve reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere, de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele de influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăți comerciale bancare, persoane juridice române și sucursalele băncilor străine, care își desfășoară activitatea în România.

(7) În înțelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înțelege și majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

Art. 23. — (1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decât unu. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin *capitalul împrumutat* se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale. Începând cu data de 1 ianuarie 2006, cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile, în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decât trei.

(2) În cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este peste unu inclusiv, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt deductibile până la nivelul sumei veniturilor din dobânzi, plus 10% din celelalte venituri ale contribuabilului. Cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar rămase nedeductibile se raportează în perioada următoare, în aceleași condiții, până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1) și (2), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitărilor prevăzute în aceste alineate. Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități, cu excepția societăților comerciale bancare române sau străine, sucursalelor băncilor străine, cooperativelor de credit, a societăților de leasing pentru operațiuni de leasing, a societăților de credit ipotecar și a persoanelor juridice care acordă credite potrivit legii, dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzilor de referință a Băncii Naționale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei, și

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2).

(7) Prevederile alin. (1)–(3) nu se aplică societăților comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care își desfășoară activitatea în România, societăților de leasing pentru operațiunile de leasing, societăților de credit ipotecar, precum și instituțiilor de credit.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care își desfășoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

Art. 24. — (1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune sau altele asemenea;

Cheltuieli cu dobânzile și diferențe de curs valutar

Amortizarea fiscală

b) mijloacele fixe puse în funcțiune parțial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investițiile efectuate pentru descoperită în vederea valorificării de substanțe minerale utile, precum și pentru lucrările de deschidere și pregătire a extracției în subteran și la suprafață;

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

e) investițiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparținând domeniului public, precum și în dezvoltări și modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;

f) amenajările de terenuri.

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

a) terenurile, inclusiv cele împădurite;

b) tablourile și operele de artă;

c) fondul comercial;

d) lacurile, bălțile și iazurile care nu sunt rezultatul unei investiții;

e) bunurile din domeniul public finanțate din surse bugetare;

f) orice mijloc fix care nu își pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;

g) casele de odihnă proprii, locuințele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate în scopul realizării veniturilor.

(5) Prin *valoarea de intrare a mijloacelor fixe* se înțelege:

a) costul de achiziție, pentru mijloacele fixe procurate cu titlu oneros;

b) costul de producție, pentru mijloacele fixe construite sau produse de către contribuabil;

c) valoarea de piață, pentru mijloacele fixe dobândite cu titlu gratuit.

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;

b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al mașinilor, uneltelor și instalațiilor, precum și pentru computere și echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;

c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(7) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil.

Cota de amortizare liniară se calculează raportând numărul 100 la durata normală de utilizare a mijlocului fix.

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 și 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 și 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

(9) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:

a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăși 50% din valoarea de intrare a mijlocului fix;

b) pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

(10) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică și alte valori similare se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza metoda de amortizare degresivă sau accelerată.

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

b) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesiune sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

d) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

e) amortizarea clădirilor și a construcțiilor minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide și cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor și care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum și a investițiilor pentru descoperită se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

1. din 5 în 5 ani la mine, cariere, extracții petroliere, precum și la cheltuielile de investiții pentru descoperță;

2. din 10 în 10 ani la saline;

f) mijloacele de transport pot fi amortizate și în funcție de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcționare prevăzut în cărțile tehnice, pentru cele achiziționate după data de 1 ianuarie 2004;

g) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de legea locuinței;

h) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. n).

(12) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile, destinate activităților pentru care aceștia sunt autorizați și care nu aplică regimul de amortizare accelerată, pot deduce cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora, la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție. Valoarea rămasă de recuperat pe durata normală de utilizare se determină după scăderea din valoarea de intrare a sumei egale cu deducerea de 20%. Pentru achizițiile de animale și plantații, deducerea de 20% se acordă astfel:

a) pentru animale, la data achiziției;

b) pentru plantații, la data recepției finale de înființare a plantației.

Intră sub incidența prezentului alineat și mijloacele fixe achiziționate în baza unui contract de leasing financiar cu clauză definitivă de transfer al dreptului de proprietate asupra bunului, la expirarea contractului de leasing financiar. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la prezentul alineat au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare.

(13) Pentru investițiile realizate în parcurile industriale până la data de 31 decembrie 2006 se acordă o deducere suplimentară din profitul impozabil, în cotă de 20% din valoarea investițiilor în construcții sau a reabilitărilor de construcții, infrastructură internă și de conexiune la rețeaua publică de utilități, ținând seama de prevederile legale în vigoare privind clasificarea și duratele normate de utilizare a mijloacelor fixe amortizabile. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (12) nu pot beneficia de facilitățile prevăzute în prezentul alineat.

(14) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activități pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. Cheltuielile aferente achiziționării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporțional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă și orice reevaluare contabilă a acestora. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea sau din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, folosind metodele de amortizare aplicate până la această dată.

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(17) În cazul unei imobilizări corporale cu o valoare de intrare mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate opta pentru deducerea cheltuielilor aferente imobilizării sau pentru recuperarea acestor cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(18) Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil și clienți, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care își menține dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(19) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

(20) Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” — ROMATSA efectuează anual actualizarea valorii rămase neamortizate a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale înscrise în bilanțul anului fiscal cu indicele de inflație al anului precedent, comunicat de Institutul Național de Statistică. Valoarea activelor corporale și necorporale, achiziționate în cursul anului fiscal, va fi actualizată în funcție de modificarea indicelui de inflație din perioada cuprinsă între luna în care acestea au fost achiziționate și sfârșitul anului fiscal. Valoarea activelor și a patrimoniului propriu al Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” — ROMATSA se majorează cu diferențele rezultate din reevaluarea anuală. Amortizarea capitalului Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” — ROMATSA, angajat și imobilizat în active corporale și necorporale, se stabilește prin metoda liniară. Valoarea rămasă neamortizată, aferentă mijloacelor fixe ale Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” — ROMATSA, scoase din funcțiune înainte de împlinirea duratei nor-

male de utilizare, diminuată cu sumele rezultate din valorificare, se înregistrează în cheltuielile de exploatare și este deductibilă din punct de vedere fiscal.

(21) Pentru titularii de acorduri petroliere și subcontractanții acestora, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale aferente operațiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investițiilor în curs, imobilizărilor corporale și necorporale efectuate pentru operațiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât și în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui exercițiu financiar.

(22) Prevederile Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică la calculul profitului impozabil, cu excepția prevederilor art. 3 alin. 2 lit. a) și ale art. 8 din aceeași lege.

Contracte de leasing

Art. 25. — (1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing).

Pierderi fiscale

Art. 26. — (1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența prin divizare sau fuziune nu se recuperează de către contribuabilii nou-înființați sau de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite, după caz.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile și cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.

(4) Contribuabilii care au fost obligați la plata unui impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală, intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale și limita celor 5 ani.

Reorganizări, lichidări și alte transferuri de active și titluri de participare

Art. 27. — (1) În cazul contribuțiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

a) contribuțiile nu sunt transferuri impozabile în înțelesul prevederilor prezentului titlu și al prevederilor titlului III;

b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuție de către persoana respectivă.

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operațiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3).

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plății impozitelor:

a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare;

b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la persoana juridică inițială beneficiază de o distribuție proporțională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

c) achiziționarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor și pasivelor aparținând uneia sau mai multor activități economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare;

d) achiziționarea de către o persoană juridică română a minimum 50% din titlurile de participare la altă persoană juridică română, în schimbul unor titluri de participare la persoana juridică achizițoare și, dacă este cazul, a unei plăți în numerar care nu depășește 10% din valoarea nominală a titlurilor de participare emise în schimb.

(4) În cazul operațiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (3) se aplică următoarele reguli:

a) transferul activelor și pasivelor nu se tratează ca un transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu;

b) schimbul unor titluri de participare deținute la o persoană juridică română cu titluri de participare la o altă persoană juridică română nu se tratează ca transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu și al titlului III;

c) distribuirea de titluri de participare în legătură cu divizarea unei persoane juridice române nu se tratează ca dividend;

d) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, așa cum este prevăzut la lit. a), este egală, pentru persoana care primește un astfel de activ, cu valoarea fiscală pe care respectivul activ a avut-o la persoana care l-a transferat;

e) amortizarea fiscală pentru orice activ prevăzut la lit. a) se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la art. 24, care s-ar fi aplicat de persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc;

f) transferul unui provizion sau al unei rezerve nu se consideră o reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit art. 22 alin. (5), dacă un alt contribuabil le preia și le menține la valoarea avută înainte de transfer;

g) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. b), care sunt primite de o persoană, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare care sunt transferate de către această persoană;

h) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. c), care au fost deținute înainte de a fi distribuite, se alocă între aceste titluri de participare și titlurile de participare distribuite, proporțional cu prețul de piață al titlurilor de participare, imediat după distribuire.

(5) Dacă o persoană juridică română deține peste 25% din titlurile de participare la o altă persoană juridică română care transferă active și pasive către prima persoană juridică, printr-o operațiune prevăzută la alin. (3), anularea acestor titluri de participare nu se consideră transfer imposibil.

(6) După data la care România aderă la Uniunea Europeană, prevederile prezentului articol se aplică persoanelor juridice străine care sunt rezidente în oricare stat membru al Uniunii Europene. În acest caz transferul de active și pasive nu se consideră a fi transfer imposibil dacă sunt îndeplinite oricare din următoarele condiții:

a) activele și pasivele sunt legate efectiv de un sediu permanent în România și continuă să fie utilizate pentru a genera profit imposibil în România;

b) activele și pasivele sunt legate efectiv de un sediu permanent al persoanei care transferă activele și pasivele, situat în afara României.

Prin derogare de la prevederile alin. (4) lit. f), transferul unui provizion sau al unei rezerve se consideră a fi o reducere imposibilă a provizionului ori a rezervei respective, dacă provizionul sau rezerva provine de la un sediu permanent, situat în afara României.

(7) În înțelesul prezentului articol, *valoarea fiscală a unui activ, a unui pasiv sau a unui titlu de participare* este valoarea utilizată pentru calculul amortizării și al câștigului sau pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit.

Art. 28. — (1) În cazul unei asocieri fără personalitate juridică, veniturile și cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare în asociere.

(2) Orice asociere fără personalitate juridică dintre persoane juridice străine, care își desfășoară activitatea în România, trebuie să desemneze una din părți care să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea asocierii la autoritatea fiscală competentă, înainte ca aceasta să înceapă să desfășoare activitate;

b) conducerea evidențelor contabile ale asocierii;

c) plata impozitului în numele asociaților, conform art. 34 alin. (1);

d) depunerea unei declarații fiscale trimestriale la autoritatea fiscală competentă, care să conțină informații cu privire la partea din veniturile și cheltuielile asocierii care este atribuibilă fiecărui asociat, precum și impozitul care a fost plătit la buget în numele fiecărui asociat;

e) furnizarea de informații în scris, către fiecare asociat, cu privire la partea din veniturile și cheltuielile asocierii care îi este atribuibilă acestuia, precum și la impozitul care a fost plătit la buget în numele acestui asociat.

(3) Într-o asociere fără personalitate juridică cu o persoană juridică română, persoana juridică română trebuie să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat, potrivit prezentului titlu.

CAPITOLUL III

Aspecte fiscale internaționale

Art. 29. — (1) Persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligația de a plăti impozitul pe profit pentru profitul imposibil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Profitul imposibil se determină în conformitate cu regulile stabilite în capitolul II al prezentului titlu, în următoarele condiții:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile imposibile;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile;

c) cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de locul în care s-au efectuat, decontate de persoana juridică străină și înregistrate de sediul permanent, sunt deductibile în limita a 10% din veniturile salariale ale angajaților sediului permanent.

Asocieri fără personalitate juridică

Veniturile unui sediu permanent

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea sediului permanent ca persoană separată și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea prețului de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent.

(4) Înainte de a desfășura activitate printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal al persoanei juridice străine prevăzute la alin. (1) trebuie să înregistreze sediul permanent la autoritatea fiscală competentă.

Art. 30. — (1) Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) Veniturile din proprietățile imobiliare situate în România includ următoarele:

a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România;

b) câștigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricăror drepturi legate de proprietatea imobiliară situată în România;

c) câștigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă minimum 50% din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România;

d) veniturile obținute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câștigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

(3) Orice persoană juridică străină care obține venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română are obligația de a plăti impozit pe profit, potrivit art. 34, și de a depune declarații de impozit pe profit, potrivit art. 35. Orice persoană juridică străină poate desemna un reprezentant fiscal pentru a îndeplini aceste obligații.

(4) Orice persoană juridică română sau persoană juridică străină cu sediul permanent în România, care plătește veniturile prevăzute la alin. (1), către o persoană juridică străină, are obligația de a reține impozitul calculat din veniturile plătite și de a vira impozitul reținut la bugetul de stat.

(5) În cazul câștigurilor prevăzute la art. 33, rezultate din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare sau ale titlurilor de participare, impozitul care trebuie reținut se stabilește prin aplicarea unei cote de impozitare de 10% la câștigul rezultat din această vânzare-cesionare. Prevederile prezentului alineat se aplică numai în cazul în care plătitorul de venituri obține de la contribuabil justificarea corespunzătoare privind aplicarea prevederilor art. 33.

(6) Prevederile art. 119 se aplică oricărei persoane care are obligația să rețină impozit, în conformitate cu prezentul articol.

Art. 31. — (1) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reținere la sursă și veniturile sunt impozitate atât în România cât și în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reținerea și virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obținut din statul străin.

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, numai dacă persoana juridică română prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

(4) Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor legii privind sponsorizarea și legii bibliotecilor, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) sunt în limita a 3% din cifra de afaceri;

b) nu depășesc mai mult de 20%, din impozitul pe profit datorat.

(5) În limitele respective se încadrează și: cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcției de localuri, dotărilor, achizițiilor de tehnologie a informației și de documente specifice, finanțării programelor de formare continuă a bibliotecarilor, schimburilor de specialiști, burse de specializare, participarea la congrese internaționale.

Art. 32. — (1) Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent din străinătate este deductibilă doar din veniturile obținute din străinătate.

(2) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

CAPITOLUL IV

Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare

Art. 33. — (1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor juridice române și străine care vând-cesionează proprietăți imobiliare situate în România sau titluri de participare deținute la o persoană juridică română.

(2) Dacă câștigurile rezultate din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română depășesc pierderile

Venituri obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare și din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

Credit fiscal

Pierderi fiscale externe

Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare

rezultate dintr-o astfel de vânzare-cesionare, atunci impozitul pe profit se stabilește prin aplicarea unei cote de 10% la diferența rezultată.

(3) Pierderea rezultată din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operațiuni de aceeași natură, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

(4) Câștigul rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare este diferența pozitivă între:

a) valoarea realizată din vânzarea-cesionarea unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare; și

b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare.

(5) Pierderea rezultată dintr-o vânzare-cesionare a proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare este diferența negativă între:

a) valoarea realizată din vânzare-cesionare a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare; și

b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare.

(6) În înțelesul prevederilor alin. (4) și (5), valoarea realizată din vânzare-cesionare se reduce cu comisioanele, taxele sau alte sume plătite, aferente vânzării-cesionării.

(7) Valoarea fiscală pentru proprietățile imobiliare sau pentru titlurile de participare se stabilește după cum urmează:

a) în cazul proprietăților imobiliare, valoarea fiscală este costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă unei astfel de proprietăți;

b) în cazul titlurilor de participare, valoarea fiscală este costul de achiziție al titlurilor de participare, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

(8) Prezentul articol se aplică în cazul proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) contribuabilul a deținut proprietatea imobiliară sau titlurile de participare pe o perioadă mai mare de doi ani;

b) persoana care achiziționează proprietatea imobiliară sau titlurile de participare nu este persoană afiliată contribuabilului;

c) contribuabilul a achiziționat proprietatea imobiliară sau titlurile de participare după 31 decembrie 2003.

CAPITOLUL V

Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

Plata impozitului

Art. 34. — (1) Contribuabilii au obligația de a plăti impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu este prevăzut altfel.

(2) Banca Națională a României, societățile comerciale bancare, persoane juridice române, și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine, au obligația de a plăti impozitul pe profit lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu este prevăzut altfel.

(3) Organizațiile nonprofit au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(4) Contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(5) În înțelesul alin. (1) și (2), profitul impozabil și impozitul pe profit sunt calculate și înregistrate trimestrial, respectiv lunar, în cazul Băncii Naționale a României, societăților comerciale bancare, persoane juridice române, și sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, cumulată de la începutul anului fiscal.

(6) Contribuabilii care efectuează plăți trimestriale și, respectiv, lunare plătesc pentru ultimul trimestru sau pentru luna decembrie, în cazul Băncii Naționale a României, societăților comerciale bancare, persoane juridice române, și în cazul sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru trimestrul III al aceluiași an fiscal, respectiv o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru luna noiembrie a aceluiași an fiscal, urmând ca plata finală a impozitului pe profit pentru anul fiscal să se facă până la data stabilită ca termen limită pentru depunerea situațiilor financiare ale contribuabilului.

(7) Contribuabilii care au definitivat până la data de 15 februarie închiderea exercițiului financiar anterior depun declarația anuală de impozit pe profit și plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor.

(8) Persoanele juridice care încetează să existe au obligația să depună declarația de impunere și să plătească impozitul pe profit cu 10 zile înainte de data înregistrării încetării existenței persoanei juridice la registrul comerțului.

(9) Prevederile alin. (3), (4) și (7) se aplică pentru impozitul pe profit datorat, începând cu anul fiscal 2004. Regularizarea impozitului pe profit aferent anului fiscal 2003 se realizează, potrivit legislației în vigoare, până la data de 31 decembrie 2003.

(10) Obligațiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat. Ca excepție, impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari sunt venituri ale bugetelor locale respective.

Depunerea declarațiilor de impozit pe profit

Art. 35. — (1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit, până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 34 alin. (3), (4) și (7), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor. În cursul anului fiscal, contribuabilii au obligația de a depune declarația de impunere până la termenul de plată al impozitului pe profit, inclusiv.

(2) O dată cu declarația de impozit pe profit anuală, contribuabilii au obligația să depună și o declarație privind plățile și angajamentele de plată către persoanele nerezidente, care cuprinde scopul și suma fiecărei plăți, numele și adresa beneficiarului. Nu se cuprind în această declarație sumele angajate sau plătite pentru bunurile importate sau pentru transportul internațional.

(3) Contribuabilii sunt răspunzători pentru calculul impozitului pe profit.

CAPITOLUL VI

Reținerea impozitului pe dividende

Reținerea impozitului pe dividende

Art. 36. — (1) O persoană juridică română care plătește dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină și să verse impozitul pe dividende reținut către bugetul de stat, așa cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 10% asupra dividendului brut plătit către o persoană juridică română.

(3) Impozitul care trebuie reținut se plătește la bugetul de stat până la data de 20 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține minimum 25% din titlurile de participare ale acestuia la data plății dividendelor, pe o perioadă de 2 ani împliniți până la data plății acestora. Prevederile prezentului alineat se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

(5) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor care sunt plătite unui nerezident și care fac obiectul prevederilor titlului V.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Pierderi fiscale din perioadele de scutire

Art. 37. — Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit art. 26. Pierderea fiscală netă este diferența dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire și profitul impozabil total în aceeași perioadă.

Dispoziții tranzitorii

Art. 38. — (1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.

(2) Contribuabilii care au efectuat cheltuieli cu investiții înainte de 1 iulie 2002, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliesc sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, republicată, cu modificările ulterioare, și care continuă investițiile conform ordonanței menționate, beneficiază în continuare de deducerea din profitul impozabil a cheltuielilor distinct evidențiate, făcute cu investițiile respective, fără a depăși data de 31 decembrie 2006.

(3) Contribuabilii care își desfășoară activitatea în zona liberă pe bază de licență și care până la data de 1 iulie 2002 au realizat investiții în zona liberă, în active corporale amortizabile utilizate în industria prelucrătoare, în valoare de cel puțin 1.000.000 dolari S.U.A., beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit, în continuare, până la data de 30 iunie 2007. Dispozițiile prezentului alineat nu se mai aplică în situația în care survin modificări în structura acționariatului contribuabilului. În înțelesul prezentului alineat, *modificare de acționariat în cazul societăților cotate* se consideră a fi o modificare a acționariatului, în proporție de mai mult de 25% din acțiuni, pe parcursul unui an calendaristic.

(4) Cu excepția prevederilor alin. (3), contribuabilii care obțin venituri din activități desfășurate pe bază de licență într-o zonă liberă au obligația de a plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

(5) Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (1)–(4) nu pot beneficia de amortizarea accelerată sau de deducerea prevăzută la art. 24 alin. (12).

(6) Unitățile protejate destinate persoanelor cu handicap, definite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare, sunt scutite de la plata impozitului pe profit dacă minimum 75% din sumele obținute prin scutire se reinvestesc în vederea achiziției de echipament tehnologic, mașini, utilaje, instalații și/sau

pentru amenajarea locurilor de muncă protejate. Scutirea de la plata impozitului pe profit se aplică până la data de 31 decembrie 2006.

(7) Contribuabilii direct implicați în producția de filme cinematografice, înscriși ca atare în Registrul cinematografic, beneficiază, până la data de 31 decembrie 2006, de:

a) scutirea de la plata impozitului pe profit a cotei-părți din profitul brut reinvestit în domeniul cinematografiei;

b) reducerea impozitului pe profit în proporție de 20%, în cazul în care se creează noi locuri de muncă și se asigură creșterea numărului scriptic de angajați, cu cel puțin 10% față de anul financiar precedent.

(8) Societatea Națională „Nuclearelectrica” — S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2010, în condițiile în care profitul este utilizat exclusiv pentru finanțarea lucrărilor de investiții la obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă—Unitatea 2, potrivit legii.

(9) Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 1 octombrie 2007.

(10) Societatea Comercială „Sidex” — S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2006.

(11) Compania Națională „Aeroportul Internațional București — Otopeni” — S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2012.

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006:

a) veniturile realizate din activitățile desfășurate pentru obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă—Unitatea 2, până la punerea în funcțiune a acestuia;

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

c) veniturile realizate din practicarea apiculturii.

(13) Pentru investițiile directe cu impact semnificativ în economie, realizate până la data de 31 decembrie 2006, potrivit legii, contribuabilii pot deduce o cotă suplimentară de 20% din valoarea acestora. Deducerea se calculează în luna în care se realizează investiția. În situația în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor art. 26. Pentru investițiile realizate se poate calcula amortizare accelerată, cu excepția investițiilor în clădiri. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la prezentul alineat nu pot aplica prevederile art. 24 alin. (12).

(14) Facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate în prezentul articol, precum și cele care decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în vigoare până la termenele și în condițiile stipulate de acestea.

TITLUL III

Impozitul pe venit

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Contribuabili

Art. 39. — Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu și sunt numite în continuare *contribuabili*:

a) persoanele fizice rezidente;

b) persoanele fizice nerezidente care desfășoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele fizice nerezidente care desfășoară activități dependente în România;

d) persoanele fizice nerezidente care obțin venituri prevăzute la art. 95.

Sfera de cuprindere a impozitului

Art. 40. — (1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare *impozit pe venit*, se aplică următoarelor venituri:

a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României;

b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), numai veniturilor obținute din România, care sunt impuse la nivelul fiecărei surse din categoriile de venituri prevăzute la art. 41;

c) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfășoară activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România, venitului net atribuibil sediului permanent;

d) în cazul persoanelor fizice nerezidente care desfășoară activitate dependentă în România, venitului salarial net din această activitate dependentă;

e) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care obțin veniturile prevăzute la art. 39 lit. d), venitului determinat conform regulilor prevăzute în prezentul titlu, ce corespund categoriei respective de venit.

(2) Persoanele fizice care îndeplinesc condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) timp de 3 ani consecutiv vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile

obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu al patrulea an fiscal.

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit

Art. 41. — Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

- a) venituri din activități independente, definite conform art. 47;
- b) venituri din salarii, definite conform art. 56;
- c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 65;
- d) venituri din investiții, definite conform art. 69;
- e) venituri din pensii, definite conform art. 72;
- f) venituri din activități agricole, definite conform art. 75;
- g) veniturile din premii și din jocuri de noroc, definite conform art. 79;
- h) venituri din alte surse, definite conform art. 83.

Venituri neimpozabile

Art. 42. — În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, din bugetul asigurărilor sociale de stat, din bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, inclusiv indemnizația de maternitate și pentru creșterea copilului, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă;

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare.

Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică, ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadrați în gradul I de invaliditate, precum și pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din scheme facultative de pensii ocupaționale și cele finanțate de la bugetul de stat;

e) contravaloarea cupoanelor ce reprezintă bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice conform dispozițiilor legale în vigoare;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile corporale din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare;

h) drepturile în bani și în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii unităților de învățământ din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională și civile, precum și cele ale gradaților și soldaților concentrați sau mobilizați;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat;

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moștenire și donație;

k) veniturile din agricultură și silvicultură, cu excepția celor prevăzute la art. 75;

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare pentru activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, în condiții de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislația în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor și organizațiilor internaționale din activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, cu condiția ca poziția acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetățeni străini pentru activitatea de consultanță desfășurată în România, în conformitate cu acordurile de finanțare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaționale și organizații neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetățeni străini pentru activități desfășurate în România, în calitate de corespondenți de presă, cu condiția reciprocității acordate cetățenilor români pentru venituri din astfel de activități, și cu condiția ca poziția acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferența de dobândă subvenționată pentru creditele primite în conformitate cu legislația în vigoare;

r) subvențiile primite pentru achiziționarea de bunuri, dacă subvențiile sunt acordate în conformitate cu legislația în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii și văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmașii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și persoanele persecutate din

motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

t) premiile obținute de sportivii medaliați la campionatele mondiale, europene și la jocurile olimpice.

Nu sunt venituri impozabile premiile, primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți în legislația în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță:

– clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale și jocurile olimpice;

– calificarea și participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale și europene, prima grupă valorică, precum și la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive.

Nu sunt venituri impozabile primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți de legislația în materie, în vederea pregătirii și participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

u) premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport și alte asemenea, obținute de elevi și studenți în cadrul competițiilor interne și internaționale, inclusiv elevi și studenți nerezidenți în cadrul competițiilor desfășurate în România;

v) alte venituri care nu sunt impozabile, așa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Art. 43. — (1) Baremul anual de impunere pentru anul fiscal 2004, pentru calculul plăților anticipate, este prevăzut în următorul tabel:

Venitul anual impozabil (lei)	Impozitul anual (lei)
până la 28.800.000	18%
28.800.001 — 69.600.000	5.184.000 + 23% pentru ceea ce depășește suma de 28.800.000 lei
69.600.001 — 111.600.000	14.568.000 + 28% pentru ceea ce depășește suma de 69.600.000 lei
111.600.001 — 156.000.000	26.328.000 + 34% pentru ceea ce depășește suma de 111.600.000 lei
peste 156.000.000	41.424.000 + 40% pentru ceea ce depășește suma de 156.000.000 lei

Baremul lunar pentru determinarea impozitului lunar pe veniturile din salarii și pensii se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice, având ca bază de calcul baremul anual de mai sus.

(2) Pentru anul 2004, impozitul anual se calculează prin aplicarea asupra venitului anual global impozabil a baremului anual prevăzut la alin. (1), corectat, prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu rata inflației realizate pe anul 2004, diminuată cu 1/2 din rata inflației prognozate pe acest an.

(3) Începând cu anul fiscal 2005, baremul anual, respectiv lunar, pentru calculul plăților anticipate cu titlu de impozit se stabilește luându-se în calcul 1/2 din rata inflației prognozate pentru anul respectiv, aplicată la baremul de impunere construit pe baza ratei inflației realizate pe perioada ianuarie — octombrie și a prognozei pe lunile noiembrie — decembrie ale anului precedent. Aceste baremuri se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Începând cu anul fiscal 2005, baremul anual pentru calculul impozitului pe venitul anual global impozabil se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice, pe baza baremului anual prevăzut la alin. (3), corectat cu variația ratei inflației realizate, față de cea prognozată pe perioada impozabilă.

Art. 44. — (1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Art. 45. — (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul anual global a unor sume sub formă de deducere personală de bază și deduceri personale suplimentare, acordate pentru fiecare lună a perioadei impozabile.

(2) Deducerea personală de bază, începând cu luna ianuarie 2004, este fixată la suma de 2.000.000 lei pe lună.

(3) Deducerea personală suplimentară pentru soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, aflați în întreținere este de 0,5 înmulțit cu deducerea personală de bază.

(4) Contribuabilii mai beneficiază de deduceri personale suplimentare, în funcție de situația proprie sau a persoanelor aflate în întreținere, în afara sumelor rezultate din calculul prevăzut la alin. (2) și (3), astfel:

a) 1,0 înmulțit cu deducerea personală de bază pentru invalizii de gradul I și persoanele cu handicap grav;

b) 0,5 înmulțit cu deducerea personală de bază pentru invalizii de gradul II și persoanele cu handicap accentuat.

(5) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere acele persoane ale căror venituri, impozabile și neimpozabile, depășesc sumele reprezentând deduceri personale, conform alin. (3) și (4). În cazul în care o persoană este întreținută de mai mulți contribuabili, suma reprezentând deducerea personală a acesteia se împarte în părți egale între contribuabili, exceptându-se cazul în

Barem de impunere

Perioada impozabilă

Deduceri personale

care aceștia se înțeleg asupra unui alt mod de împărțire a sumei. Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniți, ai contribuabilului sunt considerați întreținuți, iar suma reprezentând deducerea personală suplimentară se acordă pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreținute. Perioada se rotunjește la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(6) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere:

a) persoanele fizice care dețin terenuri agricole și silvice în suprafață de peste 10.000 m² în zonele colinare și de șes și de peste 20.000 m² în zonele montane;

b) persoanele fizice care obțin venituri din cultivarea și din valorificarea florilor, legumelor și zarzavaturilor în sere, în solarii special destinate acestor scopuri și/sau în sistem irigat, din cultivarea și din valorificarea arbuștilor, plantelor decorative și ciupercilor, precum și din exploatarea pepinierelor viticole și pomicole, indiferent de suprafață.

(7) La stabilirea veniturilor realizate de persoanele fizice aflate în întreținere, potrivit alin. (5), se va avea în vedere și venitul determinat potrivit legislației privind venitul minim garantat.

(8) Sunt considerați alți membri de familie, potrivit alin. (3), rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

(9) Deducerile personale prevăzute la alin. (2), (3) și (4) se însumează. Suma deducerilor personale admisă pentru calculul impozitului nu poate depăși de 3 ori deducerea personală de bază și se acordă în limita venitului realizat.

(10) Deducerile personale determinate potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Art. 46. — (1) Deducerea personală de bază lunară, precum și celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc potrivit procedurii prevăzute la art. 45.

(2) Începând cu anul fiscal 2004, sumele fixe exprimate în lei, altele decât deducerea personală de bază, se stabilesc potrivit procedurii prevăzute la art. 43 alin. (3).

(3) Sumele fixe se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Sumele și tranșele de venituri impozabile sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, în sensul că fracțiunile sub 100.000 lei se majorează la 100.000 lei.

CAPITOLUL II

Venituri din activități independente

Art. 47. — (1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene și modele, mostre, mărci de fabrică și de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor și altele asemenea.

Art. 48. — (1) Nu sunt venituri impozabile:

a) veniturile obținute prin aplicarea efectivă în țară de către titular sau, după caz, de către licențiatul acestuia a unei invenții brevetate în România, incluzând fabricarea produsului sau, după caz, aplicarea procedurii, în primii 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului;

b) venitul obținut de titularul brevetului prin cesionarea acestuia.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază persoanele fizice care exploatează invenția, respectiv titularul brevetului aplicat.

Art. 49. — (1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 50 și 51.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanțe comerciale sau din alte creanțe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfășura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

**Actualizarea
deducerilor
personale și a
sumelor fixe**

**Definirea veniturilor
din activități
independente**

Venituri neimpozabile

**Reguli generale de
stabilire a venitului
net din activități
independente
determinat pe baza
contabilității în
partidă simplă**

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II;

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;

3. boli profesionale, risc profesional și accidente de muncă;

4. persoane care obțin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului III din prezentul titlu, cu condiția impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plății de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare și mecenat efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obținute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuțiile efectuate în numele angajaților la scheme facultative de pensii ocupaționale, în conformitate cu legislația în vigoare, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual, pentru o persoană;

h) prima de asigurare pentru asigurările private de sănătate, în limita stabilită potrivit legii;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât și în scopul personal al contribuabilului sau asociațiilor, sunt deductibile numai pentru partea de cheltuielă care este aferentă activității independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii pentru salariați și contribuabili, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria — rata de leasing — în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing.

(6) Baza de calcul se determină ca diferență dintre venitul brut și cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat și cheltuielile de protocol.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) și la alin. (5) lit. h);

e) donații de orice fel;

f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalitățile de întârziere și penalitățile datorate autorităților române și străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) dobânzile aferente creditelor angajate pentru achiziționarea de imobilizări corporale de natura mijloacelor fixe, în cazul în care dobânda este cuprinsă în valoarea de intrare a imobilizării corporale, potrivit prevederilor legale;

i) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;

k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate, ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare;

l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

m) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, și să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.

Art. 50. — (1) Venitul net dintr-o activitate independentă, care este desemnată conform alin. (2), și care este desfășurată de către contribuabil, individual, fără salariați, se determină pe baza normelor de venit.

(2) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele care conțin nomenclatorul activităților pentru care venitul net se stabilește pe bază de norme de venit și precizează regulile care se utilizează pentru stabilirea acestor norme de venit.

(3) Direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale au obligația de a stabili și publica anual normele de venit înainte de data de 1 ianuarie a anului în care urmează a se aplica normele respective.

(4) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate independentă pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfășurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfășoară două sau mai multe activități desemnate, venitul net din aceste activități se stabilește pe baza celei mai ridicate norme de venit pentru respectivele activități.

(6) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate din cele prevăzute la alin. (1) și o altă activitate care nu este prevăzută la alin. (1), atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza contabilității în partidă simplă, conform art. 49.

(7) Venitul net din activitatea de transport de persoane și de bunuri în regim de taxi se determină pe baza normelor de venit.

(8) Dacă un contribuabil desfășoară activitate de transport de persoane și de bunuri în regim de taxi și desfășoară și o altă activitate independentă, atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, conform art. 49. În acest caz, venitul net din aceste activități nu poate fi inferior venitului net stabilit pe baza normei de venit pentru activitatea de transport de persoane fizice și de bunuri în regim de taxi.

(9) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

Art. 51. — (1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabilește prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

- a) o cheltuială deductibilă egală cu 60% din venitul brut;
- b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, venitul net se stabilește prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

- a) o cheltuială deductibilă egală cu 70% din venitul brut;
- b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(3) În cazul exploatării de către moștenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum și în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită și al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări și plăți referitoare la încasări. Această reglementare este opțională pentru cei care consideră că își pot îndeplini obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Acești contribuabili au obligația să arhiveze și să păstreze documentele justificative cel puțin în limita termenului de prescripție prevăzut de lege.

Art. 52. — (1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, precum și cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 49.

(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă nu se depune o cerere de renunțare de către contribuabil.

(3) Cererea de opțiune pentru stabilirea venitului net în sistem real se depune la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate și în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Art. 53. — (1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

- a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;
- b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignatie;
- c) venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;

Stabilirea venitului net din activități independente, pe baza normelor de venit

Stabilirea venitului net din drepturile de proprietate intelectuală

Opțiunea de a stabili venitul net, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

Reținerea la sursă a impozitului pentru unele venituri din activități independente

d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil;

e) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;

f) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului II, care nu generează o persoană juridică;

g) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV, care nu generează o persoană juridică.

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a), aplicând o cotă de impunere de 15% la venitul brut;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), aplicând cotele de impunere prevăzute pentru impozitul pe profit, la profitul convenit persoanei fizice asociate;

c) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. g), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, la veniturile ce revin persoanei fizice din asocieră;

d) în cazul celorlalte venituri prevăzute la alin. (1), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut.

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f) și g), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlurilor II și IV.

Art. 54. — Un contribuabil care desfășoară o activitate independentă are obligația să efectueze plăți anticipate în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat, potrivit art. 88, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 53, pentru care plata anticipată se efectuează prin reținere la sursă.

Art. 55. — Venitul net din activități independente se include în venitul anual global și se impozitează potrivit prevederilor cap. X din prezentul titlu.

CAPITOLUL III

Venituri din salarii

Art. 56. — (1) Sunt considerate *venituri din salarii* toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, convenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;

i) sumele acordate de personale juridice fără scop patrimonial și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariații din instituțiile publice;

j) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate dependentă includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile și diferența favorabilă dintre dobânda preferențială și dobânda de referință a Băncii Naționale a României, pentru depozite și credite;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

**Plăți anticipate ale impozitului pe veniturile din activități independente
Includerea venitului net din activități independente în venitul anual global**

Definirea veniturilor din salarii

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii.

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru naștere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariaților, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depășește 1.200.000 lei. Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget;

b) tichetele de masă și drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartiției de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și compensarea diferenței de chirie, suportate de persoana fizică, conform legilor speciale;

d) cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari și diplomatici care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au domiciliul și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajați pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare a indemnizației primite pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizația acordată salariaților din instituțiile publice;

h) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice și celor care își stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care își au locul de muncă;

j) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfășurate ca urmare a concedierilor colective, precum și sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

k) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestora la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror quantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie;

l) veniturile din salarii, ca urmare a activității de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și al ministrului finanțelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfășurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care se supun procedurii de globalizare, indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională și perfecționarea angajatului legată de activitatea desfășurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la *stock options plan*, la momentul angajării și implicit la momentul acordării.

(5) Avantajele primite în bani și în natură și imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

(6) Impozitul calculat pe veniturile prevăzute la alin. (2) lit. g) este final în situația în care contribuabilul care le-a realizat justifică cu documente virarea veniturilor la entitatea pe care a reprezentat-o.

Stabilirea venitului net anual din salarii

Art. 57. — Venitul net anual din salarii al unui contribuabil se stabilește prin deducerea din venitul salarial brut a următoarelor cheltuieli:

a) contribuțiile obligatorii datorate de contribuabil, după caz;

b) o cotă de 15% din deducerea personală de bază aferentă fiecărei luni, acordată o dată cu deducerea personală de bază, cu titlu de cheltuieli profesionale, la locul de muncă unde se află funcția de bază.

Determinarea lunară a impozitului pe venitul din salarii

Art. 58. — (1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar reprezentând plăți anticipate, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea baremului lunar prevăzut la art. 43 alin. (1), respectiv alin. (3), asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, aferent unei luni, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii și a cheltuielilor profesionale, și deducerile personale acordate pentru luna respectivă;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea baremului lunar prevăzut la art. 43 asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Venituri salariale stabilite prin hotărâri judecătorești

Art. 59. — În cazul salariilor sau diferențelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, beneficiarii de astfel de venituri datorează un impozit final care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 20% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii prevăzute de lege, și nu se cumulează cu celelalte drepturi salariale ale lunii în care se plătesc.

Termen de plată a impozitului

Art. 60. — Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

Regularizarea anuală a impozitului reținut pentru anumite venituri de natură salarială

Art. 61. — (1) Plătitorii de venituri de natură salarială au următoarele obligații:

a) să determine venitul net anual impozabil din salarii, ca diferență între venitul net anual din salarii și următoarele:

1. deducerile personale stabilite conform art. 45;

2. cotizația de sindicat plătită conform legii;

b) să stabilească diferența dintre impozitul calculat la nivelul anului și cel calculat și reținut lunar, sub forma plăților anticipate în cursul anului fiscal, până în ultima zi lucrătoare a lunii februarie a anului fiscal următor;

c) să efectueze regularizarea acestor diferențe de impozit, în termen de 90 de zile de la termenul prevăzut la lit. b), numai pentru persoanele fizice care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. au fost angajații permanenți ai plătitorului în cursul anului, cu funcție de bază;

2. nu au alte surse de venit care se cuprind în venitul anual global impozabil;

3. nu solicită alte deduceri, potrivit art. 86 alin. (1), cu excepția deducerilor personale și a cotizației de sindicat plătită potrivit legii.

(2) Diferențele de impozit rezultate din operațiunile de regularizare modifică obligația de plată pentru bugetul de stat, a impozitului pe venitul din salarii al angajatorului, pentru luna în care are loc regularizarea, rezultând impozitul de virat pentru luna respectivă.

(3) Sumele reprezentând deduceri personale convenite, dar neacordate în cursul anului fiscal de către angajatori, precum și deduceri personale acordate, dar necuvenite, se regularizează cu ocazia stabilirii impozitului anual pe venit.

(4) La calculul venitului anual impozabil din salarii se au în vedere, după caz, și deducerile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. c)—f), situație în care operațiunea de regularizare se efectuează de către organul fiscal de domiciliu. În acest caz, în perioada 1—15 ianuarie a anului următor, contribuabilul va comunica angajatorului să nu efectueze această operațiune.

(5) Impozitul anual pe venitul din salarii datorat se calculează prin aplicarea baremului anual de impunere prevăzut la art. 43 alin. (2), respectiv alin. (4), asupra venitului net anual impozabil realizat din salarii.

Includerea veniturilor salariale anuale în venitul anual global

Art. 62. — (1) Dacă impozitul reținut din veniturile salariale ale contribuabilului este regularizat potrivit art. 61, atunci impozitul reținut este impozit final pe venit al contribuabilului, aferent respectivelor venituri salariale.

(2) Dacă impozitul reținut din veniturile salariale ale unui contribuabil nu este regularizat în conformitate cu art. 61, venitul salarial net al contribuabilului se include în venitul anual global și se impozitează potrivit prevederilor cap. X din prezentul titlu.

Fișe fiscale

Art. 63. — (1) Informațiile referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii se cuprind în fișele fiscale.

(2) Plătitorul de venituri are obligația să completeze formularele prevăzute la alin. (1), pe întreaga durată de efectuare a plății salariilor și, după caz, să recalculeze și să regularizeze anual impozitul pe salarii. Plătitorul este obligat să păstreze fișele fiscale pe întreaga durată a angajării și să transmită organului fiscal competent și angajatului, sub semnătură, câte o copie pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul fiscal expirat.

Plăți anticipate de impozit pentru anumite venituri salariale

Art. 64. — (1) Contribuabililor care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum și persoanelor fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligația de a declara și de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul sub forma plăților anticipate aferent unei luni se stabilește potrivit art. 58.

(3) Misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților comerciale și ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajații acestora care realizează venituri din salarii impozabile în România să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor în cazul în care opțiunea de mai sus este formulată.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul își desfășoară activitatea potrivit alin. (1), este obligată să ofere informații organului fiscal competent, referitoare la data începerii desfășurării activității de către contribuabil și, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

CAPITOLUL IV**Venituri din cedarea folosinței bunurilor****Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor
Stabilirea venitului net din cedarea folosinței bunurilor**

Art. 65. — Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

Art. 66. — (1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură și se stabilește pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) în cazul construcțiilor, o cotă de cheltuieli deductibile aferente venitului, în sumă de 50% din venitul brut;

b) în celelalte cazuri, o cotă de cheltuieli deductibile aferente venitului, în sumă de 30% din venitul brut.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 52 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (3).

**Plăți anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor
Includerea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în venitul anual global**

Art. 67. — Un contribuabil care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pe parcursul unui an, cu excepția veniturilor din arendare, datorează plăți anticipate în contul impozitului pe venit către bugetul de stat, conform art. 88.

Art. 68. — Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se include în venitul anual global și se impune potrivit prevederilor cap. X din prezentul titlu.

CAPITOLUL V**Venituri din investiții****Definirea veniturilor din investiții**

Art. 69. — (1) Veniturile din investiții cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

- c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare;
- d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare.

Reprezintă *titlu de valoare* orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiții sau alt instrument financiar calificat astfel de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, precum și părțile sociale.

(2) Veniturile impozabile din dobânzi sunt toate veniturile sub formă de dobânzi, altele decât:

- a) venituri din dobânzi la depozitele la vedere și la depuneri la casele de ajutor reciproc;
- b) venituri din dobânzi aferente titlurilor de stat, precum și obligațiunilor municipale, ale Agenției Naționale pentru Locuințe și ale altor entități emitente de obligațiuni, care vizează construcția de locuințe.

Stabilirea venitului din investiții

Art. 70. — (1) Câștigul din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu comisioanele datorate intermediarilor. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, în cadrul *Programului de privatizare în masă*, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului *stock options plan*, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu comisioanele datorate intermediarilor.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiții, câștigul se determină ca diferență pozitivă dintre prețul de răscumpărare și prețul de cumpărare/subscriere. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziționarea titlului de participare.

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, câștigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și valoarea nominală/prețul de cumpărare. Începând cu a doua tranzacție, valoarea nominală va fi înlocuită cu prețul de cumpărare, care include și cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacției și alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câștigului potrivit alin. (1)–(3) se efectuează la data încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți.

(5) Veniturile obținute sub formă de câștiguri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni în momentul închiderii operațiunii și evidențierii în contul clientului.

Reținerea impozitului din veniturile din investiții

Art. 71. — (1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sume primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 5% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice o dată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul contabil, termenul de plată a impozitului pe dividende este până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(2) Veniturile sub formă de dobânzi se impun cu o cotă de 1% din suma acestora. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, în cazul dobânzilor capitalizate, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate în baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plății dobânzii, pentru venituri de această natură pe baza contractelor civile.

(3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2), se efectuează astfel:

a) în cazul câștigului din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz; în cazul câștigului din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz;

b) în cazul câștigului din răscumpărarea titlurilor de participare la un fond deschis de investiții, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine societății de administrare a investițiilor;

c) în cazul câștigului din transferul dreptului de proprietate asupra părților sociale și valorilor mobiliare în cazul societăților închise, obligația calculării și reținerii impozitului revine dobânditorului de părți sociale sau de valori mobiliare, în momentul încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți.

Când dobânditorul de titluri de valoare nu este o persoană fizică română cu domiciliul în România, obligația de calcul și virare a impozitului revine persoanei fizice române cu domiciliul în România, care realizează venitul, dacă dobânditorul nu își desemnează un reprezentant fiscal în România.

Termenul de virare a impozitului pentru plătitorii de astfel de venituri este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau valorilor mobiliare, la registrul comerțului sau în registrul acționarilor, după caz, operațiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat;

d) impozitul se calculează prin aplicarea unei cote de 1% asupra câștigului din transferul titlurilor de valoare, precum și din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen pe bază de contract și orice alte operațiuni similare;

e) impozitul calculat și reținut la sursă, potrivit lit. d), se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost reținut, cu excepția lit. c);

f) cursul de schimb necesar pentru transformarea în lei a sumelor exprimate în valută, în cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, este cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua anterioară efectuării plății veniului.

În situația în care părțile contractante convin ca plata să se facă eșalonat, în rate, cursul de schimb utilizat este cel al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua anterioară efectuării fiecărei plăți.

(4) Impozitul reținut conform alin. (1)–(3) reprezintă impozit final pe venit, pentru venitul prevăzut la alineatul respectiv.

(5) Pierderile înregistrate din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, precum și din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni similare nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compensează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabilului.

(6) În aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizează norme privind determinarea, reținerea și virarea impozitului pe câștigul de capital din transferul titlurilor de valoare obținut de persoanele fizice, care se emit de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

CAPITOLUL VI

Venituri din pensii

Definirea veniturilor din pensii

Art. 72. — Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înființate din contribuțiile sociale obligatorii, făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din schemele facultative de pensii ocupaționale, și cele finanțate de la bugetul de stat.

Stabilirea venitului impozabil din pensii Reținerea impozitului din venitul din pensii

Art. 73. — Venitul impozabil lunar din pensii se stabilește prin scăderea unei sume neimpozabile lunare de 8.000.000 lei din venitul din pensii.

Art. 74. — (1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligația de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reține și de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea baremului lunar de impunere prevăzut la art. 43 alin. (1), respectiv alin. (3), asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reținut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reținut se stabilește prin împărțirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reținerii și virării acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaș vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaș.

CAPITOLUL VII

Venituri din activități agricole

Definirea veniturilor din activități agricole

Art. 75. — Veniturile din activități agricole sunt venituri din următoarele activități:

a) cultivarea și valorificarea florilor, legumelor și zarzavaturilor, în sere și solarii special destinate acestor scopuri și/sau în sistem irigat;

b) cultivarea și valorificarea arbuștilor, plantelor decorative și ciupercilor;

c) exploatarea pepinierelor viticole și pomicole și altele asemenea.

Stabilirea venitului net din activități agricole pe bază de norme de venit

Art. 76. — (1) Venitul net dintr-o activitate agricolă se stabilește pe bază de norme de venit. Normele de venit se stabilesc de către direcțiile teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și se aprobă de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice. Normele de venit se stabilesc, se avizează și se publică până cel târziu la data de 31 mai a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafață.

(3) Dacă o activitate agricolă este desfășurată de un contribuabil pe perioade mai mici — începere, încetare și alte fracții de an — decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic pe parcursul căreia se desfășoară activitatea.

(4) Dacă o activitate agricolă a unui contribuabil înregistrează o pierdere datorată calamităților naturale, norma de venit aferentă activității se reduce, astfel încât să reflecte această pierdere.

(5) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă, pentru activitatea respectivă.

**Opțiunea de a determina venitul net prin utilizarea datelor din contabilitatea în partidă simplă
Calculul și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole**

Art. 77. — (1) Un contribuabil care desfășoară o activitate agricolă, prevăzută la art. 75, poate opta pentru determinarea venitului net din acea activitate, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit art. 49.

(2) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 52 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (1).

Art. 78. — (1) Impozitul pe venitul net din activități agricole se calculează prin aplicarea unei cote de 15% asupra venitului net, determinat pe bază de norme de venit, cât și în sistem real, impozitul fiind final.

(2) Orice contribuabil care desfășoară o activitate agricolă, menționată la art. 75, pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, are obligația de a depune anual o declarație de venit la organul fiscal competent, până la data de 30 iunie inclusiv a anului fiscal, pentru anul în curs. În cazul unei activități pe care contribuabilul începe să o desfășoare după data de 30 iunie, declarația de venit se depune în termen de 15 zile inclusiv de la data la care contribuabilul începe să desfășoare activitatea.

(3) În cazul unui contribuabil care determină venitul net din activități agricole, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, acesta este obligat să efectueze plăți anticipate aferente acestor venituri la bugetul de stat, la termenele prevăzute la art. 88 alin. (3). Până la data de 31 mai a anului următor, plățile anticipate vor fi regularizate de organul fiscal competent.

CAPITOLUL VIII

Venituri din premii și din jocuri de noroc

**Definirea veniturilor din premii și din jocuri de noroc
Stabilirea venitului net din premii și din jocuri de noroc**

Art. 79. — În înțelesul prezentului titlu, veniturile din premii și din jocuri de noroc cuprind veniturile din concursuri și jocuri de noroc, altele decât cele realizate ca urmare a participării la jocuri de tip cazinou, mașini electronice cu câștiguri și altele decât cele prevăzute la art. 42.

Art. 80. — (1) Venitul net este diferența dintre venitul din premii, respectiv din jocuri de noroc, și suma reprezentând venit neimpozabil.

(2) Pierderile înregistrate din jocuri de noroc nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compensează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabilului.

Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc

Art. 81. — (1) Venitul sub formă de premii dintr-un singur concurs se impune, prin reținere la sursă, cu o cotă de 10% aplicată asupra venitului net.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținere la sursă, cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului net.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obținute din premii și din jocuri de noroc, în bani și/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilită în sumă de 7.600.000 lei pentru fiecare câștig realizat de la același organizator sau plătitor, într-o singură zi.

(5) Impozitul calculat și reținut în momentul plății venitului se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Art. 82. — Venitul net din premii și din jocuri de noroc nu se cuprinde în venitul anual global, impozitul fiind final.

Neinclusiunea în venitul anual global a venitului net din premii și din jocuri de noroc

CAPITOLUL IX

Venituri din alte surse

Definirea veniturilor din alte surse

Art. 83. — (1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;

b) câștiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri primite de persoanele fizice pensionari, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale.

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial.

(2) Veniturile din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, prin normele elaborate de Ministerul Finanțelor Publice, altele decât veniturile care sunt neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

Calculul impozitului și termenul de plată

Art. 84. — (1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului brut. Fac excepție veniturile prevăzute la art. 83 alin. (1) lit. a) pentru care cota de impunere este de 40% la venitul brut.

(2) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare realizării acestuia.

**Neinclusura în
venitul anual global
a veniturilor din
alte surse**

Art. 85. — Impozitul calculat potrivit art. 84 reprezintă impozit final.

CAPITOLUL X Venitul anual global

**Stabilirea venitului
anual global**

Art. 86. — (1) Venitul anual global impozabil se stabilește prin deducerea din venitul anual global, în ordine, a următoarelor:

- a) pierderi fiscale reportate;
- b) deduceri personale determinate conform art. 45;
- c) cheltuieli pentru reabilitarea locuinței de domiciliu, destinate reducerii pierderilor de căldură în scopul îmbunătățirii confortului termic, în limita sumei de 15.000.000 lei anual, conform procedurii stabilite prin hotărâre a Guvernului, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- d) prime de asigurare pentru locuința de domiciliu, în limita echivalentului în lei a 200 euro pe an;
- e) contribuții la schemele facultative de pensii ocupaționale, în limita echivalentului în lei a 200 euro pe an;
- f) contribuții pentru asigurările private de sănătate, cu excepția celor încheiate în scopuri estetice, în limita echivalentului în lei a 200 euro pe an;
- g) cotizația de sindicat plătită potrivit legislației în materie.

(2) Venitul anual global cuprinde, după cum urmează:

- a) venitul net din activități independente;
- b) venitul net din salarii;
- c) venitul net din cedarea folosinței bunurilor.

(3) Venitul impozabil ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual impozabil.

(4) Pierderea fiscală anuală înregistrată din activități independente se poate compensa cu rezultatele pozitive ale celorlalte categorii de venituri cuprinse în venitul anual, altele decât cele din salarii și asimilate salariilor, obținute în cursul aceluiași an fiscal. Pierderea care rămâne necompensată în cursul aceluiași an fiscal devine pierdere reportată. Pierderile provenind din străinătate ale persoanelor fizice rezidente se compensează cu veniturile de aceeași natură, din străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în cursul aceluiași an fiscal sau se reportează pe următorii 5 ani, asupra veniturilor realizate din țara respectivă.

(5) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

- a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;
- b) dreptul la report este personal și netransmisibil;
- c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului;
- d) compensarea pierderii reportate se efectuează numai din veniturile prevăzute la alin. (2) lit. a) și c).

**Declarații de venit
estimat**

Art. 87. — (1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, o dată cu declarația specială, și declarația estimativă de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de opțiuni, și declarația de venit estimat.

**Stabilirea plăților
anticipate de impozit**

Art. 88. — (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent, pe fiecare categorie de venit și loc de realizare, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz. La impunerile efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3) sumele datorate se stabilesc la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit

estimativ, depuse în luna decembrie, nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza deciziei emise pentru declarația de venit global. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

- a) pe baza contractului încheiat între părți; sau
- b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii.

În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declarației de venit global. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 76 și 77, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, și 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul din declarația specială pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează baremul anual de impunere, prevăzut la art. 43 alin. (1) și (3), cu excepția impozitului pe venitul din activități agricole, pentru care plățile anticipate se determină prin aplicarea cotei de 15% asupra venitului net estimat.

Art. 89. — (1) Contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și cei care îndeplinesc condițiile de la art. 40 alin. (2), cu excepția contribuabililor prevăzuți la alin. (4) din prezentul articol, au obligația de a depune o declarație de venit global la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal. Declarația de venit global se depune o dată cu declarațiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(2) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (1), depun numai declarațiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. În cazul veniturilor din salarii, fișele fiscale se depun în cadrul aceluiași termen ca și declarațiile speciale.

(3) Declarațiile speciale se completează pentru fiecare categorie și loc de realizare a venitului. Declarațiile speciale se depun de toți contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, precum și venituri din cedarea folosinței bunurilor, inclusiv pentru veniturile din activități agricole determinate în sistem real. În cazul veniturilor din salarii, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) lit. a), realizate de contribuabilii, alții decât persoanele fizice române cu domiciliul în România și cele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 40 alin. (2), fișele fiscale se depun pentru fiecare loc de realizare a venitului, în cadrul aceluiași termen, ca și declarațiile speciale. Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierdere distribuită din asociere. Nu se depun declarații speciale pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în fișele fiscale, care au regim de declarații de impozite și taxe sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 64;

b) venituri din investiții, precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

c) venituri din pensii;

d) venituri nete determinate pe bază de norme de venit;

e) venituri din alte surse.

(4) Contribuabilii nu sunt obligați să depună declarație de venit global la organul fiscal competent, dacă:

a) obțin numai venituri dintr-o singură sursă, sub formă de salarii de la funcția de bază, pe întregul an fiscal, pentru activități desfășurate în România, în situația în care angajatorul a efectuat operațiunea de regularizare prevăzută la art. 61;

b) obțin numai venituri din investiții, pensii, venituri din activități agricole, venituri din premii și din jocuri de noroc, venituri din alte surse a căror impunere este finală;

c) obțin venituri potrivit art. 40 alin. (1) lit. b)—e) coroborat cu alin. (2).

Art. 90. — (1) Impozitul pe venitul anual global datorat este calculat de organul fiscal competent, pe baza declarației de venit global, prin aplicarea baremului anual de impunere prevăzut la art. 43 alin. (2), respectiv alin. (4), asupra venitului anual global impozabil din anul fiscal respectiv.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat pentru sponsorizarea entităților nonprofit care funcționează în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării sumei reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat revine angajatorului sau organului fiscal competent, după caz.

Declarația de venit global și declarații speciale

Stabilirea și plata impozitului pe venitul anual global

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2) și (3) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat pentru anul precedent și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

CAPITOLUL XI

Proprietatea comună și asociațiile fără personalitate juridică

Art. 91. — Venitul net obținut din exploatarea bunurilor și drepturilor de orice fel, deținute în comun, este considerat ca fiind obținut de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscrși într-un document oficial, și se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau în mod egal, în situația în care acestea nu se cunosc.

Art. 92. — (1) Pentru asocierile fără personalitate juridică, altele decât cele prevăzute la art. 28, se aplică prevederile prezentului articol.

(2) Prevederile prezentului articol nu se aplică fondurilor de investiții constituite ca asociații fără personalitate juridică.

(3) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociații au obligația să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activității, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părțile contractante;

b) obiectul de activitate și sediul asociației;

c) contribuția asociaților în bunuri și drepturi;

d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuției fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice;

f) condițiile de încetare a asocierii.

Contribuțiile asociaților conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociație.

Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal teritorial în raza căruia își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

(4) În cazul în care între membrii asociații există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părțile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociații și persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercițiu restrânsă.

(5) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, care vor cuprinde și distribuția venitului net/pierderii pe asociații.

(6) Venitul/pierderea anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociaților, proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere.

(7) Tratatamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeași manieră ca și pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(8) Profitul/venitul convenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridică română, plătitoare de impozit pe profit, sau microîntreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul II sau, respectiv, în titlul IV, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activități independente, din care se deduc contribuțiile obligatorii în vederea obținerii venitului net.

(9) Impozitul reținut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislația privind impozitul pe profit sau pe venitul microîntreprinderii, revine persoanei juridice române.

CAPITOLUL XII

Aspecte fiscale internaționale

Art. 93. — (1) Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă ce este atribuibil unui sediu permanent se determină conform art. 49, în următoarele condiții:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente

**Venituri ale
persoanelor fizice
nerezidente din
activități dependente**

Art. 94. — Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară activități dependente în România, sunt impozitate, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, numai dacă se îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) persoana nerezidentă este prezentă în România timp de una sau mai multe perioade de timp care, în total, depășesc 183 de zile din oricare perioadă de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic în cauză;
- b) veniturile salariale sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident;
- c) veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România.

Art. 95. — (1) Persoanele fizice nerezidente, care obțin alte venituri decât cele prevăzute la art. 93, 94 și la titlul V, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepția plății impozitului pe venit prin reținere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligația să declare și să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit, direct sau printr-un reprezentant fiscal.

Art. 96. — (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate de natura celor a căror impunere în România este finală.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate au obligația să le declare, potrivit declarației specifice, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Diferențele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

Creditul fiscal extern

Art. 97. — (1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru același venit și în decursul aceleiași perioade impozabile, sunt supuși impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât și în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare *credit fiscal extern*, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reținere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de:

1. autoritatea fiscală a statului străin respectiv;
2. angajator, în cazul veniturilor din salarii;
3. alt plătitor de venit, pentru alte categorii de venituri;

b) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului din străinătate. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare țară și pe fiecare natură de venit.

(4) Veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția de la art. 40 alin. (2), a căror impunere în România este finală, se supun impozitării în România, recunoscându-se impozitul plătit în străinătate sub forma creditului fiscal, dar limitat la impozitul pe venitul similar datorat în România.

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum și impozitul aferent, exprimate în unități monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Națională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă, într-o valută de circulație internațională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din țara de sursă;

b) din valuta de circulație internațională, în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

Art. 98. — (1) Pierderile fiscale obținute de contribuabilii persoane fizice rezidente dintr-un stat străin se compensează numai cu veniturile de aceeași natură din străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în cursul aceluiași an fiscal.

(2) Pierderea care nu este acoperită, în temeiul alin. (1), se raportează pentru o perioadă de 5 ani fiscali consecutivi și se compensează numai cu veniturile de aceeași natură din statul respectiv.

**Pierderi fiscale
externe**

CAPITOLUL XIII

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă**Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă**

Art. 99. — (1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină și să vireze impozitul reținut la sursă și să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, la organul fiscal competent, până la data de 30 iunie a anului curent pentru anul expirat.

(2) Fac excepție de la termenul prevăzut la alin. (1) plătitorii de venituri din activități independente, menționate la art. 53, pentru care impozitul pe venit se reține la sursă, pentru care depunerea declarației se efectuează până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul fiscal expirat.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții tranzitorii și finale**Dispoziții tranzitorii**

Art. 100. — (1) Scutirile de la plata impozitului pe venit prevăzute în actele normative privind unele măsuri de protecție ca urmare a conducerilor colective, pentru personalul disponibilizat, rămân valabile până la data expirării lor.

(2) Scutirile de la plata impozitului, în cazul serviciilor turistice prestate în mediul rural, potrivit legii, rămân în vigoare până la data de 31 decembrie 2004.

(3) Pierderile înregistrate în perioada de scutire de contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) și (2) nu se compensează cu veniturile obținute din celelalte categorii de venituri în anii respectivi și nu se reportează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabililor.

(4) Prevederile privind îndeplinirea condiției prevăzute la art. 40 alin. (2) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004.

Definitivarea impunerii pe anul 2003

Art. 101. — Pentru determinarea impozitului pe venitul anual global impozabil, realizat în anul fiscal 2003, prin ordin al ministrului finanțelor publice se va stabili baremul de impunere obținut pe baza baremului anual pentru plăți anticipate din anul 2003, respectiv deducerea personală de bază, corectate cu variația ratei inflației realizate, diminuat cu 1/2 din rata inflației prognozate în acest an, conform legislației în vigoare în anul 2003.

Dispoziții finale

Art. 102. — Începând cu data de 1 ianuarie 2005 se va aplica un sistem de impunere a veniturilor persoanelor fizice potrivit legii de modificare și completare a prezentului Cod fiscal.

TITLUL IV

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor**Definiția microîntreprinderii**

Art. 103. — În sensul prezentului titlu, o *microîntreprindere* este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) are înscrisă în obiectul de activitate producția de bunuri materiale, prestarea de servicii și/sau comerțul;

b) are de la 1 până la 9 salariați inclusiv;

c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 100.000 euro;

d) capitalul social al persoanei juridice este deținut de persoane, altele decât statul, autoritățile locale și instituțiile publice.

Opțiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii

Art. 104. — (1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este opțional.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 103 și dacă nu au mai fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) O persoană juridică română care este nou-înființată poate opta să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă condițiile prevăzute la art. 103 lit. a) și d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerțului și condiția prevăzută la art. 103 lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(4) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 103.

(5) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfășoară activități în domeniul bancar;

b) desfășoară activități în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii;

c) desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, pariurilor sportive, cazinourilor;

d) au capitalul social deținut de un acționar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajați.

Aria de cuprindere a impozitului

Art. 105. — Impozitul stabilit prin prezentul titlu, denumit *impozit pe veniturile microîntreprinderilor*, se aplică asupra veniturilor obținute de microîntreprinderi din orice sursă, cu excepția celor prevăzute la art. 108.

Anul fiscal

Art. 106. — (1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei persoane juridice care se înființează sau își încetează existența, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

**Cota de impozitare
Baza impozabilă**

Art. 107. — Cota de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este de 1,5%.

Art. 108. — (1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

a) veniturile din variația stocurilor;

b) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;

c) veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvențiilor guvernamentale și a altor resurse pentru finanțarea investițiilor;

d) veniturile din provizioane;

e) veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;

f) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare, pentru pagubele produse la activele corporale proprii.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziționează case de marcat, valoarea de achiziție a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, potrivit legii.

**Procedura de
declarație a opțiunii**

Art. 109. — (1) Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit comunică opțiunea organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea declarației de mențiuni pentru persoanele juridice, asociațiile familiale și asociațiile fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(2) Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal înscriu opțiunea în cererea de înregistrare la registrul comerțului. Opțiunea este definitivă pentru anul fiscal respectiv și pentru anii fiscali următori, cât timp sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea are obligația de a păstra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare pentru care a optat, fără posibilitatea de a beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu, chiar dacă ulterior îndeplinește condițiile prevăzute la art. 103.

(4) Pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu și microîntreprinderile care desfășoară activități în zonele libere și/sau în zonele defavorizate.

**Plata impozitului
și depunerea
declarațiilor fiscale**

Art. 110. — (1) Calculul și plata impozitului pe venitul microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(2) Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe venit.

**Impozitarea
persoanelor fizice
asociate cu o
microîntreprindere**

Art. 111. — În cazul unei asocieri fără personalitate juridică dintre o microîntreprindere plătitoare de impozit, conform prezentului titlu, și o persoană fizică, rezidentă sau nerezidentă, microîntreprinderea are obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa la bugetul de stat impozitul datorat de persoana fizică, impozit calculat prin aplicarea cotei de 1,5% la veniturile ce revin acesteia din asocierie.

**Prevederi fiscale
referitoare la
amortizare**

Art. 112. — Persoanele juridice plătitoare de impozit pe venit sunt obligate să evidențieze contabil cheltuielile de amortizare, conform art. 24, aplicabil plătitorilor de impozit pe profit.

TITLUL V

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

CAPITOLUL I

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

Contribuabili

Art. 113. — Nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația de a plăti impozit conform prezentului capitol și sunt denumiți în continuare *contribuabili*.

**Sfera de cuprindere
a impozitului**

Art. 114. — Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare *impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți*, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obținute din România.

**Venituri impozabile
obținute din România**

Art. 115. — (1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

a) dividende de la o persoană juridică română;

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

d) redevențe de la un rezident;

e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management, de intermediere sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

j) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România;

l) venituri din profesii independente desfășurate în România — doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor și alte profesii similare —, în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depășesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depășește plafonul prevăzut de art. 73;

n) venituri din transportul internațional aerian, naval, feroviar sau rutier, ce se desfășoară între România și un stat străin;

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

p) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obținute de la același organizator într-o singură zi de joc.

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și se impozitează conform titlurilor II sau III, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deținute într-o persoană juridică română;

c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România;

d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deținute într-o persoană juridică română.

Art. 116. — (1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 5% pentru veniturile din dobânzile la depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și alte instituții de credit autorizate și situate în România;

b) 20% pentru veniturile obținute din jocurile de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c) 15% în cazul oricăror alte venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) În înțelesul alin. (2), venitul brut este venitul care ar fi fost plătit unui nerezident, dacă impozitul nu ar fi fost reținut din venitul plătit nerezidentului.

(4) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit prevederilor art. 58;

b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit art. 74.

(5) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează plata către bugetul de stat.

(6) Pentru orice venit impozitul ce trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

Art. 117. — Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) dobânda pentru depunerile la vedere în cont curent de la bănci sau alte instituții de credit din România;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise și/sau garantate de Guvernul României, consiliile locale, Banca Națională a României, precum și de bănci sau alte instituții financiare care acționează în calitate de agent al Guvernului român;

c) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de o persoană juridică română, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt tranzacționate pe o piață de valori mobiliare recunoscută și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emițătorului instrumentelor/titlurilor de creanță;

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

f) veniturile obținute de nerezidenți din România, care prestează servicii de consultanță, asistență tehnică și alte servicii similare în orice domeniu, în cadrul contractelor finanțate prin împrumut, credit sau alt acord financiar încheiat între organisme financiare internaționale și statul român ori persoane juridice române, inclusiv autorități publice, având garanția statului român, precum și în cadrul contractelor finanțate prin acorduri de împrumut încheiate de statul român cu alte organisme financiare, în cazul în care dobânda percepută pentru aceste împrumuturi se situează sub nivelul de 3% pe an;

g) veniturile persoanelor juridice străine care desfășoară în România activități de consultanță în cadrul unor acorduri de finanțare gratuită încheiate de Guvernul României cu alte guverne sau organizații internaționale guvernamentale sau neguvernamentale;

h) după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele plătite de o persoană juridică română unei persoane juridice din statele membre ale Comunității Europene sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul dividendelor deține minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului.

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri

Art. 118. — (1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit, prevăzută în convenție, care se aplică asupra acelui venit, potrivit alin. (2). În situația în care cotele de impozitare din legislația internă sunt mai favorabile decât cele din convențiile de evitare a dublei impuneri se aplică cotele de impozitare mai favorabile.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit certificatul de rezidență fiscală.

(3) Macheta certificatului de rezidență fiscală și termenul de depunere a acestuia de către nerezident se stabilesc prin norme.

Declarații anuale privind reținerea la sursă

Art. 119. — (1) Plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de contribuabili din România trebuie să depună o declarație la autoritatea fiscală competentă până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care s-a plătit impozitul.

(2) Plătitorii de venituri care au obligația să rețină impozit din veniturile obținute de contribuabili din România trebuie să furnizeze contribuabilului informații în scris despre natura și suma veniturilor impozabile, precum și impozitul reținut în numele contribuabilului. Informațiile se transmit fiecărui contribuabil până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care s-a plătit impozitul.

CertIFICATELE DE ATESTARE A IMPOZITULUI PLĂTIT DE NEREZIDENȚI

Art. 120. — (1) Orice nerezident poate depune o cerere la autoritatea fiscală competentă prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuși sau de o altă persoană, în numele său.

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Dispoziții tranzitorii

Art. 121. — Veniturile obținute de partenerii contractuali externi, persoane fizice și juridice nerezidente, și de angajații și contractorii independenți ai acestora, din activități desfășurate de aceștia pentru realizarea obiectivului de investiții Centrala Nuclearelectrică Cernavodă—Unitatea 2, sunt scutite de impozitul prevăzut în prezentul capitol, până la punerea în funcțiune a obiectivului de mai sus.

CAPITOLUL II

Impozitul pe reprezentanțe

Contribuabili

Art. 122. — Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanță autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

Stabilirea impozitului

Art. 123. — (1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înființează sau desființează o reprezentanță în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

Art. 124. — (1) Orice persoană juridică străină are obligația de a plăti impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat, în două tranșe egale, până la datele de 20 iunie și 20 decembrie.

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanță are obligația de a depune o declarație anuală la autoritatea fiscală competentă, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

(3) Orice persoană juridică străină, care înființează sau desființează o reprezentanță în cursul anului fiscal, are obligația de a depune o declarație fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanța a fost înființată sau desființată.

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România.

TITLUL VI

Taxa pe valoarea adăugată

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Definiția taxei pe valoarea adăugată

Art. 125. — Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect care se datorează bugetului de stat.

CAPITOLUL II

Sfera de aplicare

Sfera de aplicare

Art. 126. — (1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

(2) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprinde și importul de bunuri.

(3) Operațiunile care se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată sunt denumite în continuare *operațiuni impozabile*.

(4) Operațiunile impozabile pot fi:

- a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;
- b) operațiuni scutite cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa pe valoarea adăugată, dar este permisă deducerea taxei pe valoarea adăugată datorate sau plătite pentru bunurile sau serviciile achiziționate. În prezentul titlu, aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143 și art. 144;
- c) operațiuni scutite fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa pe valoarea adăugată și nu este permisă deducerea taxei pe valoarea adăugată datorate sau plătite pentru bunurile sau serviciile achiziționate. În prezentul titlu, aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;
- d) operațiuni de import scutite de taxa pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 142, pentru care nu se datorează taxa pe valoarea adăugată în vamă.

CAPITOLUL III

Persoane impozabile

Persoane impozabile și activitatea economică

Art. 127. — (1) Este considerată *persoană impozabilă* orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau orice alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Cu excepția celor prevăzute la alin. (5) și (6), instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți.

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dacă tratarea lor ca persoane neimpozabile ar produce distorsiuni concurențiale.

(6) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în aceleași condiții legale ca și cele aplicabile operatorilor economici, chiar dacă sunt prestate în calitate de autoritate publică, precum și pentru activitățile următoare:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate de porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organelor de publicitate comercială;

i) activitățile agențiilor de călătorie;

j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare.

(7) Sunt asimilate instituțiilor publice, în ceea ce privește regulile aplicabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, orice entități a căror înființare este reglementată prin legi sau hotărâri ale Guvernului, pentru activitățile prevăzute prin actul normativ de înființare, care nu creează distorsiuni concurențiale, nefiind desfășurate și de alte persoane impozabile.

CAPITOLUL IV

Operațiuni impozabile

Livrarea de bunuri

Art. 128. — (1) Prin *livrare de bunuri* se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.

(2) În înțelesul prezentului titlu, prin *bunuri* se înțelege bunurile corporale mobile și imobile, prin natura lor sau prin destinație. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific și altele de aceeași natură sunt considerate bunuri mobile corporale.

(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, în cadrul unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau orice alt tip de contract ce prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei scadențe, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri;

d) transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare, atunci când comisionarul acționează în nume propriu, dar în contul comitentului;

e) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute la alin. (9) lit. a) și c).

(4) Preluarea de către persoane impozabile a bunurilor achiziționate sau fabricate de către acestea pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei societăți comerciale către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a societății, constituie livrare de bunuri efectuată cu plată.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă acesta este transferat direct beneficiarului final.

(7) Transferul de bunuri efectuat cu ocazia operațiunilor de transfer total sau parțial de active și pasive, ca urmare a fuziunii și divizării, nu constituie livrare de bunuri, indiferent dacă e făcută cu plată sau nu.

(8) Aportul în natură la capitalul social al unei societăți comerciale nu constituie livrare de bunuri, dacă primitorului bunurilor i-ar fi fost permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta s-ar fi aplicat transferului respectiv. În situația în care primitorul bunurilor este o persoană impozabilă, care nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată sau are dreptul de deducere parțial, operațiunea se consideră livrare de bunuri, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat, ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor publicitare, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.

Prestarea de servicii

Art. 129. — (1) Se consideră *prestare de servicii* orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri.

(2) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor, în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate în baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) intermedierea efectuată de comisionari, care acționează în numele și în contul comitentului, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(3) Se consideră *prestări de servicii cu plată*:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri ce nu au legătură cu activitatea sa economică, sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) prestările de servicii efectuate în mod gratuit de către o persoană impozabilă, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică pentru uzul personal al angajaților săi sau al altor persoane.

(4) Nu se consideră prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea bunurilor și prestările de servicii prevăzute la alin. (3), efectuate în limitele și potrivit destinațiilor prevăzute prin lege, precum și prestările de servicii efectuate în scopuri publicitare sau în scopul stimulării vânzărilor.

(5) Persoana impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul unei alte persoane, în legătură cu o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși acele servicii.

(6) În cazul prestării unui serviciu de către mai multe persoane impozabile, prin tranzacții succesive, fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

Art. 130. — În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

Art. 131. — (1) În înțelesul prezentului titlu, se consideră *import de bunuri* intrarea de bunuri în România provenind dintr-un alt stat.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile sunt plasate, după intrarea lor în țară, în regimuri vamale suspensive, aceste bunuri nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Totuși, acestea sunt supuse reglementărilor vamale în ceea ce privește plata sau, după caz, garantarea drepturilor de import pe perioada cât se află în regim vamal suspensiv.

(3) Importul bunurilor plasate în regimuri vamale suspensive este efectuat în statul pe teritoriul căruia bunurile ies din aceste regimuri.

(4) Nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrarea bunurilor aflate în regimuri vamale suspensive.

CAPITOLUL V

Locul operațiunilor impozabile

Art. 132. — (1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de beneficiar sau de un terț;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau montaj, indiferent dacă punerea în funcțiune este efectuată de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

c) locul unde se găsesc bunurile în momentul în care are loc livrarea, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor sau avion;

e) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate într-un autocar sau tren, și pe partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul țării.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. e), se înțelege:

a) prin *partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul țării*, parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire al transportului de pasageri, fără oprire în afara țării;

b) prin *locul de plecare al transportului de pasageri*, primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării, dacă este cazul, după oprirea efectuată în afara țării;

c) prin *locul de sosire a unui transport de pasageri*, ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul țării, pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul țării, dacă este cazul, înainte de oprirea efectuată în afara țării.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a) și b), atunci când locul de plecare sau de expediție ori de transport al bunurilor se află în afara României, acestea fiind importate în România, locul livrării efectuate de importator, în sensul art. 150 alin. (2), este considerat a fi în România.

Art. 133. — (1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate sau, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită.

(2) Prin excepție de la alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde bunul imobil este situat, pentru prestările de servicii efectuate în legătură directă cu un bun imobil, inclusiv prestațiile agenților imobiliare și de expertiză, ca și prestările privind pregătirea sau coordonarea executării lucrărilor imobiliare, cum ar fi, de exemplu, prestațiile furnizate de arhitecți și serviciile de supervizare;

Schimburi de bunuri sau servicii

Importul de bunuri

Locul livrării de bunuri

Locul prestării de servicii

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul transportului de bunuri și de persoane;

c) sediul activității economice sau sediul permanent al beneficiarului pentru care sunt prestate serviciile sau, în absența acestora, domiciliul sau reședința obișnuită a beneficiarului în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea de bunuri mobile corporale;
2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale;
3. transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și al altor drepturi similare;
4. serviciile de publicitate și marketing;
5. serviciile de consultanță, de inginerie, juridice și de avocatură, serviciile contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare;
6. prelucrarea de date și furnizarea de informații;
7. operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

8. punerea la dispoziție de personal;

9. telecomunicațiile. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiteria și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții; serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații;

10. serviciile de radiodifuziune și de televiziune;

11. serviciile furnizate pe cale electronică; sunt considerate servicii furnizate pe cale electronică: furnizarea și conceperea de site-uri informatice, mentenanța la distanță a programelor și echipamentelor, furnizarea de programe informatice — software — și actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte și de informații și punerea la dispoziție de baze de date, furnizarea de muzică, de filme și de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea și difuzarea de emisiuni și evenimente politice, culturale, artistice, sportive, științifice, de divertisment și furnizarea de servicii de învățământ la distanță. Atunci când furnizorul de servicii și clientul său comunică prin curier electronic, serviciul furnizat nu reprezintă un serviciu electronic;

12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept menționat în prezenta literă;

13. prestările de servicii efectuate de intermediari care intervin în furnizarea prestărilor prevăzute în prezenta literă;

d) locul unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii:

1. culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii și cele ale organizatorilor de astfel de activități;
2. prestările accesorii transportului, cum sunt: încărcarea, descărcarea, manipularea, paza și/sau depozitarea bunurilor și alte servicii similare;
3. expertize privind bunurile mobile corporale;
4. prestările efectuate asupra bunurilor mobile corporale.

CAPITOLUL VI

Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Art. 134. —(1) *Faptul generator al taxei* reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

(4) Livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. a) și art. 129 alin. (2) lit. a), care se efectuează continuu, dând loc la decontări sau plăți succesive, cum sunt gazele naturale, apa, serviciile telefonice, energia electrică și altele asemenea, se consideră că sunt efectuate în momentul expirării perioadelor la care se referă aceste decontări sau plăți.

(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine:

a) la data la care este emisă o factură fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii;

b) la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se exceptează de la această prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin *avansuri* se înțelege încasarea parțială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării.

(6) Prin derogare de la alin. (5), în cazul construirii unui bun imobil, antreprenorul general poate opta pentru ca exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată să intervină la data livrării bunului imobil, în condiții stabilite prin norme.

Faptul generator și exigibilitatea — cazuri speciale

Art. 135. — (1) Prin derogare de la art. 134 alin. (3), exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la datele prevăzute în prezentul articol.

(2) Pentru serviciile efectuate de persoanele impozabile stabilite în străinătate, astfel cum sunt definite la art. 151 alin. (2), pentru care beneficiarii au obligația plății taxei pe valoarea adăugată, exigibilitatea taxei intervine la data primirii facturii prestatorului sau la data achitării parțiale sau totale a serviciului, în cazul în care nu s-a primit factura prestatorului până la această dată. Pentru operațiunile de închiriere de bunuri mobile și operațiunile de leasing contractate cu un prestator stabilit în străinătate, denumite în continuare *operațiuni de leasing extern*, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor. Dacă se efectuează plăți în avans, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data efectuării plății.

(3) În cazul livrării de bunuri cu plata în rate între persoane stabilite în țară, al operațiunilor de leasing intern, de închiriere, de concesiune sau de arendare de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor, respectiv a chiriei, redevenței sau arende. În cazul încasării de avansuri față de data prevăzută în contract, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data încasării avansului.

(4) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care se efectuează continuu, dând loc la decontări sau plăți succesive — energie electrică și termică, gaze naturale, apă, servicii telefonice și altele similare —, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data întocmirii documentelor prin care furnizorii/prestatorii au stabilit cantitățile livrate și serviciile prestate, dar nu mai târziu de finele lunii următoare celei în care s-a efectuat livrarea/prestarea.

(5) În cazul livrării de bunuri sau prestării de servicii, realizate prin intermediul unor mașini automate de vânzare sau de jocuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se extrage numerar din automatul de vânzare sau de jocuri.

(6) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă sumelor constituite drept garanție pentru acoperirea eventualelor reclamații privind calitatea lucrărilor de construcții-montaj ia naștere la data încheierii procesului-verbal de recepție definitivă sau, după caz, la data încasării sumelor, dacă încasarea este anterioară acestuia.

Art. 136. — În cazul unui import de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislației vamale în vigoare.

CAPITOLUL VII**Baza de impozitare****Exigibilitatea pentru importul de bunuri****Baza de impozitare pentru operațiuni în interiorul țării**

Art. 137. — (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) prețurile de achiziție sau, în lipsa acestora, prețul de cost, determinat la momentul livrării, pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. e), alin. (4) și (5). Dacă bunurile sunt mijloace fixe, prețul de achiziție sau prețul de cost se ajustează, astfel cum se prevede în norme;

c) suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru executarea prestărilor de servicii pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (3).

(2) Se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată:

a) impozitele, taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, decontate cumpărătorului sau clientului.

(3) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț acordate de furnizori direct clienților;

b) sumele reprezentând daune-interese stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) dobânzile percepute pentru: plăți cu întârziere, livrări cu plata în rate, operațiuni de leasing;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de furnizor sau prestator în contul clientului și care apoi se decontează acestuia;

f) taxa de reclamă și publicitate și taxa hotelieră care sunt percepute de către autoritățile publice locale prin intermediul prestatorilor.

Art. 138. — Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se ajustează în următoarele situații:

a) dacă au fost emise facturi fiscale și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

Ajustarea bazei de impozitare

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea sau prețurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) în situația în care reducerile de preț, prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a), sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, precum și în cazul majorării prețului ulterior livrării sau prestării;

d) contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului; ajustarea este permisă începând cu data de la care se declară falimentul;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Baza de impozitare pentru import

Art. 139. — (1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.

(2) Se cuprind, de asemenea, în baza de impozitare cheltuielile accesorii precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația stipulată în documentul de transport sau orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România.

(3) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3).

(4) Baza de impozitare pentru nave și aeronave nu include:

a) valoarea serviciilor de reparare sau transformare, pentru navele și aeronavele care au fost reparate sau transformate în străinătate;

b) carburanții și alte bunuri, aprovizionate din străinătate, destinate utilizării pe nave și/sau aeronave.

(5) Dacă suma folosită la stabilirea bazei de impozitare pentru un import de bunuri este exprimată în valută, aceasta se convertește în moneda națională a României, în conformitate cu metodologia folosită, pentru a stabili valoarea în vamă a bunurilor importate.

CAPITOLUL VIII

Cotele de taxă pe valoarea adăugată

Cota standard și cota redusă

Art. 140. — (1) Cota standard a taxei pe valoarea adăugată este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru orice operațiune impozabilă care nu este scutită de taxa pe valoarea adăugată sau care nu este supusă cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Cota redusă a taxei pe valoarea adăugată este de 9% și se aplică asupra bazei de impozitare, pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

a) dreptul de intrare la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții;

b) livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv publicității;

c) livrările de proteze de orice fel și accesoriile acestora, cu excepția protezelor dentare;

d) livrările de produse ortopedice;

e) medicamente de uz uman și veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(3) Cota de taxă pe valoarea adăugată aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator al taxei pe valoarea adăugată, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 134 alin. (5) și art. 135 alin. (2)–(5), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbărilor de cote, pentru operațiunile prevăzute la art. 134 alin. (5), se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 135 alin. (4), pentru care regularizarea se efectuează aplicând cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(5) Cota aplicabilă pentru un import de bunuri este cea aplicată în interiorul țării pentru livrarea aceluiași bun.

CAPITOLUL IX

Operațiuni scutite

Scutiri pentru operațiunile din interiorul țării

Art. 141. — (1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale, inclusiv veterinarie, și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități, cantinele organizate pe lângă aceste unități, serviciile funerare prestate de unitățile sanitare;

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiei lor de către stomatologi și tehnicieni dentari, precum și livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi și de tehnicienii dentari;

- c) prestările de îngrijire și supraveghere efectuate de personal medical și paramedical;
 - d) transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop;
 - e) livrările de organe, de sânge și de lapte, de proveniență umană;
 - f) activitatea de învățământ prevăzută de Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, desfășurată de unitățile autorizate, inclusiv activitatea căminelor și a cantinelor organizate pe lângă aceste unități, formarea profesională a adulților, precum și prestările de servicii și livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de către instituțiile publice sau de către alte entități recunoscute, care au aceste obiective;
 - g) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistență și/sau protecția socială efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social; serviciile de cazare, masă și tratament, prestate de persoane impozabile care își desfășoară activitatea în stațiuni balneoclimaterice, dacă au încheiat contracte cu Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și contravaloarea acestora este decontată pe bază de bilete de tratament;
 - h) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau alte entități recunoscute ca având caracter social;
 - i) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial ce au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență;
 - j) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică;
 - k) prestările de servicii culturale și/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice, precum și operațiunile care intră în sfera de aplicare a impozitului pe spectacole;
 - l) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a) și lit. f)—k), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar și organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale;
 - m) realizarea, difuzarea și/sau retransmisia programelor de radio și/sau de televiziune, cu excepția celor de publicitate, efectuate de unitățile care produc și/sau difuzează programele audiovizuale, precum și de unitățile care au ca obiect de activitate difuzarea prin cablu a programelor audiovizuale;
 - n) vânzarea de licențe de filme sau de programe, drepturi de difuzare, abonamente la agențiile internaționale de știri și alte drepturi de difuzare similare, destinate activității de radio și televiziune, cu excepția celor de publicitate.
- (2) Alte operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată:
- a) activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor și proiectelor, precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, în programele-nucleu și în planurile sectoriale, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum și activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare finanțate în parteneriat internațional, regional și bilateral;
 - b) livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate de producătorii agricoli individuali și asociațiile fără personalitate juridică ale acestora;
 - c) prestările următoarelor servicii financiare și bancare:
 1. acordarea și negocierea de credite și administrarea creditului de către persoana care îl acordă;
 2. acordarea, negocierea și preluarea garanțiilor de credit sau a garanțiilor colaterale pentru credite, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;
 3. orice operațiune legată de depozite și conturi financiare, inclusiv orice operațiuni cu ordine de plată, transferuri de bani, instrumente de debit, carduri de credit sau de debit, cecuri sau alte instrumente de plată, precum și operațiuni de factoring;
 4. emisiunea, transferul și/sau orice alte operațiuni cu moneda națională sau străină, cu excepția monedelor sau a bancnotelor care sunt obiecte de colecție;
 5. emisiunea, transferul și/sau orice alte operațiuni cu titluri de participare, titluri de creanțe, cu excepția executării acestora, obligațiuni, certificate, cambii, alte instrumente financiare sau alte valori mobiliare;
 6. gestiunea fondurilor comune de plasament și/sau a fondurilor comune de garantare a creanțelor efectuate de orice entități constituite în acest scop;
 - d) operațiunile de asigurare și/sau reasigurare, precum și prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare efectuate de persoanele care intermediază astfel de operațiuni;
 - e) jocurile de noroc organizate de persoanele autorizate, conform legii, să desfășoare astfel de activități;
 - f) livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate de unitățile din sistemul de penitenciare, utilizând munca deținuților;
 - g) lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din Decembrie 1989;

h) transportul fluvial de persoane în Delta Dunării și pe rutele Orșova—Moldova Nouă, Brăila—Hârșova și Galați—Grindu;

i) livrarea obiectelor și veșmintelor de cult religios, tipărirea cărților de cult, teologice sau cu conținut bisericesc și care sunt necesare pentru practicarea cultului, precum și furnizarea de bunuri asimilate obiectelor de cult, conform art. 1 din Legea nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult, cu modificările și completările ulterioare;

j) livrarea de bunuri către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, ca efect al dării în plată, sau bunuri adjudecate de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, cu stingerea totală sau parțială a obligațiilor de plată ale unui debitor;

k) arendarea, concesiunea și închirierea de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. serviciile de parcare a vehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate în bunurile imobile;

4. închirierea seifurilor;

l) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite în baza prezentului articol, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 alin. (7) lit. b).

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. k), în condițiile stabilite prin norme.

Art. 142. — Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) importul de bunuri a căror livrare în România este scutită de taxa pe valoarea adăugată;

b) bunurile introduse în țară de călători sau de alte persoane fizice cu domiciliul în țară ori în străinătate, în condițiile și în limitele stabilite potrivit reglementărilor legale în vigoare, pentru regimul vamal aplicabil persoanelor fizice;

c) bunurile importate destinate comercializării în regim duty-free, precum și prin magazinele pentru servirea în exclusivitate a reprezentanțelor diplomatice și a personalului acestora;

d) importul de bunuri de către misiunile diplomatice și birourile consulare, precum și de către cetățenii străini cu statut diplomatic sau consular în România, în condiții de reciprocitate, potrivit procedurii stabilite prin norme;

e) importul de bunuri efectuat de reprezentanțele organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, precum și de către cetățenii străini angajați ai acestor organizații, în limitele și în conformitate cu condițiile precizate în convențiile de înființare a acestor organizații, potrivit procedurii stabilite prin norme;

f) importul de bunuri de către forțele armate ale statelor străine membre NATO pentru uzul acestora sau al personalului civil însoțitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forțe sunt destinate efortului comun de apărare;

g) importul de suporturi materiale, cum ar fi pelicule, benzi magnetice, discuri, pe care sunt înregistrate filme sau programe destinate activității de radio și televiziune, cu excepția celor de publicitate;

h) importul de bunuri primite în mod gratuit cu titlu de ajutoare sau donații destinate unor scopuri cu caracter religios, de apărare a sănătății, de apărare a țării sau siguranței naționale, artistic, sportiv, de protecție și ameliorare a mediului, de protecție și conservare a monumentelor istorice și de arhitectură, în condițiile stabilite prin norme;

i) importul de bunuri finanțate din împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, organisme internaționale și/sau organizații nonprofit din străinătate și din țară, în condițiile stabilite prin norme;

j) importul următoarelor bunuri: bunurile de origine română, bunurile străine care, potrivit legii, devin proprietatea statului, bunurile reparate în străinătate sau bunurile care le înlocuiesc pe cele necorespunzătoare calitativ, returnate partenerilor externi în perioada de garanție, bunurile care se înapoiază în țară ca urmare a unei expediții eronate, echipamentele pentru protecția mediului, stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 143. — (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării, de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării de cumpărătorul care nu este stabilit în interiorul țării, sau de altă persoană în contul său, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuși și folosite la echiparea sau aprovizionarea ambarcațiunilor de agrement și avioanelor de turism sau a oricărui mijloc de transport de uz privat;

c) prestările de servicii, inclusiv transportul și prestările de servicii accesorii transportului, legate direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regimuri vamale suspensive, cu excepția prestărilor de servicii scutite, potrivit art. 141;

d) transportul, prestările de servicii accesorii transportului, alte servicii direct legate de importul bunurilor, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate, potrivit art. 139;

e) transportul internațional de persoane și serviciile direct legate de acest transport, inclusiv livrările de bunuri destinate a fi acordate ca tratație pasagerilor la bordul unui vapor, avion, autocar sau tren;

Scutiri la import

Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare și pentru transportul internațional

f) în cazul navelor utilizate pentru transportul internațional de persoane și/sau de mărfuri, pentru pescuit sau altă activitate economică sau pentru salvare ori asistență pe mare, al navelor de război, următoarele operațiuni:

1. livrarea de carburanți, echipamente și alte bunuri destinate a fi încorporate sau utilizate pe nave, cu excepția navelor folosite pentru pescuit fluvial sau de coastă;

2. prestările de servicii efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru încărcătura acestora;

g) în cazul aeronavelor care prestează transporturi internaționale de persoane și/sau de mărfuri, următoarele operațiuni:

1. livrările de carburanți, echipamente și alte bunuri destinate a fi încorporate sau utilizate pe aeronave;

2. prestările de servicii efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor și/sau pentru încărcătura acestora;

h) prestările de servicii pentru navele aflate în proprietatea companiilor de navigație care își desfășoară activitatea în regimul special maritim sau operate de acestea, precum și livrările de nave în întregul lor către aceste companii;

i) livrările de bunuri și prestările de servicii, în favoarea misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, a personalului acestora, precum și a oricărui cetățeni străini având statut diplomatic sau consular în România, în condiții de reciprocitate;

j) livrările de bunuri și prestările de servicii, în favoarea reprezentanțelor organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, precum și a cetățenilor străini angajați ai acestora, în limitele și în conformitate cu condițiile precizate în convențiile de înființare a acestor organizații;

k) livrările de bunuri și/sau prestările de servicii, către forțele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul forțelor armate sau al personalului civil care însoțește forțele armate sau pentru aprovizionarea cantinelor, dacă forțele iau parte la efortul de apărare comun; în cazul în care bunurile nu sunt expediate sau transportate în afara țării și pentru prestările de servicii, scutirea se acordă potrivit unei proceduri de restituire a taxei, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice;

l) livrările de bunuri și prestările de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de către guverne străine, de organisme internaționale și de organizații nonprofit și de caritate din străinătate și din țară, inclusiv din donații ale persoanelor fizice;

m) construirea, consolidarea, extinderea, restaurarea și reabilitarea lăcașurilor de cult religioase sau a altor clădiri utilizate în acest scop;

n) prestările de servicii postale, efectuate pe teritoriul României de operatorii prevăzuți de Ordonanța Guvernului nr. 70/2001 pentru ratificarea Actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale de la Beijing (1999), aprobată prin Legea nr. 670/2001, constând în preluarea și distribuția trimiterilor poștale din străinătate, inclusiv servicii financiar-poștale;

o) servicii prestate de persoane din România, în contul beneficiarilor cu sediul sau domiciliul în străinătate, pentru bunurile din import aflate în perioada de garanție;

p) prestările de servicii efectuate de intermediari care acționează în numele sau în contul unei alte persoane, atunci când intervin în operațiuni prevăzute de prezentul articol.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată.

Art. 144. — (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) livrarea de bunuri care sunt plasate în regim de antrepozit vamal;

b) livrarea de bunuri destinate plasării în magazinele duty-free și în alte magazine situate în aeroporturile internaționale, prevăzute la Secțiunea 1 a Capitolului I din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, precum și livrările de bunuri efectuate prin aceste magazine;

c) următoarele operațiuni desfășurate într-o zonă liberă sau într-un port liber:

1. introducerea de bunuri străine într-o zonă liberă sau port liber, direct din străinătate, în vederea simplei depozitări, fără întocmirea de formalități vamale;

2. operațiunile comerciale de vânzare-cumpărare a mărfurilor străine între diverși operatori din zona liberă sau portul liber sau între aceștia și alte persoane din afara zonei libere sau a portului liber;

3. scoaterea de bunuri străine din zona liberă sau portul liber, în afara țării, fără întocmirea de declarații vamale de export, bunurile fiind în aceeași stare ca în momentul introducerii lor în zona liberă sau portul liber;

d) prestările de servicii legate direct de operațiunile prevăzute la lit. a)–c).

(2) Scutirile prevăzute la alin. (1) nu se aplică bunurilor care sunt livrate pentru utilizare sau consum în România, inclusiv în antrepozitul vamal, zona liberă sau în portul liber, sau care rămân în România la încetarea situațiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată.

Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

CAPITOLUL X
Regimul deducerilor

Dreptul de deducere

Art. 145. — (1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(2) Pentru bunurile importate până la data de 31 decembrie 2003, în baza certificatelor de suspendare a taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, pentru care termenul de plată intervine după data de 1 ianuarie 2004 inclusiv, taxa pe valoarea adăugată devine deductibilă la data plății efective.

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

b) taxa pe valoarea adăugată achitată pentru bunurile importate.

(4) De asemenea, se acordă oricărei persoane impozabile, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (3), dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării pentru realizarea următoarelor operațiuni:

a) livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1);

b) operațiuni rezultând din activități economice, pentru care locul livrării/prestării este considerat a fi în străinătate, dacă taxa pe valoarea adăugată ar fi deductibilă, în cazul în care operațiunea s-ar desfășura în țară.

(5) Orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru:

a) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (9) lit. e) și f) și art. 129 alin. (4), dacă acestea sunt afectate realizării operațiunilor prevăzute la alin. (3) și (4);

b) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) și (8), dacă taxa pe valoarea adăugată ar fi aplicabilă transferului respectiv;

c) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (9) lit. a)—c), în măsura în care acestea rezultă din operațiunile prevăzute la alin. (3) și (4);

d) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (9) lit. d).

(6) În condițiile stabilite prin norme, se acordă dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii destinate realizării operațiunilor prevăzute la alin. (3)—(5), efectuate de persoane impozabile înainte de înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, care nu aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152.

(7) Nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată pentru:

a) bunuri/servicii achiziționate de furnizori/prestatori în contul clienților și care apoi se decontează acestora;

b) băuturi alcoolice și produse din tutun destinate acțiunilor de protocol.

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);

b) pentru importuri de bunuri, cu declarația vamală de import sau un act constatator emis de autoritățile vamale; pentru importurile care mai beneficiază de amânarea plății taxei în vamă, conform alin. (2), se va prezenta și documentul care confirmă achitarea taxei pe valoarea adăugată.

(9) Prin normele de aplicare a prezentului titlu, se prevăd situațiile în care se poate folosi un alt document decât cele prevăzute la alin. (8), pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(10) În situațiile prevăzute la art. 138, precum și în alte cazuri specificate prin norme, taxa pe valoarea adăugată dedusă poate fi ajustată. Procedura de ajustare se stabilește prin norme.

(11) Orice persoană impozabilă, care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 152, și ulterior trece la aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (12), pentru:

a) bunuri de natura stocurilor, conform reglementărilor contabile, care se află în stoc la data la care persoana respectivă a fost înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

b) bunuri de natura mijloacelor fixe, care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

(12) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (11), trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- a) bunurile respective urmează a fi folosite pentru operațiuni cu drept de deducere;
- b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat care justifică suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.

(13) Taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, destinate realizării obiectivelor proprii de investiții, stocurilor de produse cu destinație specială, finanțate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, se deduce potrivit prevederilor legale. Cu taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru realizarea obiectivelor proprii de investiții se vor reîntregi obligatoriu disponibilitățile de investiții. Sumele deduse în cursul anului fiscal pentru obiectivele proprii de investiții pot fi utilizate numai pentru plăți aferente aceluiași obiectiv de investiții. La încheierea exercițiului financiar, sumele deduse și neutilizate se virează la bugetul de stat sau bugetele locale în conturile și la termenele stabilite prin normele metodologice anuale privind încheierea exercițiului financiar-bugetar și financiar-contabil, emise de Ministerul Finanțelor Publice.

Perioada fiscală

Art. 146. — (1) Perioada fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată este luna calendaristică.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru persoanele impozabile care nu au depășit în cursul anului precedent o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere de 100.000 euro inclusiv, la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului precedent, perioada fiscală este trimestrul calendaristic.

(3) Persoanele impozabile care se încadrează în prevederile alin. (2) au obligația de a depune la organele fiscale teritoriale, până la data de 25 ianuarie, o declarație în care să menționeze cifra de afaceri din anul precedent.

(4) Persoanele impozabile care iau ființă în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării fiscale, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în cursul anului, iar dacă aceasta nu depășește 100.000 euro inclusiv, au obligația de a depune deconturi trimestriale în anul înființării. Dacă cifra de afaceri obținută în anul înființării este mai mare de 100.000 euro, în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1), iar dacă cifra de afaceri obținută nu depășește 100.000 euro inclusiv, perioada fiscală va fi trimestrul, urmând ca persoana impozabilă să se conformeze prevederilor alin. (3).

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

Art. 147. — (1) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, este denumită în continuare *plătitor de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt*.

(2) Dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor achiziționate de orice plătitor de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt se determină conform prezentului articol.

(3) Achizițiile de bunuri și servicii destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-un jurnal pentru cumpărări, care se întocmește separat pentru aceste operațiuni, și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile de bunuri și servicii destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu în jurnalul pentru cumpărări, care se întocmește separat pentru aceste operațiuni, iar taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora nu se deduce.

(5) Bunurile și serviciile pentru care nu se cunoaște destinația în momentul achiziției, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau operațiuni care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere, se evidențiază într-un jurnal pentru cumpărări întocmit separat. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata. Prin excepție, în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu procedura stabilită prin norme.

(6) În cursul unui an fiscal este permisă rectificarea taxei deduse aferente achizițiilor de bunuri/servicii care se constată că ulterior au fost utilizate pentru altă destinație decât cea prevăzută la data achiziției. Rectificările se evidențiază pe rândurile de regularizare din decontul de taxă pe valoarea adăugată.

(7) Pro-rata se determină ca raport între: veniturile obținute din operațiuni care dau drept de deducere, inclusiv subvențiile legate direct de prețul acestora, la numărător, iar la numitor veniturile de la numărător plus veniturile obținute din operațiuni care nu dau drept de deducere. În calculul pro-rata, la numitor se adaugă alocațiile, subvențiile sau alte sume primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, în scopul finanțării de activități scutite fără drept de deducere sau care nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Se exclud din calculul pro-rata veniturile financiare, dacă acestea sunt accesorii activității principale. Nu se includ în calculul pro-rata serviciile efectuate de prestatori stabiliți în străinătate, astfel cum sunt definiți la art. 151 alin. (2), pentru care beneficiarii au obligația plății taxei pe valoarea adăugată. Pro-rata se determină anual, situație în care elementele prevăzute la numitor și numărător sunt cumulate pentru întregul an fiscal. Prin excepție, aceasta poate fi determinată lunar sau trimestrial, după caz, conform alin. (13), situație în care elementele prevăzute la numitor și numărător sunt cele efectiv realizate în cursul fiecărei luni, respectiv trimestru.

(8) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este ori pro-rata definitivă determinată pentru anul precedent, ori pro-rata estimată în funcție de operațiunile prevăzute a fi realizate în anul curent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal teritorial, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie, nivelul pro-rata provizorie aplicată, precum și modul de determinare a acesteia. Taxa pe valoarea adăugată de dedus se determină prin aplicarea pro-rata provizorie asupra taxei pe valoarea adăugată deductibile, aferente achizițiilor destinate atât realizării de operațiuni care dau drept de deducere, cât și celor care nu dau drept de deducere, determinată potrivit alin. (5).

(9) Persoanele impozabile care nu au determinat pro-rata provizorie la începutul anului, deoarece nu realizau și nici nu prevedeau realizarea de operațiuni fără drept de deducere în cursul anului, și care ulterior realizează astfel de operațiuni nu au obligația să calculeze și să utilizeze pro-rata provizorie. În cursul anului este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată. La finele anului vor aplica următoarele reguli:

a) dacă pot efectua separarea achizițiilor de bunuri/servicii pe destinațiile prevăzute la alin. (3)–(5), vor regulariza astfel: din taxa dedusă în cursul anului se scade taxa de dedus rezultată prin aplicarea pro-rata definitivă pentru achizițiile destinate atât realizării de operațiuni cu drept de deducere, cât și pentru operațiuni fără drept de deducere, determinate conform alin. (5), și/sau taxa aferentă bunurilor/serviciilor destinate exclusiv operațiunilor cu drept de deducere, determinate conform alin. (3), iar diferența rezultată se înscrie pe un rând distinct în decontul din ultima perioadă fiscală a anului, ca taxă de plată la bugetul de stat;

b) dacă nu se poate efectua separarea pe destinații, potrivit lit. a), se aplică pro-rata definitivă asupra tuturor achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în cursul anului, iar diferența rezultată se înscrie pe un rând distinct în decontul din ultima perioadă fiscală a anului.

(10) Pro-rata definitivă se determină în luna decembrie, în funcție de realizările efective din cursul anului, potrivit formulei de calcul prevăzute la alin. (7).

(11) Regularizarea deducerilor operate după pro-rata provizorie se realizează prin aplicarea pro-rata definitivă asupra sumei taxei pe valoarea adăugată deductibile aferente achizițiilor prevăzute la alin. (5). Diferența în plus sau în minus față de taxa dedusă, conform pro-rata provizorie, se înscrie pe un rând distinct în decontul ultimei perioade fiscale.

(12) În situații speciale, când pro-rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate, poate aproba aplicarea unei pro-rata speciale, la solicitarea persoanelor impozabile în cauză, pe baza justificării prezentate. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligația să recalculeze taxa pe valoarea adăugată dedusă de la începutul anului pe bază pro-rata specială, aprobată. Plătitorii de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt pot renunța la aplicarea pro-rata specială numai la începutul unui an calendaristic și sunt obligate să anunțe organele fiscale.

(13) La cererea justificată a persoanelor impozabile, organele fiscale la care acestea sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot aproba ca pro-rata să fie determinată lunar sau trimestrial, după caz. În anul în care a fost acordată aprobarea, persoanele impozabile au obligația să recalculeze taxa pe valoarea adăugată dedusă de la începutul anului pe bază pro-rata lunară sau trimestrială. Plătitorii de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt pot renunța la aplicarea pro-rata lunară sau trimestrială numai la începutul unui an fiscal și sunt obligate să anunțe organele fiscale. Pro-ratele lunare sau trimestriale efectiv realizate sunt definitive și nu se regularizează la sfârșitul anului.

Determinarea taxei de plată sau a sumei negative de taxă

Art. 148. — (1) În situația în care taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate de o persoană impozabilă, care este dedusă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată colectată, aferentă operațiunilor taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare *sumă negativă a taxei pe valoarea adăugată*.

(2) În situația în care taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor taxabile, exigibilă într-o perioadă fiscală, denumită *taxă colectată*, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, dedusă în acea perioadă fiscală, rezultă o diferență denumită *taxă pe valoarea adăugată de plată pentru perioada fiscală de raportare*.

Regularizarea și rambursarea taxei

Art. 149. — (1) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute de prezentul articol prin decontul de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Se determină suma negativă a taxei pe valoarea adăugată cumulată, prin adăugarea la suma negativă a taxei pe valoarea adăugată, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată raportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu a fost solicitat a fi rambursat.

(3) Se determină taxa pe valoarea adăugată de plată cumulată, în perioada fiscală de raportare, prin adăugarea la taxa pe valoarea adăugată de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului de taxă pe valoarea adăugată din soldul taxei pe valoarea adăugată de plată al perioadei fiscale anterioare.

(4) Prin decontul de taxă pe valoarea adăugată, persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (2) și (3), care reprezintă regularizările de taxă și stabilirea soldului taxei pe valoarea adăugată de plată sau a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată. Dacă taxa pe valoarea adăugată de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei pe valoarea adăugată cumulată, rezultă un sold de taxă pe valoarea adăugată de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei pe valoarea

adăugată cumulată este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, în perioada fiscală de raportare.

(5) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă o persoană impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, aceasta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, mai mic de 50 milioane lei inclusiv, aceasta fiind reportată obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

(6) În cazul persoanelor juridice care se divizează sau sunt absorbite de altă persoană impozabilă, soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a solicitat rambursarea este preluat în decontul persoanei care a preluat activitatea.

(7) În situația în care două sau mai multe persoane juridice impozabile fuzionează, persoana impozabilă care preia activitatea va prelua și soldul taxei pe valoarea adăugată de plată către bugetul de stat, cât și soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile persoanelor care s-au lichidat cu ocazia fuziunii.

(8) Rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată se efectuează de organele fiscale, în condițiile și potrivit procedurilor stabilite prin normele procedurale în vigoare.

(9) Pentru operațiuni scutite de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere, prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. b), e) și lit. i)–m), persoanele neînregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată, potrivit procedurii prevăzute prin norme.

CAPITOLUL XI

Plătitorii taxei pe valoarea adăugată

Art. 150. — (1) Pentru operațiunile din interiorul țării, plătitorii taxei pe valoarea adăugată sunt:

a) persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile realizate;

b) beneficiarii prestațiilor de servicii taxabile, efectuate de persoane impozabile stabilite în străinătate, prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c), indiferent dacă beneficiarii sunt sau nu înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(2) La importul de bunuri, plătitorii taxei pe valoarea adăugată sunt persoanele care importă bunuri în România. Persoanele fizice datorează taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile introduse în țară, potrivit regulamentului vamal aplicabil acestora.

Art. 151. — (1) Dacă o persoană impozabilă stabilită în străinătate realizează prestări de servicii taxabile, pentru care locul prestării este considerat a fi în România, altele decât cele prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b), va proceda astfel:

a) prestatorul își poate desemna un reprezentant fiscal în România, care are obligația de a îndeplini, în numele persoanei stabilite în străinătate, toate obligațiile prevăzute în prezentul titlu, inclusiv obligația de a solicita înregistrarea fiscală în scopul plății taxei pe valoarea adăugată, în numele persoanei stabilite în străinătate;

b) în cazul în care persoana stabilită în străinătate nu își desemnează un reprezentant fiscal în România, beneficiarul serviciilor datorează taxa pe valoarea adăugată, în numele prestatorului.

(2) Prin *persoană impozabilă stabilită în străinătate* se înțelege orice persoană care realizează activități economice de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (2) și care nu are în România sediul activității economice, domiciliul stabil sau un sediu permanent de la care serviciile sunt prestate sau livrările sunt efectuate.

(3) În cazul livrărilor de bunuri taxabile pentru care locul livrării este considerat a fi în România, efectuate de persoane stabilite în străinătate, acestea au obligația să desemneze un reprezentant fiscal în România.

(4) Persoanele impozabile stabilite în străinătate, care desfășoară operațiuni scutite cu drept de deducere în România, au dreptul să-și desemneze un reprezentant fiscal pentru aceste operațiuni.

(5) Procedura desemnării reprezentantului fiscal pentru taxa pe valoarea adăugată se stabilește prin norme.

CAPITOLUL XII

Regimul special de scutire

Art. 152. — (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 2 miliarde lei, denumit în continuare *plafon de scutire*, dar acestea pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Persoanele impozabile nou-înființate pot beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă declară că vor realiza anual o cifră de afaceri estimată de până la 2 miliarde lei inclusiv și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate fiscal, care ulterior realizează operațiuni sub plafonul de scutire prevăzut la

Plătitorii taxei pe valoarea adăugată

Reguli aplicabile în cazul persoanelor impozabile stabilite în străinătate

Sfera de aplicare și regulile pentru regimul special de scutire

alin. (1), se consideră că sunt în regimul special de scutire, dacă nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(3) Persoanele impozabile, care depășesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii. Pentru persoanele nou-înființate, anul fiscal reprezintă perioada din anul calendaristic, reprezentată prin luni calendaristice scurse de la data înregistrării până la finele anului. Frațiunile de lună vor fi considerate o lună calendaristică întreagă. Persoanele care se află în regim special de scutire trebuie să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii, care intră sub incidența prezentului articol, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări. Data depășirii plafonului este considerată sfârșitul lunii calendaristice în care a avut loc depășirea de plafon. Până la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal se va aplica regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată. În situația în care se constată că persoana în cauză a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursă între data la care persoana în cauză avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data de la care înregistrarea a devenit efectivă, conform procedurii prevăzute prin norme.

(4) După depășirea plafonului de scutire, persoanele impozabile nu mai pot solicita aplicarea regimului special, chiar dacă ulterior realizează cifre de afaceri anuale inferioare plafonului de scutire prevăzut de lege.

(5) Scutirea prevăzută de prezentul articol se aplică livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii efectuate de persoanele impozabile prevăzute la alin. (1).

(6) Cifra de afaceri care servește drept referință la aplicarea alin. (1) este constituită din suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii taxabile, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere, potrivit art. 143 și 144.

(7) Persoanele impozabile scutite potrivit dispozițiilor prezentului articol nu au dreptul de deducere conform art. 145 și nici nu pot să înscrie taxa pe facturile lor. În cazul în care sunt beneficiari ai prestărilor de servicii prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), persoanele impozabile sunt obligate să îndeplinească obligațiile prevăzute la art. 155 alin. (4), art. 156 și 157.

CAPITOLUL XIII

Obligațiile plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată

Înregistrarea plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată

Art. 153. — (1) Orice persoană impozabilă trebuie să declare începerea, schimbarea și încetarea activității sale ca persoană impozabilă. Condițiile în care persoanele impozabile se înregistrează ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată sunt prevăzute de legislația privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe.

(2) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, care realizează exclusiv operațiuni care nu dau drept de deducere, trebuie să solicite scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

(3) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, trebuie să solicite scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, în caz de încetare a activității, în termen de 15 zile de la data actului în care se consemnează situația respectivă. Taxa pe valoarea adăugată datorată la bugetul de stat trebuie achitată înainte de scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, cu excepția situației în care activitatea acesteia a fost preluată de către altă persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Definirea asocierilor din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată Facturile fiscale

Art. 154. — În înțelesul taxei pe valoarea adăugată, o asocierie sau altă organizație care nu are personalitate juridică se consideră a fi o persoană impozabilă separată, pentru acele activități economice desfășurate de asociații sau parteneri în numele asociației sau organizației respective, cu excepția asociațiilor în participațiune.

Art. 155. — (1) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, are obligația să emită factură fiscală pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, către fiecare beneficiar. Persoanele impozabile, care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate către altă persoană, în documentele emise. Prin norme se stabilesc situațiile în care factura fiscală poate fi emisă și de altă persoană decât cea care efectuează livrarea de bunuri.

(2) Pentru livrări de bunuri factura fiscală se emite la data livrării de bunuri, iar pentru prestări de servicii cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestarea a fost efectuată.

(3) Pentru bunurile livrate cu aviz de însoțire, factura fiscală trebuie emisă în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data livrării, fără a depăși finele lunii în care a avut loc livrarea.

(4) Pentru prestările de servicii efectuate de prestatori stabiliți în străinătate, pentru care beneficiarii au obligația plății taxei pe valoarea adăugată, aceștia din urmă, dacă sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, trebuie să autofactureze operațiunile respective, prin emiterea unei facturi fiscale, la data primirii facturii prestatorului sau la data efectuării plății către prestator, în cazul în care nu s-a primit factura prestatorului până la această dată. Operațiunile de leasing extern se autofacturează de către beneficiarii din România, înregistrați ca plătitori de taxă

pe valoarea adăugată, la data stabilită prin contract pentru plata ratelor de leasing și/sau la data plății de sume în avans. Persoanele care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată vor urma procedura prevăzută la art. 156 alin. (3). Regimul fiscal al facturilor fiscale emise prin autofacturare se stabilește prin norme.

(5) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care se efectuează continuu, cum sunt energia electrică, energia termică, gazele naturale, apa, serviciile telefonice și altele asemenea, factura fiscală trebuie emisă la data la care intervine exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată, cu excepțiile prevăzute în alte acte normative.

(6) În cazul operațiunilor de leasing intern, a operațiunilor de închiriere, concesiune sau arendare de bunuri, factura fiscală trebuie să fie emisă la fiecare din datele specificate în contract, pentru plata ratelor, chiriei, redevenței sau arende, după caz. În cazul încasării de avansuri, față de data prevăzută în contract se emite factură fiscală la data încasării avansului.

(7) Dacă plata pentru operațiuni taxabile este încasată înainte ca bunurile să fie livrate sau înaintea finalizării prestării serviciilor, factura fiscală trebuie să fie emisă în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la fiecare dată când este încasat un avans, fără a depăși finele lunii în care a avut loc încasarea.

(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;
- b) data emiterii facturii;
- c) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura;
- d) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;
- e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;
- f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;
- g) cota de taxă pe valoarea adăugată sau mențiunea *scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil* sau *neinclus în baza de impozitare*, după caz;
- h) valoarea taxei pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile.

(9) Prin derogare de la alin. (1), persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată nu au obligația să emită factură fiscală pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazurilor când beneficiarul solicită factură fiscală;

a) transportul persoanelor cu taximetre, precum și transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau a abonamentelor;

b) livrări de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul și prestări de servicii către populație, consemnate în documente fără nominalizarea cumpărătorului;

c) livrări de bunuri și prestări de servicii consemnate în documente specifice aprobate prin lege.

Art. 156. — (1) Persoanele impozabile, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, au următoarele obligații din punct de vedere al evidenței operațiunilor impozabile:

a) să țină evidența contabilă potrivit legii, astfel încât să poată determina baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate, precum și cea deductibilă aferentă achizițiilor;

b) să asigure condițiile necesare pentru emiterea documentelor, prelucrarea informațiilor și conducerea evidențelor prevăzute de reglementările în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

c) să furnizeze organelor fiscale toate justificările necesare în vederea stabilirii operațiunilor realizate atât la sediul principal, cât și la subunități;

d) să contabilizeze distinct veniturile și cheltuielile rezultate din operațiunile asocierilor în participațiune. Drepturile și obligațiile legale privind taxa pe valoarea adăugată revin asociatului care contabilizează veniturile și cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți. La sfârșitul perioadei de raportare, veniturile și cheltuielile, înregistrate pe naturi, se transmit pe bază de decont fiecărui asociat, în vederea înregistrării acestora în contabilitatea proprie. Sumele decontate între părți fără respectarea acestor prevederi se supun taxei pe valoarea adăugată, în cotele prevăzute de lege.

(2) Persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată trebuie să întocmească și să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare perioadă fiscală, până la data de 25 a lunii următoare perioadei fiscale inclusiv, decontul de taxă pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. Operațiunile prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b) vor fi evidențiate în decontul de taxă pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

(3) Persoanele neînregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operațiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), trebuie să întocmească un decont de taxă pe valoarea adăugată special, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, pe care îl depun la organul fiscal competent numai atunci când realizează astfel de operațiuni. Decontul se depune până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost primită factura prestatorului sau a fost efectuată plata către prestator, în cazul plăților fără factură. Pentru operațiunile de leasing extern, decontul special se depune până la data de 25 a lunii următoare celei stabilite prin contract pentru plata ratelor de leasing și/sau celei în care au fost efectuate plăți în avans.

Art. 157. — (1) Persoanele obligate la plata taxei trebuie să achite taxa pe valoarea adăugată datorată, stabilită prin decontul întocmit pentru fiecare perioadă fiscală sau prin decontul special, până la data la care au obligația depunerii acestora, potrivit art. 156 alin. (2) și (3).

Evidența operațiunilor impozabile și depunerea decontului

Plata taxei pe valoarea adăugată la buget

(2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

(3) Prin derogare de la alin. (2), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au obținut certificatele de exonerare prevăzute la alin. (4), pentru următoarele:

a) importul de mașini industriale, utilaje tehnologice, instalații, echipamente, aparate de măsură și control, automatizări, destinate realizării de investiții, precum și importul de mașini agricole și mijloace de transport destinate realizării de activități productive;

b) importul de materii prime și materiale consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în țară, stabilite prin norme, și sunt destinate utilizării în cadrul activității economice a persoanei care realizează importul.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care efectuează importuri de natura celor prevăzute la alin. (3), trebuie să solicite eliberarea unui certificat de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată, emis de către organele fiscale competente. Pot solicita eliberarea unui astfel de certificat numai persoanele care nu au obligații bugetare restante, reprezentând impozite, taxe, contribuții, inclusiv contribuțiile individuale ale salariaților și orice alte venituri bugetare, cu excepția celor eşalonate și/sau reeșalonate la plată. Pe baza certificatelor prezentate de importatori, organele vamale au obligația să acorde liberul de vamă pentru bunurile importate. Procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată se stabilește prin norme.

(5) Importatorii care au obținut certificatele de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată evidențiază taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

Art. 158. — (1) Orice persoană obligată la plata taxei pe valoarea adăugată poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei pe valoarea adăugată către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a deconturilor de taxă pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 156 alin. (2) și (3), la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și cu legislația vamală în vigoare.

(2) Taxa pe valoarea adăugată se administrează de către organele fiscale și de autoritățile vamale, pe baza competențelor lor, așa cum sunt precizate în prezentul titlu, în normele procedurale în vigoare și în legislația vamală în vigoare.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții comune

Documentele fiscale

Art. 159. — Modelul și conținutul formularelor de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, jurnale pentru cumpărări, jurnale pentru vânzări, borderouri zilnice de vânzare/încasare și alte documente necesare în vederea aplicării prezentului titlu se stabilesc de către Ministerul Finanțelor Publice și sunt obligatorii pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată.

Corectarea documentelor

Art. 160. — (1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate se va efectua astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar, pe de altă parte, informațiile și valorile corecte. Documentele respective se vor înregistra în jurnalul de vânzări, respectiv de cumpărări, și vor fi preluate în deconturile întocmite de furnizor și, respectiv, de beneficiar, pentru perioada în care a avut loc corectarea.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se diminuează sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Documentele respective se vor înregistra în jurnalul de vânzări, respectiv de cumpărări, și vor fi preluate în deconturile întocmite de furnizor și, respectiv, de beneficiar, pentru perioada fiscală în care s-a efectuat ajustarea.

CAPITOLUL XV

Dispoziții tranzitorii

Dispoziții tranzitorii

Art. 161. — (1) Operațiunile efectuate după data intrării în vigoare a prezentului titlu în baza unor contracte în derulare vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol. Ordonatorii de credite, în cazul instituțiilor publice, au obligația să asigure fondurile necesare plății taxei pe valoarea adăugată în situația în care operațiunile respective nu mai sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată sau în cazul modificării de cotă.

(2) Certificatele pentru amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza art. 17 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, rămân valabile până la data expirării perioadelor pentru care au fost acordate.

(3) Certificatele de suspendare a plății taxei pe valoarea adăugată în vamă, eliberate în baza art. 29 lit. D.c) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, nu își mențin valabilitatea pentru importuri efectuate după data de 1 ianuarie 2004 inclusiv. Importurile efectuate până la data de 31 decembrie 2003 inclusiv, pe bază de certificate de suspendare a plății taxei în vamă, își mențin regimul fiscal, de la data efectuării importului respectiv, plata taxei pe valoarea adăugată urmând a se efectua la organele fiscale, până la termenele pentru care a fost acordată suspendarea.

(4) Prin norme se stabilesc reguli diferite pentru operațiunile de intermediere în turism, vânzările de bunuri second-hand, operațiunile realizate de casele de amanet.

(5) În cazul oricărui act normativ care este în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului cod și prevede aplicarea cotei zero a taxei pe valoarea adăugată aferente unei operațiuni, în înțelesul prezentului cod, operațiunea respectivă se consideră scutită cu drept de deducere.

(6) Construcțiile de locuințe realizate prin Agenția Națională pentru Locuințe, pe bază de contracte ferme încheiate cu societăți de construcții, până la data de 31 mai 2002 inclusiv, beneficiază de scutire cu drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată până la finalizarea construcției, potrivit termenilor contractuali, inclusiv celor introduși prin acte adiționale impuse de situații tehnice justificate.

(7) Referirile la taxa pe valoarea adăugată din actele normative prevăzute la lit. a)–q) rămân în vigoare până la data de 31 decembrie 2006, cu excepția cazurilor în care actul normativ prevede aplicarea, pe o perioadă limitată de timp a acestor prevederi, și care se vor aplica pe perioada prevăzută în actul normativ prin care au fost acordate, cu condiția să nu depășească data de 31 decembrie 2006:

a) art. 6 lit. b) și c) din Ordonanța Guvernului nr. 116/1998 privind instituirea regimului special pentru activitatea de transport maritim internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 29 august 1998, cu modificările ulterioare;

b) lit. a), b) și f) ale anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 445/1999 privind acordarea de facilități și condițiile de realizare a investiției la Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 7 iunie 1999, cu modificările ulterioare;

c) art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2000 pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/1999 privind unele măsuri pentru dezvoltarea activității economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 12 mai 2000, aprobată prin Legea nr. 302/2001, cu modificările ulterioare;

d) art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 131/2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatării porturilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 15 octombrie 2002, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr. 423/2001 pentru sprijinirea sectorului de pescuit la Marea Neagră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 iulie 2001;

f) art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 247/2000 privind scutirea de la plata taxelor vamale a importurilor necesare pentru „Reparația capitală cu modernizare pentru creșterea siguranței și capacității Centralei Hidroelectrice Porțile de Fier I”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 7 decembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 251/2001, cu completările ulterioare;

g) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2001 privind unele măsuri pentru execuția lucrărilor de reabilitare a Grupului nr. 1 de 210 MW din Centrala Termoelectrică Mintia — Deva, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 19 octombrie 2001, aprobată prin Legea nr. 119/2002;

h) art. 12, 13 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 5 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

i) art. 41 alin. (2) și art. 70 alin. (7) din Legea bibliotecilor nr. 334/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 18 iunie 2002;

j) art. 1 din Legea nr. 192/2002 privind scutirea de la plata drepturilor de import a bunurilor provenite sau finanțate direct din fonduri nerambursabile NATO, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 23 aprilie 2002;

k) art. 38 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare;

l) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2002 privind amânarea plății în vamă a taxei pe valoarea adăugată aferentă importurilor de bunuri efectuate de firma Bombardier Transportation Sweden AB, precum și amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată aferente livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii efectuate de persoane juridice române către această firmă pentru asamblarea a 18 trenuri noi de metrou, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 28 ianuarie 2002, aprobată prin Legea nr. 250/2002;

m) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2002 privind amânarea plății în vamă a taxei pe valoarea adăugată aferentă importurilor de bunuri efectuate de Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A., precum și amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii efectuate de persoane juridice române pentru realizarea Proiectului de modernizare și reparație generală a 100 vagoane

de călători de către firma „Alstom — De Dietrich Feroviaire“ din Franța, finanțat din credit de la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Banca „Paribas“ — Franța, contractat cu garanția statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 mai 2002, aprobată prin Legea nr. 441/2002;

n) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2003 privind suspendarea plății taxei pe valoarea adăugată la organele vamale pentru echipamente din import destinate înzestrării Serviciului de Informații Externe și Serviciului de Telecomunicații Speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 16 aprilie 2003, aprobată prin Legea nr. 317/2003;

o) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2003 pentru suspendarea plății taxei pe valoarea adăugată la organele vamale pentru echipamente din import destinate înzestrării Ministerului de Interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 19 iunie 2003, aprobată prin Legea nr. 465/2003;

p) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2003 privind suspendarea plății taxei pe valoarea adăugată la organele vamale pentru echipamente de import destinate înzestrării Ministerului Afacerilor Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 23 iunie 2003, aprobată prin Legea nr. 447/2003;

q) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2003 privind suspendarea plății taxei pe valoarea adăugată la organele vamale pentru echipamentele din import destinate înzestrării Serviciului de Protecție și Pază, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 19 septembrie 2003, aprobată prin Legea nr. 489/2003.

TITLUL VII

Accize

CAPITOLUL I

Accize armonizate

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Sfera de aplicare

Art. 162. — Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat, pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

- a) bere;
- b) vinuri;
- c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;
- d) produse intermediare;
- e) alcool etilic;
- f) produse din tutun;
- g) uleiuri minerale.

Definiții

Art. 163. — În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

- a) *produsele accizabile* sunt produsele prevăzute la art. 162;
- b) *producția de produse accizabile* reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;
- c) *antrepozitul fiscal* este locul, aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv, de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;
- d) *antrepozitul vamal* este locul aprobat de autoritatea vamală conform Codului vamal al României;
- e) *antrepozitarul autorizat* este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile, într-un antrepozit fiscal;
- f) *regimul suspensiv* este regimul fiscal conform căruia plata accizelor este suspendată pe perioada producerii, transformării, deținerii și deplasării produselor;
- g) *documentul administrativ de însoțire a mărfii* — DAI — este documentul care trebuie folosit la mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv;
- h) *codul NC* reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, conform Nomenclaturii Combinată din Tariful Vamal de Import al României valabil în anul 2003.

Faptul generator

Art. 164. — Produsele prevăzute la art. 162 sunt supuse accizelor în momentul producerii lor în România sau la momentul importului lor în țară.

Exigibilitatea

Art. 165. — Acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum sau când se constată pierderi sau lipsuri de produse accizabile.

Eliberarea pentru consum

Art. 166. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *eliberarea pentru consum* reprezintă:

- a) orice ieșire a produselor accizabile din regimul suspensiv;
- b) orice producție de produse accizabile în afara regimului suspensiv;
- c) orice import de produse accizabile, dacă produsele accizabile nu sunt plasate în regim suspensiv;
- d) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal, altfel decât ca materie primă;
- e) orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare, în conformitate cu prezentul titlu.

(2) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute la secțiunea a 5-a din prezentul capitol și conform prevederilor din norme, către:

- a) un alt antrepozit fiscal în România, autorizat pentru respectivele produse accizabile;
- b) o altă țară.

Importul

Art. 167. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *import* reprezintă orice intrare de produse accizabile în România, cu excepția:

- a) plasării produselor accizabile importate sub un regim vamal suspensiv în România;
- b) distrugerii sub supravegherea autorității vamale a produselor accizabile;
- c) plasării produselor accizabile în zone libere, în condițiile prevăzute de legislația vamală în vigoare.

(2) Se consideră, de asemenea, import:

- a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;
- b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;
- c) apariția oricărui alt eveniment care generează obligația plății drepturilor vamale de import.

(3) Pentru importurile de produse accizabile se aplică prevederile legislației vamale.

Producerea și deținerea în regim suspensiv

Art. 168. — (1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitolui fiscal.

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitolui fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

SECȚIUNEA a 2-a

Produse accizabile

Bere

Art. 169. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *bere* reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 00 sau orice produs care conține un amestec de bere și de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206 00, având, și într-un caz, și în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de micii producători independenți, care dețin instalații de fabricație cu o capacitate nominală anuală care nu depășește 200.000 hl, se aplică accize specifice reduse. Același regim se aplică și pentru berea importată de la micii producători independenți, cu o capacitate nominală anuală care nu depășește 200.000 hl.

(3) Fiecare agent economic producător de bere are obligația de a depune la organul fiscal teritorial la care este înregistrat ca antrepozitar autorizat, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind capacitățile de producție pe care le deține.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor toți agenții economici mici producători care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt agenți economici producători de bere care, din punct de vedere juridic și economic, sunt independenți față de orice alt agent economic producător de bere; utilizează instalații fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt agent economic producător de bere și nu funcționează sub licența de produs a altui agent economic producător de bere.

(5) În situația în care un agent economic producător de bere, care beneficiază de nivelul redus al accizelor, își mărește capacitatea de producție, prin achiziționarea de noi capacități sau extinderea celor existente, acesta va înștiința în scris organul fiscal la care este înregistrat ca antrepozitar autorizat despre modificările produse, va calcula și va vărsa la bugetul de stat accizele, în cuantumul corespunzător noii capacități de producție, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcțiune a acesteia.

(6) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică și consumată de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

Vinuri

Art. 170. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *vinurile* sunt:

a) vinuri liniștite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 și 2205, cu excepția vinului spumos, așa cum este definit la lit. b), și care:

1. au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau

2. au o concentrație alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depășește 18% în volum, au fost obținute fără nici o îmbogățire, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile: NC 2204 10; 2204 21 10, 2204 29 10 și 2205, și care:

1. sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip *ciupercă*, fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari; și

2. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică și consumat de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândut.

**Băuturi fermentate,
altele decât bere
și vinuri**

Art. 171. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri*, reprezintă:

a) *alte băuturi fermentate liniștite* care se încadrează la codurile NC 2204 și 2205 și care nu sunt prevăzute la art. 170, ca și toate produsele încadrate la codurile NC 2206 00, cu excepția altor băuturi fermentate spumoase, așa cum sunt definite la lit. b), și a produsului prevăzut la art. 169, având:

1. o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 10% în volum; sau
2. o concentrație alcoolică ce depășește 10% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

b) *alte băuturi fermentate spumoase* care se încadrează la codurile: NC 2206 00 31; 2206 00 39; 2204 10; 2204 21 10; 2204 29 10 și 2205, care nu intră sub incidența art. 170 și care sunt prezentate în sticle închise cu un dop tip *ciupercă*, fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari, și care:

1. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 13% în volum; sau

2. au o concentrație alcoolică care depășește 13% în volum, dar nu depășește 15% în volum și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, fabricate de persoana fizică și consumate de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândute.

Produse intermediare

Art. 172. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *produsele intermediare* reprezintă toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 22% în volum, și care se încadrează la codurile: NC 2204, 2205 și 2206 00, dar care nu intră sub incidența art. 169—171.

(2) se consideră *produse intermediare* și orice băutură fermentată liniștită prevăzută la art. 171 alin. (1) lit. a), care are o concentrație alcoolică ce depășește 5,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare, și orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la art. 171 alin. (1) lit. b), care are o concentrație alcoolică ce depășește 8,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare.

Alcool etilic

Art. 173. — În înțelesul prezentului titlu, *alcool etilic* reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclurii combinate;

b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 22% și care sunt cuprinse la codurile NC 2204, 2205 și 2206 00;

c) țuică și rachiu de fructe;

d) orice alt produs, în soluție sau nu, care conține băuturi spirtoase potabile.

Produse din tutun

Art. 174. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *produse din tutun* sunt:

a) țigarete;

b) țigări și țigări de foi;

c) tutun de fumat:

1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete;

2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră *țigarete*:

a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare și care nu sunt țigări sau țigări de foi, în sensul alin. (3);

b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;

c) rulourile de tutun care se pot înfășura în hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;

d) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră *țigări sau țigări de foi*, dacă se pot fuma ca atare, după cum urmează:

a) rulourile de tutun care conțin tutun natural;

b) rulourile de tutun care au un înveliș exterior din tutun natural;

c) rulourile de tutun care au o umplutură din amestec tăiat fin, înveliș exterior de culoarea normală a unei țigări, care acoperă complet produsul, inclusiv filtrul, dar exclusiv muștiucul, dacă este cazul, și un liant, cu condiția ca:

1. învelișul și liantul să fie din tutun reconstituit;

2. masa unitară a rolei de tutun, excluzând filtrul sau muștiucul, să nu fie sub 1,2 grame; și

3. învelișul să fie fixat în formă de spirală, cu un unghi ascuțit de minimum 30 grade față de axa longitudinală a țigării.

d) rulourile de tutun, care au o umplutură din amestec tăiat fin, înveliș exterior de culoare normală a unei țigări, din tutun reconstituit, care acoperă complet produsul, inclusiv filtrul, dar exclusiv muștiucul, dacă este cazul, cu condiția ca:

1. masa unitară a ruloului, excluzând filtrul și muștiucul, să fie egală sau mai mare de 2,3 grame; și

2. circumferința ruloului de tutun de minimum o treime din lungimea țigării să nu fie sub 34 mm.

e) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile de la lit. a), b), c) sau d) și are învelișul din tutun natural, învelișul și liantul din tutun reconstituit sau învelișul din tutun reconstituit.

(4) Se consideră *tutun de fumat*:

a) tutunul tăiat sau fărâmițat într-un alt mod, răsucit sau presat în bucăți, și care poate fi fumat fără prelucrare industrială;

b) deșeurile de tutun prelucrate pentru vânzarea cu amănuntul, care nu sunt prevăzute la alin. (2) și (3);

c) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dacă produsul respectă criteriile de la lit. a) sau b).

(5) Se consideră *tutun de fumat fin tăiat destinat rulării în țigarete*:

a) tutunul de fumat, așa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime sub 1 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime mai mare de 1 mm, dacă tutunul de fumat este vândut sau destinat vânzării pentru rularea țigaretelor.

(6) Se consideră *alt tutun de fumat* orice tutun de fumat care nu este tutun de fumat tăiat fin.

(7) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două țigarete — atunci când are o lungime, excluzând filtrul și muștiucul, mai mare de 9 cm, fără să depășească 18 cm; ca trei țigarete — când are o lungime, excluzând filtrul și muștiucul, mai mare de 18 cm, fără să depășească 27 cm, și așa mai departe.

Art. 175. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *uleiuri minerale* sunt:

a) produsele cu codul NC 2706 00 00;

b) produsele cu codurile: NC 2707 10; 2707 20; 2707 30; 2707 50; 2707 91 00; 2707 99 11; 2707 99 19;

c) produsele cu codul NC 2709 00;

d) produsele cu codul NC 2710;

e) produsele cu codul NC 2711, inclusiv metanul și propanul, pure din punct de vedere chimic, dar fără gazul natural;

f) produsele cu codurile: NC 2712 10; 2712 20; 2712 90 (fără produsele de la 2712 90 11 și 2712 90 19);

g) produsele cu codul NC 2715 00 00;

h) produsele cu codul NC 2901;

i) produsele cu codurile: NC 2902 11 00; 2902 19 90; 2902 20 00; 2902 30 00; 2902 41 00; 2902 42 00; 2902 43 00 și 2902 44 00;

j) produsele cu codurile NC 3403 11 00 și 3403 19;

k) produsele cu codul NC 3811;

l) produsele cu codul NC 3817 00.

(2) Uleiurile minerale pentru care se datorează accize sunt:

a) benzină cu plumb cu codurile: NC 2710 11 31; 2710 11 51 și 2710 11 59;

b) benzină fără plumb cu codurile: NC 2710 11 41; 2710 11 45 și 2710 11 49;

c) motorină cu codurile: NC 2710 19 41; 2710 19 45 și 2710 19 49;

d) păcură cu codurile: NC 2710 19 61; 2710 19 63; 2710 19 65 și 2710 19 69;

e) gazul petrolier lichefiat cu codurile: NC 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul metan cu codul NC 2711 29 00;

g) petrol lampant cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;

h) benzen, toluen, xileni și alte amestecuri de hidrocarburi aromatice cu codurile: NC 2707 10; 2707 20; 2707 30 și 2707 50.

(3) Uleiurile minerale, altele decât cele de la alin. (2), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept combustibil sau carburant. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzit sau carburantului echivalent.

(4) Pe lângă produsele accizabile prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al carburanților este impozitat drept carburant. Nivelul accizei va fi cel prevăzut pentru benzină cu plumb.

(5) Orice hidrocarbură, cu excepția cărbunelui, lignitului, turbei sau a oricărei alte hidrocarburi solide similare sau a gazului natural, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire, este accizată cu acciza aplicabilă uleiului mineral echivalent.

(6) Consumul de uleiuri minerale în incinta unui loc de producție de uleiuri minerale nu este considerat fapt generator de accize atunci când se efectuează în scopuri de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră ca un fapt generator de accize.

Uleiuri minerale

SECȚIUNEA a 3-a

Nivelul accizelor

Nivelul accizelor

Art. 176. — Nivelul accizelor pentru următoarele produse este:

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza*) (echivalent euro/U.M.)
0	1	2	3
1.	Bere, din care: 1.1. Bere produsă de producătorii independenți cu o capacitate de producție anuală ce nu depășește 200 mii hl	hl/1 grad Plato ¹⁾	0,55 0,47
2.	Vinuri 2.1. Vinuri liniștite 2.2. Vinuri spumoase	hl de produs	0,00 42,00
3.	Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri 3.1. liniștite 3.2. spumoase	hl de produs	0,00 42,00
4.	Produse intermediare	hl de produs	45,00
5.	Alcool etilic	hl alcool pur ²⁾	150,00
Produse din tutun			
6.	Țigarete	1.000 țigarete	4,47+32%
7.	Țigări și țigări de foi	1.000 bucăți	8,00
8.	Tutun destinat fumatului din care: 8.1. Tutun destinat rulării în țigarete	kg kg	16,00 11,00
Uleiuri minerale			
9.	Benzine cu plumb	tonă 1.000 litri	404,00 311,00
10.	Benzine fără plumb	tonă 1.000 litri	347,00 267,00
11.	Motorine 11.1. Motorine, exclusiv tipul EURO (EN590) 11.2. Motorine EURO (EN590)	tonă 1.000 litri 1.000 litri	221,00 190,00 186,00
12.	Păcură	tonă	0,00
13.	Gaze petroliere lichefiate, din care: 13.1. Utilizate în consum casnic ³⁾	tonă tonă	100,00 0,00
14.	Gaz metan	tonă	0,00
15.	Petrol lampant (inclusiv kerosen) ⁴⁾	tonă	404,00
16.	Benzen, toluen, xileni și alte amestecuri de hidrocarburi aromatice	tonă	404,00

*) Nivelul accizelor armonizate va fi majorat anual începând cu data de 1 iulie 2004, prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere cu Uniunea Europeană, la Capitolul 10 — Impozitarea.

¹⁾ Gradul Plato reprezintă greutatea de zahăr exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine, la temperatura de 20°/4°C.

²⁾ Hl alcool pur reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentrația de 100% alcool în volum, la temperatura de 20°C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic.

³⁾ Prin gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic se înțelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz.

⁴⁾ Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice nu se accizează.

Art. 177. — (1) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem.

(2) Acciza specifică se calculează în echivalent euro pe 1.000 de țigarete.

(3) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal stabilit, asupra prețului maxim de vânzare cu amănuntul.

(4) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul este prețul la care produsul este vândut altor persoane decât comercianții și care include toate taxele și impozitele.

(5) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește de către persoana care produce țigarele în România sau care importă țigarele și este adus la cunoștință publică în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

(6) Este interzisă vânzarea, de către orice persoană, a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri maxime de vânzare cu amănuntul.

Calculul accizei pentru țigarete

(7) Este interzisă vânzarea de țigarete, de către orice persoană, la un preț ce depășește prețul maxim de vânzare cu amănuntul, declarat.

SECȚIUNEA a 4-a

Regimul de antrepozitare

Reguli generale

Art. 178. — (1) Producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(2) Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea și/sau depozitarea de produse accizabile.

(3) Produsele accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, nu pot fi depozitate în antrepozite fiscale de depozitare.

(4) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(5) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrage plata acestora.

(6) Fac excepție de la prevederile alin. (4) antrepozitele fiscale care livrează uleiuri minerale către avioane și nave sau furnizează produse accizabile din magazinele duty-free.

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 179. — (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emise de autoritatea fiscală competentă.

(2) În vederea obținerii autorizației pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă în modul și sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea și natura locului;

b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 183.

(4) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat. În plus, atunci când solicitantul nu este proprietarul locului, cererea trebuie să fie însoțită de o declarație din partea proprietarului, prin care se confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control.

(5) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locații.

Condiții de autorizare

Art. 180. — Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deținerea, depozitarea și/sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitată trebuie să fie mai mare decât cantitatea pentru care suma accizelor potențiale este de 50.000 euro. Conform prevederilor din norme, această cantitate poate fi diferențiată, în funcție de grupa de produse depozitată;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să se prevină scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile;

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru evaziune fiscală, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, în România sau în oricare din statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru evaziune fiscală, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, în România sau în oricare din statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani;

f) persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerințele prevăzute la art. 183.

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art. 181. — (1) Autoritatea fiscală competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Autorizația va conține următoarele:

a) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat;

b) descrierea și amplasarea locului antrepozitelui fiscal;

c) tipul produselor accizabile și natura activității;

d) capacitatea maximă de depozitare, în cazul antrepozitelor fiscale utilizate numai pentru operațiuni de depozitare;

e) nivelul garanției;

- f) perioada de valabilitate a autorizației;
- g) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(3) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitare, capacitatea maximă de depozitare a antrepozitului fiscal propus va fi determinată de comun acord cu autoritatea fiscală competentă. O dată determinată, aceasta nu va putea fi depășită, în condițiile autorizării existente. Dacă această capacitate de depozitare depășește maximumul stabilit în autorizație, va fi necesar ca, în termen de 15 zile de la modificarea capacității de depozitare inițiale, să se solicite o aprobare pentru circumstanțele schimbate.

(4) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea fiscală competentă.

(5) Înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea fiscală competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse și a motivelor acesteia.

(6) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității fiscale competente modificarea autorizației.

Respingerea cererii de autorizare

Art. 182. — (1) Respingerea cererii de autorizare va fi comunicată în scris, o dată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea fiscală competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației în vigoare.

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Art. 183. — Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să depună la autoritatea fiscală competentă, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse, în condițiile stabilite prin norme;

b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare asigurării securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților fiscale;

d) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;

e) să asigure accesul autorităților fiscale competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

f) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritățile fiscale competente, la cererea acestora;

g) să asigure, în mod gratuit, un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorităților fiscale competente;

h) să cerceteze și să raporteze către autoritățile fiscale competente orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

i) să înștiințeze autoritățile fiscale competente cu privire la orice extindere sau modificare propusă a structurii antrepozitului fiscal, precum și a modului de operare în acesta, care poate afecta quantumul garanției constituite potrivit lit. a);

j) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin norme.

Art. 184. — (1) Autorizațiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizați numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului sau a afacerii, autorizația nu va fi transferată în mod automat noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

Regimul de transfer al autorizației

Revocarea și anularea autorizației

Art. 185. — (1) Autoritatea fiscală competentă revocă autorizația pentru un antrepozit fiscal, în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru evaziune fiscală sau orice altă faptă penală prevăzută la art. 180 lit. d); sau

3. activitatea desfășurată este în situație de faliment sau lichidare.

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost inițiată o procedură de faliment sau de lichidare; sau

2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru evaziune fiscală sau orice altă faptă penală prevăzută la art. 180 lit. e);

c) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, cantitatea de produse accizabile depozitată în antrepozitul fiscal este mai mică decât cantitatea prevăzută în norme, conform art. 180 lit. a).

(2) Autoritatea fiscală competentă anulează autorizația pentru un antrepozit fiscal, atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(3) Autoritatea fiscală competentă revocă sau anulează autorizația pentru un antrepozit fiscal, dacă antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art. 183 sau la secțiunea a 6-a din prezentul capitol.

(4) Dacă autoritatea fiscală competentă hotărăște să revoce sau să anuleze autorizația unui antrepozit fiscal, aceasta trebuie să trimită o notificare cu privire la această decizie către antrepozitarul autorizat. Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), revocarea autorizației își produce efecte începând cu cea de-a 15-a zi de la data la care antrepozitarul autorizat primește notificarea.

(5) Antrepozitarul autorizat poate contesta o decizie de revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislației în vigoare. Termenul de 15 zile prevăzut la alin. (4) se suspendă până la soluționarea contestației.

(6) Antrepozitarul autorizat poate renunța la autorizația pentru un antrepozit fiscal, prin depunerea la autoritatea fiscală competentă a unei înștiințări în scris, cu minimum 60 de zile înaintea datei când renunțarea produce efecte.

SECȚIUNEA a 5-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 186. — Pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

- a) deplasarea are loc între două antrepozite fiscale;
- b) produsul este însoțit de minimum 3 exemplare ale unui document administrativ de însoțire, care satisface cerințele prevăzute în norme;
- c) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul și cantitatea produsului aflat în interior;
- d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

e) autoritatea fiscală competentă a primit garanția pentru plata accizelor aferente produsului.

Documentul administrativ de însoțire

Art. 187. — (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când sunt însoțite de *documentul administrativ de însoțire*. Modelul documentului administrativ de însoțire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile între două antrepozite fiscale în regim suspensiv, acest document se întocmește în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

- a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;
- b) exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe parcursul mișcării până la antrepozitul fiscal primitor. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, acestea trebuie să fie certificate de către autoritatea fiscală competentă, în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor, cu excepțiile prevăzute în norme. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, exemplarul 2 se păstrează de către acesta. Exemplarul 3 este transmis de către antrepozitul fiscal primitor la antrepozitul fiscal expeditor. Exemplarul 4 se transmite și rămâne la autoritatea fiscală competentă, în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor;

c) exemplarul 5 se transmite de către antrepozitul fiscal expeditor, la momentul expedierii produselor, autorității fiscale competente în raza căreia își desfășoară activitatea.

Primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 188. — Pentru un produs în regim suspensiv care este deplasat, acciza continuă să fie suspendată la primirea produsului în antrepozitul fiscal, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

- a) produsul accizabil este plasat în antrepozitul fiscal sau expedit către alt antrepozit fiscal, potrivit cerințelor prevăzute la art. 186;
- b) antrepozitul fiscal primitor indică, pe fiecare copie a documentului administrativ de însoțire, tipul și cantitatea fiecărui produs accizabil primit, precum și orice discrepanță între produsul accizabil primit și produsul accizabil indicat de documentele administrative de însoțire, semnând și înscrind data pe fiecare copie a documentului;

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie să obțină de la autoritatea fiscală competentă certificarea documentului administrativ de însoțire a produselor accizabile primite, cu excepțiile prevăzute în norme;

d) în termen de 10 zile de la primirea produselor, antrepozitul fiscal primitor returnează o copie a documentului administrativ de însoțire persoanei care a expedit produsul.

Obligația de plată a accizelor pe durata deplasării

Art. 189. — (1) În cazul oricărei abateri de la cerințele prevăzute la art. 186—188, acciza se datorează de către persoana care a expedit produsul accizabil.

(2) Orice persoană care expediază un produs accizabil aflat în regim suspensiv este exonerată de obligația de plată a accizelor pentru acel produs, dacă primește de la antrepozitul fiscal primitor un document administrativ de însoțire, certificat în mod corespunzător.

(3) Dacă o persoană care a expedit un produs accizabil aflat în regim suspensiv nu primește documentul administrativ de însoțire certificat în termen de 30 de zile de la data expedierii produsului, are datoria de a înștiința în următoarele 3 zile autoritatea fiscală competentă cu privire la acest fapt și de a plăti accizele pentru produsul respectiv în termen de 5 zile de la data expirării termenului de primire a aceluși document.

Deplasarea uleiurilor minerale prin conducte fixe

Art. 190. — În cazul uleiurilor minerale deplasate în regim suspensiv, prin conducte fixe, pe lângă prevederile art. 188 și 189, antrepozitul fiscal expeditor are obligația de a asigura autorităților fiscale competente, la cererea acestora, informații exacte și actuale cu privire la deplasarea uleiurilor minerale.

Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal Momentul exigibilității accizelor

Art. 191. — În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal de ieșire din România sau între un birou vamal de intrare în România și un antrepozit fiscal, acciza se suspendă, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de norme. Aceste condiții sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186—190.

Art. 192. — (1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

(2) Un produs accizabil este eliberat pentru consum în România, în condițiile prevăzute la art. 166.

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică și plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se află într-un regim suspensiv și sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiții:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendiului, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră, dar numai în situația în care autorității fiscale competente i se prezintă dovezi satisfăcătoare cu privire la evenimentul respectiv, împreună cu informația privind cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului, dar numai în situația în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depășește limitele prevăzute în norme.

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui ulei mineral, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care uleiul mineral este oferit spre vânzare sau la care este utilizat drept combustibil sau carburant.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă sau se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data revocării sau anulării autorizației.

(8) Accizele se calculează în cota și rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

SECȚIUNEA a 6-a

Obligațiile plătitorilor de accize

Plata accizelor la bugetul de stat

Art. 193. — (1) Accizele se plătesc la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1), momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

Depunerea declarațiilor de accize

Art. 194. — (1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize pentru fiecare lună în care este valabilă autorizația de antrepozit fiscal, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea fiscală competentă de către antrepozitarii autorizați până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

(3) În situațiile prevăzute la art. 166 alin. (1) lit. b) și e) trebuie să se depună imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și, prin derogare de la art. 193, acciza se plătește a doua zi după depunerea declarației.

Documente fiscale

Art. 195. — (1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deținute în afara antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 6 zile. Această prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deținute de către alte persoane decât comercianții, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amănuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoțite de un document, astfel:

a) mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită de documentul administrativ de însoțire;

b) mișcarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoțită de factura fiscală ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;

c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost plătită, este însoțit de factură sau aviz de însoțire.

Evidențe contabile

Art. 196. — Orice antrepozitar autorizat are obligația de a ține registre contabile precise, care să conțină suficiente informații pentru ca autoritățile fiscale să poată verifica respectarea prezentului titlu, conform legislației în vigoare.

Responsabilitățile antrepozitarilor autorizați și ale autorităților fiscale competente

Art. 197. — (1) Orice antrepozitar autorizat, obligat la plata accizelor, poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea fiscală competentă, conform prezentului titlu și cu legislația vamală în vigoare.

(2) Accizele se administrează de autoritățile fiscale competente și de autoritățile vamale, pe baza competențelor lor, așa cum sunt precizate în prezentul titlu și în legislația vamală în vigoare.

Garanții

Art. 198. — (1) După acceptarea condițiilor de autorizare a antrepozitului fiscal, antrepozitarul autorizat depune la autoritatea fiscală competentă o garanție, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Garanțiile pot fi: depozite în numerar, ipoteci, garanții reale și personale.

(3) Modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în norme.

(4) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarilor autorizați sau în nivelul de accize datorat.

*SECȚIUNEA a 7-a***Scutiri la plata accizelor****Scutiri generale**

Art. 199. — (1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor, atunci când sunt destinate pentru:

a) livrarea în contextul relațiilor consulare sau diplomatice;

b) organizațiile internaționale recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale României, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale, care pun bazele acestor organizații, sau prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;

c) forțele armate aparținând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord, cu excepția Forțelor Armate ale României;

d) rezerva de stat și rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

(3) Accizele nu se aplică pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul călătorilor și al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în străinătate, în limitele și în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația vamală în vigoare.

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Art. 200. — (1) Sunt scutite de plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice atunci când sunt:

a) denaturate conform prescripțiilor legale și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

b) utilizate pentru producerea oțetului;

c) utilizate pentru producerea de medicamente;

d) utilizate pentru producerea de arome alimentare, pentru alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;

e) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;

f) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;

g) eșantioane pentru analiză sau teste de producție necesare sau în scopuri științifice;

h) utilizate în procedee de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;

i) utilizate pentru producerea unui element care nu este supus accizei;

j) utilizate în industria cosmetică.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

Scutiri pentru uleiuri minerale

Art. 201. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) uleiurile minerale folosite în orice alt scop decât drept combustibil sau carburant;

b) uleiurile minerale livrate în vederea utilizării drept carburant pentru aeronave, altele decât aviația turistică în scop privat. Prin *aviație turistică în scop privat* se înțelege utilizarea unei aeronave, de către proprietarul său sau de către persoana fizică sau juridică care o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

c) uleiurile minerale livrate în vederea utilizării drept carburant pentru navigația maritimă internațională și pentru navigația pe căile navigabile interioare, altele decât navigațiile de agrement în scop privat. Prin *navigație de agrement în scop privat* se înțelege utilizarea oricărei ambarcațiuni, de către proprietarul său sau de către persoana fizică sau juridică care o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

d) uleiurile minerale utilizate în cadrul producției de electricitate și în centralele electrocalogene;

e) uleiurile minerale utilizate în scopul testării aeronavelor și vapoarelor;

f) uleiurile minerale injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

g) uleiurile minerale care intră în România în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul;

h) orice ulei mineral care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

- i) orice ulei mineral achiziționat direct de la agenți economici producători sau importatori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de bătrâni și orfelinatelor;
 - j) orice ulei mineral utilizat de către persoane fizice drept combustibil pentru încălzirea locuințelor;
 - k) orice ulei mineral achiziționat direct de la agenți economici producători sau importatori, utilizat drept combustibil în scop tehnologic sau pentru producerea de agent termic și apă caldă;
 - l) orice ulei mineral achiziționat direct de la agenți economici producători sau importatori, utilizat în scop industrial;
 - m) uleiurile minerale utilizate drept combustibil neconvențional (bio-diesel).
- (2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

SECȚIUNEA a 8-a

Marcarea produselor alcoolice și a produselor din tutun

Reguli generale

Art. 202. — (1) Prevederile prezentului capitol se aplică următoarelor produse accizabile:

- a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin norme;
- b) produse din tutun.

(2) Nu este supus obligației de marcarea orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

Responsabilitatea marcării

Art. 203. — (1) Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați sau importatorilor.

(2) Importatorul transmite producătorului extern marcajele, sub forma și în maniera prevăzute în norme, în vederea aplicării efective a acestora pe produsele accizabile contractate.

Proceduri de marcarea

Art. 204. — (1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre, banderole sau etichete.

(2) Dimensiunea și elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin norme.

(3) Antrepozitarul autorizat sau importatorul este obligat să aplice marcajele la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie sau sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre, banderole sau etichete deteriorate sau marcate altfel decât s-a prevăzut la alin. (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Eliberarea marcajelor

Art. 205 — (1) Autoritatea fiscală competentă are obligația de a elibera marcajele, potrivit prevederilor prezentului articol și normelor.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) persoanele care importă produsele accizabile prevăzute la art. 202, în baza autorizației de importator. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme;

b) antrepozitarii autorizați care produc sau îmbuteliază produsele accizabile prevăzute la art. 202.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea fiscală competentă, sub forma și în maniera prevăzute în norme.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată, autorizată de autoritatea fiscală competentă pentru tipărirea acestora, în condițiile prevăzute în norme.

(5) Contravaloarea timbrilor pentru marcarea țigaretelor și a altor produse din tutun se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente acestor produse, conform prevederilor din norme.

Confiscarea produselor din tutun

Art. 206. — (1) Prin derogare de la prevederile în vigoare care reglementează modul și condițiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, produsele din tutun confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse din tutun sau importatorilor de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de fabricație al antrepozitarilor autorizați sau în nomenclatorul de import al importatorilor se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatorul de fabricație al antrepozitarilor autorizați sau în nomenclatorul de import al importatorilor se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscarea antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse din tutun, a căror cotă de piață reprezintă peste 5%.

(2) Repartizarea fiecărui lot de produse din tutun confiscate, preluarea acestora de către antrepozitarii autorizați și importatori, precum și procedura de distrugere se efectuează conform normelor.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat și importator are obligația să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul și depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

CAPITOLUL II

Alte produse accizabile

Sfera de aplicare

Art. 207. — Următoarele produse sunt supuse accizelor:

- a) cafea verde cu codurile NC 0901 11 00 și 0901 12 00;
- b) cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cu codurile: NC 0901 21 00; 0901 22 00 și 0901 90 90;
- c) cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, cu codurile NC 2101 11 și 2101 12;
- d) confecții din blănuri naturale cu codurile: NC 4303 10 10; 4303 10 90 și 6506 92 00, cu excepția celor de iepure, oaie, capră;
- e) articole din cristal cu codurile: NC 7009 91 00; 7009 92 00; 7013 21; 7013 31; 7013 91; 7018 90; 7020 00 80; 9405 10 50; 9405 20 50; 9405 50 00 și 9405 91;
- f) bijuterii din aur și/sau din platină cu codul NC 7113 19 00, cu excepția verighetelor;
- g) autoturisme și autoturisme de teren, inclusiv din import rulate, cu codurile: NC 8703 21; 8703 22; 8703 23 19; 8703 23 90; 8703 24; 8703 31; 8703 32 19; 8703 32 90; 8703 33 19 și 8703 33 90;
- h) produse de parfumerie cu codurile NC 3303 00 10 și 3303 00 90;
- i) aparate video de înregistrat sau de reprodus, chiar încorporând un receptor de semnale videofonice cu codul NC 8521; combine audio cu codurile: NC 8519; 8520 și 8527;
- j) dublu radiocasetofoane cu redare de pe bandă magnetică sau compact disc cu codul NC 8527;
- k) aparate de luat imagini fixe și alte camere video cu înregistrare cu codul NC 8525 40; aparate fotografice numerice cu codul NC 8525 40;
- l) cuptoare cu microunde cu codul NC 8516 50 00;
- m) aparate pentru condiționat aer, de perete sau de ferestre, formând un singur corp, cu codul NC 8415 10 10;
- n) arme de vânatoare și arme de uz individual, altele decât cele de uz militar sau de sport, cu codurile: NC 9302 00; 9303; 9304 00 00 și 9307 00 00;
- o) iahturi și bărci cu motor pentru agrement cu codurile: NC 8903 10; 8903 91; 8903 92 și 8903 99.

Art 208. — (1) În cazul cafelei verzi, acciza este egală cu echivalentul în lei a 850 euro pe tonă.

(2) În cazul cafelei prăjite, inclusiv al cafelei cu înlocuitori, acciza este egală cu echivalentul în lei a 1.250 euro pe tonă.

(3) În cazul cafelei solubile, inclusiv al amestecurilor cu cafea solubilă, acciza este egală cu echivalentul în lei a 5 euro pe kilogram.

(4) Nivelul accizelor pentru alte produse:

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupeii de produse	Acciza (%)
1.	Confecții din blănuri naturale (cu excepția celor de iepure, oaie, capră)	40
2.	Articole din cristal ¹⁾	50
3.	Bijuterii din aur și/sau din platină, cu excepția verighetelor	20
4.	Produse de parfumerie	
	4.1. Parfumuri, din care:	30
	— ape de parfum	20
	4.2. Ape de toaletă, din care:	10
	— ape de colonie	5
5.	Aparate video de înregistrat sau de reprodus, chiar încorporând un receptor de semnale videofonice; combine audio ²⁾	15
6.	Dublu radiocasetofoane cu redare de pe bandă magnetică sau compact disc	15
7.	Aparate de luat imagini fixe și alte camere video cu înregistrare; aparate fotografice numerice	25
8.	Cuptoare cu microunde	15
9.	Aparate pentru condiționat aer, de perete sau de ferestre, formând un singur corp	15
10.	Arme de vânatoare și arme de uz individual, altele decât cele de uz militar sau de sport	50
11.	Iahturi și bărci cu motor pentru agrement	25

¹⁾ Prin cristal se înțelege sticla având un conținut minim de monoxid de plumb de 24% din greutate.

²⁾ Combinatele audio sunt produse ce reunesc (în aceeași carcasă sau în module) cel puțin patru aparate sau funcțiuni diferite, dintre care cel puțin trei sunt funcțiuni audio (recepție, înregistrare pe bandă magnetică, înregistrare pe compact disc, reproducere disc patefon, reproducere compact disc, reproducere bandă magnetică etc.).

Nivelul și calculul accizei

(5) Nivelul accizelor pentru autoturisme sau autoturisme de teren, inclusiv din import rulate:

Tipul autoturismului	Acciza pentru autoturisme noi (%)	Acciza pentru autoturisme rulate (%)
1. Autoturisme echipate cu motor cu benzină:		
a) cu capacitate cilindrică sub 1.601 cm ³	0	1,5
b) cu capacitate cilindrică între 1.601 și 1.800 cm ³	1,5	4,5
c) cu capacitate cilindrică între 1.801 și 2.000 cm ³	3	9
d) cu capacitate cilindrică între 2.001 și 2.500 cm ³	6	18
e) cu capacitate cilindrică de peste 2.500 cm ³	9	27
2. Autoturisme echipate cu motor Diesel:		
a) cu capacitate cilindrică sub 1.601 cm ³	0	1,5
b) cu capacitate cilindrică între 1.601 și 2.000 cm ³	1,5	4,5
c) cu capacitate cilindrică între 2.001 și 2.500 cm ³	3	9
d) cu capacitate cilindrică între 2.501 și 3.100 cm ³	6	18
e) cu capacitate cilindrică de peste 3.100 cm ³	9	27

(6) Pentru cafea, cafea cu înlocuitori și cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură, asupra cantităților importate.

(7) În cazul produselor prevăzute la alin. (4) și (5), accizele preced taxa pe valoarea adăugată și se calculează o singură dată prin aplicarea cotelor procentuale prevăzute de lege asupra bazei de impozitare, care reprezintă:

a) pentru produsele din producția internă — prețurile de livrare, mai puțin accizele, respectiv prețul producătorului, care nu poate fi mai mic decât suma costurilor ocazionate de obținerea produsului respectiv;

b) pentru produsele din import — valoarea în vamă stabilită potrivit legii, la care se adaugă taxele vamale și alte taxe speciale, după caz.

Art. 209. — (1) Plătitori de accize pentru produsele prevăzute la art. 207, cu excepția celor prevăzute la lit. a)–c), sunt agenții economici — persoane juridice, asociații familiale și persoane fizice autorizate — care produc sau importă astfel de produse.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)–c), plătitori de accize sunt agenții economici importatori.

(3) Plătitori de accize sunt și persoanele fizice care introduc în țară autoturisme și autoturisme de teren, inclusiv rulate.

Art. 210. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele exportate direct de agenții economici producători sau prin agenți economici care își desfășoară activitatea pe bază de comision. Beneficiază de regimul de scutire numai produsele exportate, direct sau prin agenți economici comisionari, de către producătorii care dețin în proprietate utilajele și instalațiile de producție necesare pentru realizarea acestor produse;

b) produsele aflate în regimuri vamale suspensive, conform prevederilor legale în domeniu. Pentru produsele aflate în aceste regimuri, scutirea se acordă cu condiția depunerii de către agentul economic importator a unei garanții egale cu valoarea accizelor aferente. Această garanție va fi restituită agentului economic numai cu condiția încheierii în termen a regimului vamal acordat. Nu intră sub incidența acestor prevederi bunurile prevăzute la art. 208 alin. (5), atunci când aceste bunuri sunt plasate în baza unor contracte de leasing ce se derulează în condițiile prevăzute de lege, în regim vamal de tranzit, de admitere temporară sau de import, pe durata contractului de leasing;

c) orice produs importat, provenit din donații sau finanțat direct din împrumuturi nerambursabile, precum și din programe de cooperare științifică și tehnică, acordat instituțiilor de învățământ, sănătate și cultură, ministerelor, altor organe ale administrației publice, structurilor patronale și sindicale reprezentative la nivel național, asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică, de către guverne străine, organisme internaționale și organizații nonprofit și de caritate;

d) produsele livrate la rezerva de stat și la rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Agenții economici exportatori de cafea prăjită, obținută din operațiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de aceștia, pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente numai cantităților de cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată.

(3) Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) și (2) este stabilită în norme.

Art. 211. — Momentul exigibilității accizei intervine:

a) pentru produsele din producția internă, la data efectuării livrării, la data acordării produselor ca dividende sau ca plată în natură, la data la care au fost consumate pentru reclamă și publicitate și, respectiv, la data înstrăinării ori utilizării în oricare alt scop decât comercializarea;

b) pentru produsele importate, la data înregistrării declarației vamale de import.

Art. 212. — (1) Accizele se plătesc la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) Pentru alte produse accizabile, provenite din import, plata se face la momentul înregistrării declarației vamale de import.

Plătitori de accize

Scutiri

Exigibilitatea

Plata accizelor la bugetul de stat

Regimul documentelor fiscale pierdute, distruse sau deteriorate

Art. 213. — (1) Agenții economici plătitori de accize, care au efectuat tranzacții cu produse supuse accizelor prin documente fiscale care ulterior au fost pierdute, distruse sau deteriorate, au obligația ca, în termen de 30 de zile calendaristice din momentul înregistrării pierderii, distrugerii sau deteriorării, să reconstituie, pe baza evidențelor contabile, accizele aferente acestor tranzacții.

(2) În situația nereconstituirii obligațiilor fiscale de către agentul economic, autoritatea fiscală competentă va stabili suma acestora prin estimare, înmulțind numărul documentelor pierdute, distruse sau deteriorate cu media accizelor înscrise în facturile de livrare pe ultimele 6 luni de activitate, înainte de data constatării pierderii, distrugerii sau deteriorării documentelor fiscale.

Declarațiile de accize

Art. 214. — (1) Orice agent economic plătitor de accize are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea fiscală competentă, de către agenții economici plătitori, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

CAPITOLUL III**Impozitul la țițeiul și la gazele naturale din producția internă****Dispoziții generale**

Art. 215. — (1) Pentru țițeiul și gazele naturale din producția internă, agenții economici autorizați, potrivit legii, datorează bugetului de stat impozit în momentul livrării.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), nu se datorează impozit pentru cantitățile de țiței și gaze naturale livrate cu titlu de redevență.

(3) Impozitul datorat este:

a) pentru țiței — 4 euro/tonă;

b) pentru gazele naturale — 7,40 euro/1.000 m³.

(4) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea sumelor fixe prevăzute la alin. (3), asupra cantităților livrate.

(5) Momentul exigibilității impozitului la țițeiul și la gazele naturale din producția internă intervine la data efectuării livrării.

Scutiri

Art. 216. — Sunt scutite de plata acestor impozite cantitățile de țiței și gaze naturale din producția internă, exportate direct de agenții economici producători.

Declarațiile de impozit

Art. 217. — (1) Orice agent economic, plătitor de impozit la țițeiul și la gazele naturale din producția internă, are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă o declarație de impozit pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata impozitului pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de impozit se depun la autoritatea fiscală competentă de către agenții economici plătitori, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

CAPITOLUL IV**Dispoziții comune****Conversia în lei a sumelor exprimate în euro**

Art. 218. — Valoarea în lei a accizelor și impozitelor datorate bugetului de stat, stabilite potrivit prezentului titlu în echivalent euro pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a lunii care precede începutul trimestrului calendaristic. Acest curs se utilizează pe toată durata trimestrului următor.

Obligațiile plătitorilor

Art. 219. — (1) Agenții economici plătitori de accize și de impozit la țițeiul și la gazele naturale din producția internă sunt obligați să se înregistreze la autoritatea fiscală competentă, conform dispozițiilor legale în materie.

(2) Agenții economici au obligația să calculeze accizele și impozitul la țițeiul și la gazele naturale din producția internă, după caz, să le evidențieze distinct în factură și să le verse la bugetul de stat la termenele stabilite, fiind răspunzători pentru exactitatea calculului și vărsarea integrală a sumelor datorate.

(3) Plătitorii au obligația să țină evidența accizelor și a impozitului la țițeiul și la gazele naturale din producția internă, după caz, conform prevederilor din norme.

Decontările între agenții economici

Art. 220. — (1) Decontările între agenții economici, furnizori de produse accizabile, și agenții economici, cumpărători ai acestor produse, se vor face integral prin unități bancare.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse supuse accizelor către agenții economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

b) livrările de produse supuse accizelor, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor, dacă actele normative speciale nu prevăd altfel.

CAPITOLUL V**Dispoziții tranzitorii****Derogări**

Art. 221. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 178 alin. (2), până la data de 1 ianuarie 2007 depozitarea uleiurilor minerale în regim suspensiv de accize este permisă numai într-un antrepozit fiscal de producție.

(2) Prin derogare de la art. 192 și 193, până la data de 1 ianuarie 2007, livrarea uleiurilor minerale din antrepozitele fiscale de producție se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor și valoarea accizelor aferente cantităților de uleiuri minerale efectiv livrate de agenții economici producători, în decursul lunii precedente.

(3) În cazul importurilor de produse supuse marcării, potrivit prezentului titlu, până la data de 1 ianuarie 2007, fiecare comandă de marcaje va fi aprobată de către autoritatea fiscală competentă numai dacă importatorul va prezenta dovada plății în contul bugetului de stat a unei sume echivalente cu valoarea accizelor corespunzătoare cantităților de produse pentru care s-au solicitat marcaje.

TITLUL VIII

Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului și circulației unor produse accizabile

CAPITOLUL I

Sistemul de supraveghere a producției de alcool etilic

Sfera de aplicare

Art. 222. — Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic nedenaturat și distilate.

Supraveghetorii fiscali

Art. 223. — (1) Pentru fiecare antrepozit fiscal de producție de alcool etilic și de distilate vor fi desemnați reprezentanți permanenți ai autorității fiscale competente, denumiți în continuare *supraveghetori fiscali*. Prezența supraveghetorilor fiscali va fi asigurată pe tot parcursul desfășurării procesului de producție, respectiv pe cele trei schimburi și în zilele de sărbători legale.

(2) Antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic și de distilate vor întocmi și vor depune la autoritatea fiscală competentă, o dată cu cererea de autorizare, un program de lucru defalcat pe luni, care să prevadă cantitatea estimată a se obține într-un an, în funcție de capacitatea instalată.

Mijloace de măsurare a producției de alcool

Art. 224. — (1) În vederea înregistrării corecte a întregii producții de alcool etilic și de distilate obținute, fiecare antrepozit fiscal de producție de alcool etilic și de distilate trebuie să fie dotat obligatoriu de către antrepozitarul autorizat cu mijloace de măsurare, denumite în continuare *contoare*, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală, necesare pentru determinarea cantității de alcool etilic și de distilate, precum și cu mijloace de măsurare legale pentru determinarea concentrației alcoolice pentru fiecare sortiment de alcool etilic și de distilate. Mijloacele de măsurare și măsurătorile efectuate cu acestea se supun, în mod obligatoriu, controlului metrologic al statului, conform legii în domeniu.

(2) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieșirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat și la ieșirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantitățile de alcool rezultate.

(3) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieșirea din instalațiile de distilare.

(4) Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate, sunt interzise.

Certificate de calibrare

Art. 225. — Antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool și de distilate sunt obligați să prezinte supraveghetorilor fiscali certificate de calibrare, eliberate de un laborator de metrologie agreat de Biroul Român de Metrologie Legală, pentru toate rezervoarele și recipientele în care se depozitează alcoolul, distilatele și materiile prime din care provin acestea, indiferent de natura lor.

Sigilii

Art. 226. — (1) Pe întregul flux tehnologic de la ieșirea alcoolului brut, rafinat și tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare, și până la contoare, inclusiv la acestea, se vor aplica sigiliile. În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, sigiliile se vor aplica la ieșirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalațiile de distilare. În toate situațiile, sigiliile vor fi aplicate și pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură și control, pe orice orificii și robinete existenți pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(2) Aparatele și piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare, rafinare, precum și de pe tot circuitul instalațiilor de distilare trebuie îmbinate în așa fel încât să poată fi sigilate. Sigiliile aparțin autorității fiscale competente, vor fi înseriate și vor purta, în mod obligatoriu, însemnele acesteia. Operațiunile de sigilare și desigilare se vor efectua de către supraveghetorul fiscal desemnat, astfel încât să nu se deterioreze aparatele și piesele componente. Amprentele sigiliilor aplicate trebuie să fie menținute intacte. Sigilarea și desigilarea vor fi consemnate într-un proces-verbal.

(3) Sigiliile prevăzute la alin. (2) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor, conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (2), și a caracteristicilor acestora, uniformizarea și/sau personalizarea, precum și coordonarea tuturor operațiunilor ce se impun revin Ministerului Finanțelor Publice, respectiv direcției cu atribuții administrative.

Recepția materiilor prime

Art. 227. — (1) Recepția cantitativă a materiilor prime intrate în antrepozitul fiscal, precum și introducerea lor în procesul de fabricație se fac cu mijloace de măsurare legale.

(2) În cazul în care, pentru producerea alcoolului etilic și a distilatelor, se achiziționează materii prime de la persoane fizice, borderourile de achiziție și documentele de recepție se întocmesc în 2 exemplare și vor purta, în mod obligatoriu, viza supraveghetorului fiscal. Un exemplar al acestor documente rămâne la antrepozitul fiscal care a achiziționat materia primă, iar exemplarul 2, la persoana fizică furnizoare.

Obligațiile supraveghetorilor fiscali

Art. 228. — (1) Supraveghetorii fiscali au obligația să verifice:

- a) existența certificatelor de calibrare pentru rezervoarele și recipientele de depozitare a alcoolului, a distilatelor și a materiilor prime din care provin acestea;
- b) înregistrarea corectă a intrărilor de materii prime;
- c) înscrierea corectă a alcoolului și a distilatelor obținute, în rapoartele zilnice de producție și în documentele de transfer-predare către antrepozite de prelucrare sau de depozitare de produse finite, în concordanță cu înregistrările mijloacelor de măsurare;
- d) concordanța dintre normele de consum de materii prime, consumul energetic lunar și producția de alcool și distilate obținută;
- e) realitatea stocurilor zilnice de alcool brut, rafinat, alcool denaturat, tehnic și distilate, înscrise în evidențele operative ale antrepozitelor de depozitare de astfel de produse;
- f) centralizatorul lunar al documentelor de transfer către antrepozitele de prelucrare a alcoolului și a distilatelor;
- g) concordanța dintre cantitățile de alcool și de distilate eliberate din antrepozitul fiscal de producție cu cele înscrise în documentele fiscale;
- h) modul de calcul, de evidențiere și de virare a accizelor datorate pentru alcool și distilate, precum și pentru băuturile spirtoase realizate de către antrepozitarul autorizat de producție, care își desfășoară activitatea în sistem integrat;
- i) depunerea la termen, la organele fiscale teritoriale, a declarațiilor privind obligațiile de plată cu titlu de accize și a decontului de accize, în conformitate cu prevederile legale;
- j) orice alte documente și operațiuni care să conducă la determinarea exactă a obligațiilor către bugetul de stat;
- k) înregistrarea corectă a operațiunilor de import și export, în situația în care antrepozitarul autorizat desfășoară astfel de operațiuni.

(2) De asemenea, supraveghetorii fiscali au obligația de a înregistra, într-un registru special, toate cererile antrepozitarilor autorizați de producție sau ale organelor de control privind sigilarea sau desigilarea instalațiilor.

(3) În vederea certificării realității tuturor operațiunilor reflectate în documentele aferente producției de alcool și de distilate, începând de la intrarea materiei prime până la livrarea alcoolului și a distilatelor către secțiile de prelucrare sau către terți, toate documentele întocmite, inclusiv documentele fiscale, vor fi prezentate obligatoriu supraveghetorului fiscal desemnat pentru a fi vizate de acesta.

Desigilarea instalațiilor

Art. 229. — (1) Desigilarea aparatelor și a pieselor de pe tot fluxul tehnologic se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitelor fiscale de producție de alcool și de distilate sau în situații de avarie.

(2) Cererea de desigilare se transmite supraveghetorului fiscal cu cel puțin trei zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operațiunii propriu-zise, care va proceda la desigilare. La desigilare, supraveghetorul fiscal întocmește un proces-verbal de desigilare. În procesul-verbal se vor consemna data și ora desigilării, cantitatea de alcool și de distilate — în litri și în grade — înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum și stocul de alcool și de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare și în recipiente.

(3) Se interzice antrepozitarilor autorizați deteriorarea sigiliilor aplicate de către supraveghetorul fiscal. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezența supraveghetorului fiscal pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(4) Dacă antrepozitarul autorizat constată un incident sau o disfuncție în funcționarea unui contor, acesta trebuie să facă imediat o declarație supraveghetorului fiscal, care va fi consemnată într-un registru special destinat acestui scop, procedându-se imediat la remedierea defecțiunii. Totodată, antrepozitarul autorizat va solicita prezența reprezentantului autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, în vederea desigilării mijloacelor de măsurare, a repunerii lor în stare de funcționare și a resigilării.

(5) Contoarele defecte pot fi înlocuite, sub supraveghere metrologică, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire, întocmit de supraveghetorul fiscal, a indicilor de la care se reia activitatea.

(6) Dacă timpul de remediere a contoarelor depășește 24 de ore, se suspendă activitatea de producție a alcoolului și a distilatelor. Instalațiile respective vor fi sigilate.

(7) Suspendarea se face în baza unui proces-verbal de suspendare, încheiat în 3 exemplare de către supraveghetorul fiscal, în prezența reprezentantului legal al antrepozitarului autorizat.

(8) În procesul-verbal încheiat se vor menționa cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activității, data și ora întreruperii acesteia, stocul de alcool și de distilate existent la acea dată și indicii înregistrați de contoare în momentul suspendării activității.

(9) Originalul procesului-verbal de desigilare sau de suspendare, după caz, se depune la autoritatea fiscală competentă, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitarul autorizat, iar exemplarul al treilea se păstrează de către supraveghetorul fiscal.

(10) Reluarea activității după desigilarea instalațiilor respective se va face în baza unei declarații de remediere a defecțiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat și vizată de supraveghetorul fiscal, însoțită de un aviz eliberat de specialistul care a efectuat remedierea. Supraveghetorul fiscal va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

CAPITOLUL II

Sistemul de supraveghere a circulației alcoolului etilic și a distilatelor în vrac din producția internă sau din import

Condiții de calitate

Art. 230. — Alcoolul etilic și distilatele livrate de către antrepozitarii autorizați pentru producție, către utilizatorii legali, trebuie să se încadreze în prevederile standardelor legale în vigoare. Fiecare livrare va fi însoțită de buletine de analiză completate conform standardelor legale în vigoare, eliberate de laboratorul propriu al producătorului, dacă acesta a fost agreat, sau emise de alte laboratoare autorizate. Buletinele de analiză vor cuprinde cel puțin 7 parametri fizico-chimici, prevăzuți de standardele legale în vigoare.

Transportul în vrac

Art. 231. — (1) Toate cisternele și recipientele prin care se vor transporta cantitățile de alcool și de distilate vor purta sigiliul supraveghetorului fiscal și vor fi însoțite de documentele fiscale prevăzute la titlul VII.

(2) Supraveghetorul fiscal, care a procedat la sigilarea cisternelor sau a recipientelor de transport al alcoolului și al distilatelor în vrac, va comunica în aceeași zi, la autoritatea fiscală competentă, data plecării transportului de alcool și de distilate, numărul de înmatriculare al mijlocului de transport, cantitatea expediată și data aproximativă a sosirii acestuia.

(3) La sosirea efectivă a alcoolului și a distilatelor la destinație, agentul economic beneficiar este obligat să solicite autorității fiscale competente desemnarea unui reprezentant fiscal care, în maximum 24 de ore, va efectua verificarea documentelor de transport și a datelor înscrise în documentul de însoțire, după care va proceda la desigilarea cisternelor sau a recipientelor.

Condiții de livrare

Art. 232. — (1) Livrarea alcoolului și a distilatelor în vrac se va face direct de la antrepozitarul autorizat pentru producție sau de la importator către utilizatorii legali.

(2) Livrarea în vrac a alcoolului etilic și a distilatelor în scopul obținerii de băuturi alcoolice altor beneficiari decât antrepozitarii autorizați pentru producția de astfel de băuturi este interzisă.

(3) Antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii pot livra alcool în vrac, pentru consum, direct spitalelor, farmaciilor și agenților economici utilizatori legali de alcool, alții decât producătorii de băuturi alcoolice.

(4) Alcoolul etilic tehnic îmbuteliat poate fi comercializat numai de către antrepozitarul autorizat pentru producția de alcool etilic și numai sub formă de alcool etilic tehnic denaturat, conform standardelor legale în vigoare.

(5) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic și a distilatelor cu concentrația alcoolică sub 96,0% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

(6) Producția de alcool sanitar de către alți producători decât antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic este interzisă.

(7) Comercializarea pe piața internă a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

CAPITOLUL III

Sistemul de supraveghere pentru țuică și rachiuri de fructe

Mijloace de măsurare

Art. 233. — (1) În vederea înregistrării corecte a producției de țuică și rachiuri de fructe, fiecare antrepozitar autorizat este obligat să se doteze cu mijloace de măsurare volumetrică, denumite *contoare*, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală, precum și cu mijloace legale de măsurare a concentrației alcoolice a materiei prime și a produselor rezultate din prelucrarea acestora instalațiile de fabricație fiind în mod obligatoriu sigilate în aceleași condiții ca și în cazul antrepozitarii autorizată pentru producția de alcool etilic sau de distilate.

(2) Cazanele individuale ale producătorilor de țuică și rachiuri de fructe, a căror producție este destinată vânzării, vor fi livrate și vor fi dotate cu vase litrate de organele abilitate de Biroul Român de Metrologie Legală, precum și cu mijloace de măsurare legală a concentrației alcoolice a produselor obținute.

Sigilarea și desigilarea instalațiilor

Art. 234. — (1) Pentru controlul cantităților de țuică și rachiuri de fructe, pe perioada de nefuncționare, instalațiile sau cazanele de fabricație deținute de antrepozitarii autorizați vor fi sigilate suplimentar de către autoritatea fiscală competentă.

(2) După primirea materiei prime în vederea distilării, deținătorii de astfel de instalații sau cazane vor solicita, în scris, autorității fiscale competente desigilarea acestora. Data și ora desigilării, precum și cantitățile și tipurile de materie primă ce urmează a se prelucra se vor consemna într-un registru de fabricație, care va fi numerotat, vizat de autoritatea fiscală competentă și păstrat la producător. În același timp, autoritatea fiscală competentă va consemna aceleași date într-un proces-verbal.

(3) Desigilarea va fi solicitată în condițiile în care deținătorul de instalații sau cazane are în stoc materie primă pentru utilizarea capacităților de producție pentru minimum 10 zile, procesul de producție fiind obligatoriu a se desfășura în mod continuu, până la terminarea materiei prime.

(4) În momentul desigilării instalațiilor sau a cazanelor, reprezentantul autorității fiscale competente va verifica, prin probe de producție, timpii de fabricație și randamentul în alcool pentru fiecare tip de materie primă în parte, stabilind numărul de fierberi în 24 de ore și întocmind un proces-verbal de constatare.

(5) Timpii de funcționare ai instalațiilor sau ai cazanelor și randamentele stabilite vor fi utilizate pentru evidențierea producției în registrul de fabricație.

(6) În vederea opririi instalațiilor sau cazanelor, antrepozitarul autorizat pentru producție va anunța autoritatea fiscală competentă pentru resigilarea acestora cu 2 zile înaintea opririi producției.

(7) Dacă nu se solicită resigilarea cazanelor sau a celorlalte instalații în momentul opririi acestora, se consideră că producția a continuat pe toată perioada de la desigilare.

(8) Momentul sigilării va fi menționat în registrul de fabricație, întocmindu-se, de asemenea, un proces-verbal în care se va preciza cantitatea de producție realizată de la data desigilării.

CAPITOLUL IV

Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase, în vrac

Condiții de import

Art. 235. — Alcoolul, distilatele și băuturile spirtoase pot fi importate în vrac numai pe bază de contracte încheiate direct cu producătorii externi sau cu reprezentanții acestora și numai în scopul prelucrării sau îmbutelierii directe de către antrepozitarul autorizat pentru producție.

Procedura de supraveghere

Art. 236. — (1) La intrarea în țară a alcoolului în vrac, indiferent de natura acestuia, a distilatelor în vrac, precum și a băuturilor spirtoase în vrac, organele vamale de frontieră, după efectuarea formalităților de vămuire, vor aplica pe fiecare cisternă și recipient un sigiliu special, cu însemnele autorității vamale, desigilarea fiind interzisă până la destinația finală a acestora.

(2) În momentul efectuării operațiunii de vămuire se va preleva, în mod obligatoriu, o probă din fiecare cisternă sau recipient, în scopul verificării autenticității datelor înscrise în documentele însoțitoare, respectiv factura și certificatele de analize fizico-chimice.

(3) Prelevarea probei se face de către delegatul laboratorului, agreat de autoritatea vamală să efectueze expertize în vederea indentificării produselor.

(4) Prelevarea probei se face în prezența autorității vamale, a delegatului permanent în vamă din partea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și a importatorului. Dacă importatorul depune o declarație că nu este interesat să participe la prelevare, operațiunea respectivă se poate face în lipsa acestuia.

(5) Operațiunea de prelevare a probelor se efectuează în conformitate cu normele românești în vigoare privind eșantionarea, analiza și inspecția unui lot de produse de către delegatul laboratorului agreat.

(6) Din proba prelevată se vor constitui 3 eșantioane identice, dintre care unul este destinat laboratorului, altul autorității vamale, iar al treilea importatorului.

(7) Eșantioanele vor fi etichetate și vor fi sigilate de către autoritatea vamală.

(8) Transmiterea eșantioanelor prelevate către laboratoare se efectuează prin grija și sub responsabilitatea delegatului laboratorului agreat.

(9) Operațiunea de prelevare se încheie prin întocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat în norme.

(10) Rezultatele expertizei vor fi consemnate de către laboratorul agreat în certificate de expertiză.

(11) Analiza produselor se face pe cheltuiala importatorilor și are ca scop determinarea concentrației alcoolice și a cantităților reale, comparativ cu cele înscrise în documentele însoțitoare, pentru corecta evaluare a accizelor datorate și a calității produsului.

(12) Termenul de efectuare a analizelor va fi, după caz:

a) pe loc, în cazul produselor fără conținut de zahăr;

b) în 24 de ore de la prelevarea probei, în cazul produselor cu conținut de zahăr.

(13) Termenul obligatoriu de păstrare a eșantioanelor este de un an.

(14) Prevederile alin. (2) se aplică și cantităților de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac, aduse în regim de import temporar.

(15) Cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac, provenite din import, vor fi sigilate de către organul vamal de frontieră și în situația în care marfa este tranzitată către o vamă de interior în vederea efectuării operațiunii vamale de import. Marfa astfel sigilată, împreună cu documentul de însoțire a mărfii, eliberat de autoritatea vamală de frontieră, în care se menționează cantitatea de alcool, de distilate sau de băuturi spirtoase importată, în modul și sub forma prevăzută în norme, are liber de circulație până la punctul vamal unde au loc operațiunea vamală de import și prelevarea de probe, potrivit alin. (2).

(16) În toate cazurile, la determinările efectuate pe baza analizelor de laborator, abaterea admisă este de $\pm 0,3$ grade volum.

(17) Desigilarea cisternelor și a recipientelor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac provenite din import, ajunse la destinația finală, se va face în prezența unui reprezentant al autorității fiscale competente, desemnat la solicitarea scrisă a importatorilor.

(18) Importatorul are obligația să evidențieze într-un registru special, conform modelului prezentat în norme, vizat de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, toate cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac — în litri și în grade — pe tipuri de produs și pe destinații ale acestora.

CAPITOLUL V

Dispoziții comune de supraveghere aplicate producției și importului de alcool, distilate și băuturi spirtoase

Situații privind modul de valorificare

Art. 237. — (1) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii de alcool și de distilate vor depune la organele fiscale teritoriale o situație conținând informații privind modul de valorificare a acestor produse prin vânzare sau prelucrare, și anume: destinația, denumirea și adresa beneficiarului, numărul și data facturii, cantitățile, prețul unitar și valoarea totală, din care, după caz, valoarea accizei, conform modelului prezentat în norme. Această situație va fi însoțită în mod obligatoriu de un exemplar al listelor de inventar întocmite pentru stocurile de materii prime și produse finite înregistrate la sfârșitul lunii. Listele de inventar se întocmesc în două exemplare și vor fi vizate de către antrepozitarul autorizat pentru producție sau de către importator. În cazul antrepozitariilor autorizați pentru producție, listele de inventar vor fi vizate și de către supraveghetorul fiscal. Al doilea exemplar se păstrează de către antrepozitarul autorizat de producție și de către importator.

(2) Lunar, până în ultima zi a lunii, pentru luna precedentă, organele fiscale teritoriale vor transmite Ministerului Finanțelor Publice — Direcția generală a tehnologiei informației situația centralizatoare pentru fiecare județ privind modul de valorificare a alcoolului și a distilatelor, conform modelului prezentat în norme.

(3) Necomercializarea de către antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic și/sau distilate, pe o perioadă de 3 luni consecutive, a unei cantități egale cu cel puțin 20% din cantitatea estimată a se realiza pe o perioadă de un an atrage revocarea autorizației și sigilarea instalațiilor de producție pe termen de 3 luni. Pentru antrepozitarii autorizați care lucrează în sistem integrat, la calcularea procentului de 20% se va avea în vedere și cantitatea produselor rezultate din prelucrarea alcoolului și/sau a distilatelor.

Prețuri minime

Art. 238. — (1) Pentru alcool, distilate și băuturi alcoolice distilate se vor stabili prețuri minime care se vor practica pentru comercializarea acestora pe piața internă.

(2) Prețul minim va cuprinde, în mod obligatoriu, prețul producătorului și acciza legală aferentă, după caz.

(3) Prețurile minime vor fi stabilite de către asociațiile patronale ale producătorilor de alcool și băuturi alcoolice distilate legal înființate, existente în România, și vor fi consemnate într-un protocol semnat de reprezentanții acestor asociații. O copie de pe acest protocol și listele cuprinzând prețurile astfel stabilite vor fi comunicate Ministerului Finanțelor Publice și vor fi publicate, prin grija celor care le-au stabilit, în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu minimum 5 zile înainte de data intrării în vigoare a acestor prețuri.

(4) Produsele, inclusiv cele în vrac, pentru care s-au stabilit prețuri minime nu pot fi comercializate pe piața internă la prețuri mai mici decât prețurile minime publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Ori de câte ori se intenționează modificarea prețurilor minime stabilite, asociațiile patronale ale producătorilor de alcool și băuturi alcoolice au obligația să notifice noile prețuri, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau mai multe produse. Notificarea prețurilor se face în condițiile prevăzute la alin. (3).

CAPITOLUL VI

Măsuri speciale privind producția, importul și circulația uleiurilor minerale

Restricții

Art. 239. — Se interzice orice operațiune comercială cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozite fiscale de producție.

Condiții de comercializare

Art. 240. — (1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85° C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul fiscal autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt incluși comercianții în sistem angro.

(2) Se interzice comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto, care corespund standardelor naționale de calitate.

Condiții de calitate

Art. 241. — Se interzice importul de uleiuri minerale de tipul benzinelor și motorinelor care nu corespund standardelor naționale și prevederilor legale referitoare la calitatea benzinelor.

Procedura de import

Art. 242. — (1) Efectuarea formalităților vamale de import, aferente uleiurilor minerale prevăzute la art. 241, se face prin birourile vamale de control și vămire la frontieră, stabilite prin decizia autorității vamale, care va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Efectuarea formalităților vamale de import este condiționată de prelevarea de probe în punctul vamal, în vederea efectuării analizelor de laborator.

(3) Analizele de laborator prevăzute la alin. (2) vor fi efectuate numai de laboratoare agréate de autoritatea vamală, care vor elibera expertizele tehnice.

(4) Cheltuielile ocazionate de analizele de laborator și staționarea mijloacelor de transport până la finalizarea acestora sunt în sarcina importatorului.

(5) La efectuarea formalităților vamale de import, importatorul sau reprezentantul legal al acestuia va prezenta în mod obligatoriu expertizele tehnice emise pentru mostrele prelevate, în vederea identificării felului mărfurilor, potrivit alin. (2) și (3).

CAPITOLUL VII

Alte măsuri speciale

Condiții de cesionare și înstrăinare

Art. 243. — (1) Cesionarea ori înstrăinarea, sub orice formă, a acțiunilor, a părților sociale sau activelor fixe ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată sau revocată conform titlului VII va fi adusă la cunoștința autorității fiscale competente cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării controlului financiar-fiscal.

(2) Cedarea sau înstrăinarea activelor imobilizate ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată sau revocată conform titlului VII se va putea face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligațiile fiscale sau după ce persoana care urmează să preia activele respective a confirmat posibilitatea plății tuturor debitelor către bugetul de stat prin depunerea unei scrisori de garanție bancară.

Întârzieri la plata accizelor

Art. 244. — Întârzierea la plată a accizelor cu mai mult de 30 de zile de la termenul legal atrage revocarea autorizației antrepozitarului autorizat și închiderea activității până la plata sumelor restante.

CAPITOLUL VIII

Sanțiuni

Infrațiuni

Art. 245. — (1) Constituie infrațiuni următoarele fapte săvârșite de administratorul, directorul sau reprezentantul legal al antrepozitarului autorizat sau al societății:

a) cesionarea ori înstrăinarea, sub orice formă, a acțiunilor, a părților sociale sau a activelor fixe ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată sau revocată conform titlului VII, fără a fi adusă la cunoștința autorității fiscale competente cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării controlului financiar-fiscal;

b) achiziționarea de alcool etilic și de distilate de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatorii autorizați de astfel de produse, potrivit titlului VII;

c) utilizarea alcoolului brut, alcoolului etilic de sinteză și a alcoolului tehnic ca materie primă pentru fabricarea băuturilor alcoolice de orice fel;

d) achiziționarea de uleiuri minerale rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatorii autorizați potrivit titlului VII;

e) livrarea de uleiuri minerale de către antrepozitarii autorizați pentru producție fără prezentarea de către cumpărător, persoană juridică, a documentului de plată, care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată;

f) comercializarea uleiurilor minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, altfel decât direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial;

g) comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto care corespund standardelor naționale de calitate.

(2) Infrațiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 1 an la 3 ani, cele prevăzute la lit. b), c), d), f) și g);

b) cu închisoare de la 2 la 7 ani, cea prevăzută la lit. e);

c) cu închisoare de la 6 luni la 2 ani, cea prevăzută la lit. a).

Contravenții și sancțiuni

Art. 246. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) producerea de produse accizabile ce intră sub incidența sistemului de antrepozitare fiscală, în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea fiscală competentă;

b) deținerea de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare conform titlului VII;

c) neanunțarea autorității fiscale competente, în termenul legal, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizației;

d) comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sau contrafăcute;

e) deținerea, în afara antrepozitelor fiscale de producție, a produselor supuse marcării, care sunt nemarcate, sau deținerea de astfel de produse, care sunt marcate cu marcaje false ori contrafăcute;

f) practicarea, de către producători sau de către importatori, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea sau importul produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată;

g) neînscrierea distinctă în facturi a valorii accizelor sau a impozitului la țițeiul și gazele naturale din producția internă, în cazurile prevăzute la titlul VII;

h) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute de titlul VII;

- i) neefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor între furnizori și cumpărători, ca persoane juridice, de produse accizabile;
- j) amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației de alcool și distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în prezentul titlu sau deteriorarea sigiliilor aplicate de către supraveghetorul fiscal și nesesizarea organului fiscal în cazul deteriorării lor;
- k) nesolicitarea desemnării supraveghetorului fiscal în vederea desigilării cisternelor sau recipientelor în care se transportă alcoolul și distilatele în vrac;
- l) transportul de alcool etilic și de distilate, efectuat prin cisterne sau recipiente care nu poartă sigiliile supraveghetorului fiscal, au sigilii deteriorate sau nu sunt însoțite de documentul de însoțire prevăzut la titlul VII;
- m) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producție de alcool etilic;
- n) comercializarea în vrac, pe piața internă, a alcoolului sanitar;
- o) circulația și comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat și a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în prezentul titlu;
- p) neevidențierea corectă în registrul special a cantităților de alcool și distilate importate în vrac;
- q) nedepunerea la organele fiscale teritoriale a situațiilor privind modul de valorificare a alcoolului și distilatelor;
- r) nesolicitarea organului fiscal teritorial în vederea desigilării instalațiilor de fabricație, precum și neevidențierea în registrul destinat acestui scop a informațiilor privind capacitățile reale de distilare, data și ora sigilării și desigilării cazanelor sau a celorlalte instalații de fabricație a țuicii și a rachiurilor de fructe;
- s) practicarea de prețuri de vânzare cu amănuntul mai mici decât prețurile minime stabilite pe produse, potrivit prezentului titlu, la care se adaugă taxa pe valoarea adăugată;
- t) comercializarea, la prețuri mai mari decât prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate, a produselor pentru care s-au stabilit astfel de prețuri;
- u) comercializarea produselor ce nu se regăsesc în listele cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate de către agenții economici producători și importatori;
- v) refuzul agenților economici producători de țigarete de a prelua și de a distruge, în condițiile prevăzute de lege, cantitățile de produse din tutun confiscate;
- x) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorzate;
- y) comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, a alcoolului etilic și a distilatelor cu concentrația alcoolică sub 96,0% în volum.
- (2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 200.000.000 lei la 1.000.000.000 lei, precum și cu:
- confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a), b), d), e), l), m), n) și o);
 - confiscarea cisternelor și recipientelor, precum și a mijloacelor de transport utilizate în transportul alcoolului etilic și al distilatelor, în cazul prevăzut la lit. l);
 - retragerea autorizației sau oprirea activității pentru o perioadă de 1—3 luni, după caz, pentru situațiile prevăzute la lit. d), e), j), l), m), n), o) și x).
- (3) În situația în care amenzile aplicate sunt achitate în termen de 48 de ore de la încheierea procesului-verbal de constatare, cuantumul acestora va reprezenta 50% din minimul amenzii prevăzute în prezentul titlu pentru fapta constatată.
- (4) Constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit prezentului titlu se fac de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și al unităților sale teritoriale.
- (5) Contravențiilor prevăzute în prezentul titlu li se aplică prevederile legii.
- (6) Soluționarea contestațiilor asupra sumelor constatate privind accizele, respectiv impozitul la țigete și la gazele naturale din producția internă, și a altor măsuri aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor Publice se face potrivit reglementărilor legale în materie.

TITLUL IX

Impozite și taxe locale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Definiții

Art. 247. — În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *rangul unei localități* — rangul atribuit unei localități conform legii;
- b) *zone din cadrul localității* — zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Impozite și taxe locale

Art. 248. — Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- a) impozitul pe clădiri;
- b) impozitul pe teren;
- c) taxa asupra mijloacelor de transport;
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxa hotelieră;
- h) taxe speciale;
- i) alte taxe locale.

CAPITOLUL II

Impozitul pe clădiri**Reguli generale**

Art. 249. — (1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), numit în continuare *impozit pe clădiri*, se datorează către bugetul local al unității administrativ-teritoriale în care este amplasată clădirea.

(3) În cazul unei clădiri, aflată în administrarea sau în folosința, după caz, a altei persoane și pentru care se datorează chirie în baza unui contract de închiriere, impozitul pe clădiri se datorează de către proprietar.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înțelesul prezentului titlu, *clădire* este orice construcție care servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea.

Scutiri

Art. 250. — (1) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru:

1. clădirile instituțiilor publice și clădirile care fac parte din domeniul public și privat al unei unități administrativ-teritoriale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

2. clădirile care, potrivit legislației în vigoare, sunt considerate monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee sau case memoriale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

3. clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute de lege și părțile lor componente locale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

4. clădirile insituțiilor de învățământ preuniversitar sau universitar, autorizate provizoriu sau acreditate, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

5. clădirile unităților sanitare de interes național care nu au trecut în patrimoniul autorităților locale;

6. clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

7. clădirile aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, atribuite conform legii;

8. construcțiile și amenajările funerare din cimitire, crematorii;

9. clădirile sau construcțiile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

11. oricare dintre următoarele construcții speciale:

a) sonde de țigăi, gaze, sare;

b) platforme de foraj marin;

c) orice centrală hidroelectrică, centrală termoelectrică, centrală nuclearelectrică, stație de transformare și de conexiuni, clădire și construcție specială anexă a acesteia, post de transformare, rețea aeriană de transport și distribuție a energiei electrice și stâlpii aferenți acesteia, cablu subteran de transport, instalație electrică de forță;

d) canalizații și rețele de telecomunicații subterane și aeriene;

e) căi de rulare, de incintă sau exterioare;

f) galerii subterane, planuri înclinate subterane și rampe de puț;

g) puțuri de mină;

h) coșuri de fum;

i) turnuri de răcire;

j) baraje și construcții accesorii;

k) diguri, construcții-anexe și cantoane pentru intervenții la apărarea împotriva inundațiilor;

l) construcții hidrometrice, oceanografice, hidrometeorologice, hidrotehnice, de îmbunătățiri funciare, porturi, canale navigabile cu ecluzele și stațiile de pompare aferente canalelor;

m) poduri, viaducte, apeducte și tuneluri;

n) rețele și conducte pentru transportul sau distribuția apei, produselor petroliere, gazelor și lichidelor industriale, rețele și conducte de termoficare și rețele de canalizare;

o) terasamente;

- p) cheiuri;
 q) platforme betonate;
 r) împrejmuiri;
 s) instalații tehnologice, rezervoare și bazine pentru depozitare;
 t) construcții de natură similară stabilite prin hotărâre a consiliului local.

(2) Construcțiile de natură similară celor de la alin. (1) pct. 11 lit. a)–s), avizate prin hotărâre a consiliilor locale, sunt scutite de impozit pe clădire pe durata existenței construcției, până când intervin alte modificări.

(3) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice dacă:

a) clădirea este o locuință nouă realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (3) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al clădirii.

Art. 251. — (1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) Cota de impozitare este de 0,2% pentru clădirile situate în mediul urban și de 0,1% pentru clădirile din mediul rural.

(3) Valoarea impozabilă a unei clădiri se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a clădirii, exprimată în metri pătrați, cu valoarea corespunzătoare din tabelul următor:

Tipul clădirii	Clădire cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (lei/m ²) [condiții cumulative]	Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/m ²)
1. Clădiri cu pereți sau cadre din beton armat, cărămidă arsă, piatră naturală sau alte materiale asemănătoare	5.300.000	3.100.000
2. Clădiri cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, paianță, vâlătuci, șipci sau alte materiale asemănătoare	1.400.000	900.000
3. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din beton, cărămidă arsă, piatră sau alte materiale asemănătoare	900.000	800.000
4. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din lemn, cărămidă nearsă, vâlătuci, șipci sau alte materiale asemănătoare	500.000	300.000
5. Subsol, demisol sau mansardă utilizată ca locuință	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
6. Subsol, demisol sau mansardă utilizată cu alte scopuri decât cel de locuință	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scăriilor și teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de amplasarea clădirii, prin înmulțirea sumei determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în următorul tabel:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	O	I	II	III	IV	V
A	1,30	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05
B	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00
C	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95
D	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95	0,90

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) În cazul unei clădiri finalizate înainte de 1 ianuarie 1951, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(8) În cazul unei clădiri finalizate după 31 decembrie 1950 și înainte de 1 ianuarie 1978, valoarea impozabilă se reduce cu 5%.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri

Art. 252. — (1) Dacă o persoană fizică are în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:

- a) cu 15% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- b) cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- c) cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- d) cu 100% pentru cea de-a patra clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(2) În cazul deținerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, așa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligația să depună o declarație specială la compartimentul de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora își au domiciliul, precum și la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declarației speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

Art. 253. — (1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și poate fi cuprinsă între 0,5% și 1%, inclusiv.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată conform prevederilor legale în vigoare, valoarea de inventar a clădirii este valoarea înregistrată în contabilitatea proprietarului imediat după reevaluare;

(6) În cazul unei clădiri care a fost dobândită înainte de 1 ianuarie 1998 și care după această dată nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri este stabilită de consiliul local între 5% și 10% și se aplică la valoarea de inventar a clădirii, până la data primei reevaluări, înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice.

(7) În cazul unei clădiri ce face obiectul unui contract de leasing financiar se aplică următoarele reguli:

- a) impozitul pe clădire se datorează de proprietar;
- b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea clădirii înregistrată în contractul de leasing financiar.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

Art. 254. — (1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândește sau construiește o clădire are obligația de a depune o declarație de impunere la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățește, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

Plata impozitului

Art. 255. — (1) Impozitul pe clădiri se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

CAPITOLUL III

Impozitul pe teren

Reguli generale

Art. 256. — (1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare *impozit pe teren*, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul.

(3) În cazul unui teren, aflat în administrarea sau în folosința, după caz, a altei persoane și pentru care se datorează chirie/arendă în baza unui contract de închiriere/arendare, impozitul pe teren se datorează de către proprietar.

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Scutiri

Art. 257. — Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

- a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;
- b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege și al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;
- c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;
- d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar și universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;
- e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;
- f) orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;
- g) orice teren aferent unei clădiri a unei instituții publice sau unei clădiri care face parte din domeniul public sau privat al unei unități administrativ-teritoriale, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;
- h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;
- i) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprie pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de lazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;
- j) orice terenuri legate de sistemele hidrotehnice sau de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare;
- k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;
- l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;
- m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;
- n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 și 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice.

Calculul impozitului

Art. 258. — (1) Impozitul pe teren se stabilește luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul localității în care este amplasat terenul și zona și/sau categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai terenului cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona din cadrul localității	Rangul localității (lei/m ²)					
	O	I	II	III	IV	V
A	5,900	4,900	4,300	3,700	500	400
B	4,900	3,700	3,000	2,500	400	300
C	3,700	2,500	1,900	1,200	300	200
D	2,500	1,200	1,000	700	200	100

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește după cum urmează:

- a) prin înmulțirea numărului de metri pătrați de teren cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4);
- b) prin înmulțirea rezultatului de la lit. a) cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Numărul de metri pătrați de teren se înmulțește cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Nr. crt.	Categoria de folosință	Zona (lei/m ²)			
		I	II	III	IV
1.	Teren arabil	15	12	10	8
2.	Pășune	12	10	8	6
3.	Fâneață	12	10	8	6
4.	Vie	25	20	15	10
5.	Livadă	30	25	20	15
6.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	15	12	10	8
7.	Teren cu apă	8	6	4	X
8.	Drumuri și căi ferate	X	X	X	X
9.	Teren neproductiv	X	X	X	X

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
O	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, indiferent de rangul localității, categoria de folosință și zona unde este situat, impozitul pe teren este de 10.000 lei/ha.

Art. 259. — (1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție și categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localități, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localității, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândește teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

Art. 260. — (1) Impozitul pe teren se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

CAPITOLUL IV

Taxa asupra mijloacelor de transport

Art. 261. — (1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat în România datorează o taxă anuală pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumită în continuare *taxa asupra mijloacelor de transport*, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de locator.

Art. 262. — Taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataș și mototriciclurile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomitei;

c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public.

Art. 263. — (1) Taxa asupra mijloacelor de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele mijloace de transport cu tracțiune mecanică, taxa asupra mijlocului de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestora, prin

Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului

Plata impozitului

Reguli generale

Scutiri

Calculul taxei

înmulțirea fiecărui 500 cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijloc de transport	Valoarea taxei lei/500 cm ³ sau fracțiune
1. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cm ³ inclusiv	58.000
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cm ³	72.000
3. Autobuze, autocare, microbuze	117.000
4. Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	126.000
5. Tractoare înmatriculate	78.000
6. Motociclete, motorete și scutere	29.000

(3) În cazul unui ataș, taxa pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele și scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

	Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu două axe		
	1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.000.000	1.100.000
	2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.100.000	1.200.000
	3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.200.000	1.400.000
	4. Masa peste 15 tone	1.400.000	2.800.000
II	Vehicule cu trei axe		
	1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.100.000	1.200.000
	2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.200.000	1.300.000
	3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.300.000	1.600.000
	4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.600.000	2.500.000
	5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.500.000	3.800.000
	6. Masa peste 25 tone	2.500.000	3.800.000
III	Vehicule cu patru axe		
	1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	1.700.000
	2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	1.700.000	2.500.000
	3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.500.000	4.000.000
	4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	4.000.000	6.000.000
	5. Masa peste 31 tone	4.000.000	6.000.000

(5) În cazul unei combinații de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

	Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu 2 + 1 axe		
	1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.000.000	1.100.000
	2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	1.100.000	1.200.000
	3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	1.200.000	1.300.000
	4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	1.300.000	1.400.000
	5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	1.400.000	1.500.000
	6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.500.000	1.600.000
	7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	2.000.000
	8. Masa peste 25 tone	2.000.000	3.400.000

	Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
II	Vehicule cu 2 + 2 axe		
	1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.200.000	1.300.000
	2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	1.300.000	1.600.000
	3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	1.600.000	2.000.000
	4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.000.000	2.300.000
	5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	2.300.000	3.700.000
	6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	3.700.000	5.200.000
	7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	5.200.000	7.900.000
	8. Masa peste 36 tone	5.200.000	7.900.000
III	Vehicule cu 2 + 3 axe		
	1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	4.200.000	5.700.000
	2. Masa peste 38 tone	5.700.000	8.000.000
IV	Vehicule cu 3 + 2 axe		
	1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.500.000	5.000.000
	2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	5.000.000	7.000.000
	3. Masa peste 40 tone	7.000.000	7.900.000
V	Vehicule cu 3 + 3 axe		
	1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	2.800.000	3.100.000
	2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	3.100.000	3.700.000
	3. Masa peste 40 tone	3.700.000	7.500.000

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)
a) Până la 1 tonă inclusiv	59.000
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	194.000
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	292.000
d) Peste 5 tone	370.000

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, taxa pe mijlocul de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

	Mijlocul de transport pe apă	Taxa (lei)
1.	Luntre, bărci fără motor, scutere de apă, folosite pentru uz și agrement personal	100.000
2.	Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	300.000
3.	Bărci cu motor	600.000
4.	Bacuri, poduri plutitoare	5.000.000
5.	Șalupe	3.000.000
6.	Iahuri	15.000.000
7.	Remorchere și împingătoare	
	a) Până la 500 CP inclusiv	3.000.000
	b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.000.000
	c) Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP	8.000.000
	d) Peste 4.000 CP	12.000.000
8.	Vapoare — pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	1.000.000
9.	Ceamuri, șlepuri și barje fluviale:	
	a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	1.000.000
	b) Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	1.500.000
	c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	2.500.000

(8) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport

Art. 264. — (1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculază pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândește/transferă un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație cu privire la mijlocul de transport la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenită.

Plata taxei

Art. 265. — (1) Taxa asupra mijlocului de transport se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a taxei auto, datorată pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(3) În cazul unui mijloc de transport deținut de un nerezident, taxa asupra mijlocului de transport se plătește integral în momentul înregistrării mijlocului de transport la compartimentul de specialitate al autorității de administrație publică locală.

CAPITOLUL V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Reguli generale

Art. 266. — Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare

Art. 267. — (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local în limitele prevăzute în tabelul următor:

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	Taxa (lei)
a) Până la 150 m ² inclusiv	25.000—35.000
b) Între 151 m ² și 250 m ² inclusiv	37.000—47.000
c) Între 251 m ² și 500 m ² inclusiv	48.000—60.000
d) Între 501 m ² și 750 m ² inclusiv	61.000—72.000
e) Între 751 m ² și 1.000 m ² inclusiv	73.000—85.000
f) Peste 1.000 m ²	85.000 + 130 pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuință sau anexă la locuință este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatări se calculează înmulțind numărul de metri pătrați de teren afectat de foraj sau de excavație cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 50.000 lei.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor este de până la 50.000 lei pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru orice altă construcție decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv instalațiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcției, stabilită pentru determinarea impozitului pe

clădiri. În cazul desființării parțiale a unei construcții, taxa pentru eliberarea autorizației se modifică astfel încât să reflecte porțiunea din construcție care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este de până la 75.000 lei pentru fiecare racord.

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește de consiliul local în sumă de până la 100.000 lei.

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește de către consiliile locale în sumă de până la 60.000 lei.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită avizul și se plătește înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcție, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(15) În cazul unei autorizații de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 251.

Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru a desfășura o activitate economică și a altor autorizații similare

Art. 268. — (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice este stabilită de către consiliul local în sumă de până la 100.000 lei, în mediul rural, și de până la 500.000 lei, în mediul urban.

(2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește de consiliul local și este de până la 120.000 lei.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, se stabilește de către consiliul local și este de până la 200.000 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește de către consiliile locale și este de până la 500.000 lei.

Scutiri

Art. 269. — Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru lăcaș de cult sau construcție anexă;

b) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizație de construire, pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

e) autorizație de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

CAPITOLUL VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

Art. 270. — (1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare *taxa pentru servicii de reclamă și publicitate*, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(4) Cota taxei se stabilește de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% și 3%.

(5) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

Art. 271. — (1) Orice persoană care utilizează un panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorității administrației publice locale în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 200.000 lei;

b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de până la 150.000 lei.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate să depună o declarație anuală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Scutiri

Art. 272. — (1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare *taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate*, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 270 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

CAPITOLUL VII**Impozitul pe spectacole****Reguli generale**

Art. 273. — (1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare *impozitul pe spectacole*.

(2) Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

Calculul impozitului

Art. 274. — (1) Cu excepțiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională, cota de impozit este egală cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5%.

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în

comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și Agenția Națională pentru Sport.

Reguli speciale pentru videoteeci și discoteci

Art. 275. — (1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activități distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeței incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabilește pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai suprafeței incintei videotecei sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este de până la 1.000 lei;

b) în cazul discotecilor, suma este de până la 2.000 lei.

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulțirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecție corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localității	Coeficient de corecție
O	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declarația se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Scutiri Plata impozitului

Art. 276. — Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

Art. 277. — (1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

CAPITOLUL VIII

Taxa hotelieră

Reguli generale

Art. 278. — (1) Consiliul local poate institui o taxă pentru șederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local își exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru șederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare *taxa hotelieră*, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligația de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

Calculul taxei

Art. 279. — (1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare.

(2) Cota taxei se stabilește de consiliul local și este cuprinsă între 0,5% și 5%. În cazul unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, cota taxei poate varia în funcție de clasa cazării în hotel.

(3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de ședere, cu excepția cazului unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

Scutiri

Art. 280. — Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;

b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;

c) pensionarii sau studenții;

d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;

e) veteranii de război;

f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;

g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

h) soțul sau soția uneia dintre persoanele fizice menționate la lit. b)–g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menționată la lit. b)–g).

Plata taxei

Art. 281. — (1) Unitățile de cazare au obligația de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.

(2) Unitățile de cazare au obligația de a depune lunar o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

CAPITOLUL IX**Taxe speciale****Taxe speciale**

Art. 282. — (1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

CAPITOLUL X**Alte taxe locale****Alte taxe locale**

Art. 283. — (1) Consiliile locale sau consiliile județene pot institui o taxă zilnică de până la 100.000 lei pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, a caselor memoriale sau a monumentelor istorice, de arhitectură și arheologice.

(2) Consiliul local sau consiliul județean poate institui taxe zilnice de până la 100.000 lei pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit. Taxa se aplică claselor de echipamente precizate de consiliul local.

(3) Consiliul local poate stabili o taxă anuală de până la 300.000 lei pentru fiecare din următoarele vehicule lente:

1. autocositoare;
2. autoexcavator (excavator pe autoșasiu);
3. autogreder sau autogreper;
4. buldozer pe pneuri;
5. compactor autopropulsat;
6. excavator cu racleți pentru săpat șanțuri, excavator cu rotor pentru săpat șanțuri sau excavator pe pneuri;
7. freză autopropulsată pentru canale sau pentru pământ stabilizat;
8. freză rutieră;
9. încărcător cu o cupă pe pneuri;
10. instalație autopropulsată de sortare-concasare;
11. macara cu greifer;
12. macara mobilă pe pneuri;
13. macara turn autopropulsată;
14. mașină autopropulsată pentru oricare din următoarele:
 - a) lucrări de terasamente;
 - b) construcția și întreținerea drumurilor;
 - c) decopertarea îmbrăcăminții asfaltice la drumuri;
 - d) finisarea drumurilor;
 - e) forat;
 - f) turnarea asfaltului;
 - g) înlăturarea zăpezii;
15. șasiu autopropulsat cu ferăstrău pentru tăiat lemne;
16. tractor pe pneuri;
17. trolie autopropulsat;
18. utilaj multifuncțional pentru întreținerea drumurilor;
19. vehicul pentru pompieri pentru derularea furtunurilor de apă;
20. vehicul pentru măcinat și compactat deșeuri;
21. vehicul pentru marcarea drumurilor;
22. vehicul pentru tăiat și compactat deșeuri.

(4) Taxele prevăzute la alin. (1)–(3) se calculează și se plătesc în conformitate cu procedurile elaborate de consiliul local.

CAPITOLUL XI**Scutiri și facilități comune****Scutiri și facilități pentru persoanele fizice**

Art. 284. — (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și art. 283 nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la

6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi.

(2) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren și taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică persoanelor fizice prevăzute la art. 6 și art. 10 alin. 1 lit. k) din Legea nr. 42/1990 privind cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război și văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru activități economice și viza anuală a acestora nu se aplică pentru persoanele cu handicap grav sau accentuat și persoanele invalide de gradul I sau II.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică doar terenului aferent clădirii utilizate ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice și/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică, precum și de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază și trăiesc în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă procedura succesorală se dezbate în termen de 1 an de la data decesului autorului bunurilor. De scutire beneficiază și cei care solicită dezbaterea succesiunii în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentului act normativ.

Art. 285.— (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe locale precizate la art. 282 și art. 283 nu se aplică:

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

c) organizațiilor umanitare care au ca unică activitate întreținerea și funcționarea căminelor de bătrâni și a caselor pentru ocrotirea copiilor orfani și a copiilor străzii.

(2) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele clădiri și terenul aferent deținute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 5 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deținute de co-operațiile de consum sau meșteșugărești, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

Art. 286. — (1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât

Scutiri și facilități pentru persoanele juridice

Scutiri și facilități stabilite de consiliile locale

salariul minim pe economie ori constau în exclusivitate din ajutor de șomaj și/sau pensie de asistență socială.

(4) În cazul unei calamități naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum și a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Consiliul local poate acorda scutirea de la plata impozitului pe teren sau reducerea acestuia pentru terenul aferent investițiilor derulate în conformitate cu Legea nr. 332/2001 privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, cu modificările ulterioare, pe toată perioada executării acestora, până la punerea în funcțiune, dar nu mai mult de 3 ani de la data începerii lucrărilor.

CAPITOLUL XII

Alte dispoziții comune

Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene **Deciziile consiliilor locale și județene privind impozitele și taxele locale**

Art. 287. — Consiliul local sau consiliul județean, după caz, poate majora anual cu maximum 20%, față de nivelul stabilit pentru anul 2004, în funcție de condițiile specifice zonei, orice impozit sau taxă locală prevăzută în prezentul titlu, cu excepția taxelor prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)–d).

Art. 288. — (1) Consiliile locale și județene adoptă deciziile cu privire la stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru un an calendaristic până la data de 31 mai inclusiv a anului calendaristic precedent.

(2) Primarii și președinții consiliilor județene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri a consiliului local sau județean respectiv.

Accesul la informații privind impozitele și taxele locale

Art. 289. — Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura accesul gratuit la informații privind impozitele și taxele locale.

Depunerea declarațiilor de persoanele juridice

Art. 290. — Orice persoană juridică care datorează plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren sau a taxei asupra mijloacelor de transport are obligația de a calcula impozitul sau taxa respectivă și de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului calendaristic pentru care se calculează impozitul sau taxa.

Controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale

Art. 291. — Autoritățile administrației publice locale și organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale, precum și a amenzilor și penalizărilor aferente.

Indexarea impozitelor și taxelor locale

Art. 292. — (1) În cazul oricărui impozit sau taxe locale care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează anual pentru a reflecta rata estimată a inflației pentru anul următor, dacă rata estimată a inflației depășește 5%.

(2) Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

Elaborarea normelor

Art. 293. — Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

CAPITOLUL XIII

Sanțiuni

Sanțiuni

Art. 294. — (1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290.

(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la 1.000.000 lei la 3.000.000 lei.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorității administrației publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se majorează cu 300%.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (1), (2) și (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contravențiilor prevăzute la alin. (1), (2) și (4) li se aplică dispozițiile legii.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții finale

Art. 295. — (1) Impozitele și taxele locale, precum și amenzile și penalitățile aferente acestora constituie venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum și amenzile și penalitățile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanță cu prevederile art. 263 alin. (4) și (5), precum și amenzile și penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local și 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului București, taxa constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor și 40% la bugetul municipiului București.

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire de către președinții consiliilor județene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor și de 50% la bugetul local al consiliului județean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă și publicitate. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afișajul, panoul sau structura pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

- a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale;
- b) taxele judiciare de timbru prevăzute de lege;
- c) taxele de timbru prevăzute de lege;
- d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege.

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Dispoziții tranzitorii

Art. 296. — (1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor și taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepția taxelor prevăzute la art. 267, 268 și art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, 268 și 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

TITLUL X

Dispoziții finale

Data intrării în vigoare a Codului fiscal

Art. 297. — Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004, cu excepția cazului în care în prezentul cod se prevede altfel.

Abrogarea actelor normative

Art. 298. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului Cod fiscal se abrogă:

1. Articolul 73 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 15 octombrie 2002;
2. Articolul 17 din Legea apiculturii nr. 89/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 30 aprilie 1998, cu modificările ulterioare;
3. Articolul 13 și articolul 14 din Legea nr. 332/2001 privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 3 iulie 2001, cu modificările ulterioare;
4. Alineatul (3) al articolului 17 din Legea patronatelor nr. 356/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 12 iulie 2001;
5. Alineatul (2) al articolului 41 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 24 iulie 2001;
6. Prevederile referitoare la accize din Legea nr. 423/2001 pentru sprijinirea sectorului de pescuit la Marea Neagră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 iulie 2001;
7. Alineatul (8) al articolului 70 din Legea bibliotecilor nr. 334/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 18 iunie 2002;
8. Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 15 septembrie 2003;
9. Articolul 67 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 27 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare;
10. Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 27 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv actele normative date în aplicarea legii;
11. Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 2 august 2002, cu modificările și completările ulterioare;
12. Literele b) și c) ale articolului 37 din Legea cinematografiei nr. 630/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 9 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;
13. Ordonanța Guvernului nr. 22/1993 privind scutirea de plată a impozitului pe veniturile realizate de consultanții străini pentru activitatea desfășurată în România, în cadrul unor acorduri internaționale guvernamentale sau neguvernamentale de finanțare gratuită, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 30 august 1993, aprobată prin Legea nr. 102/1994;
14. Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 23 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare;
15. Ordonanța Guvernului nr. 26/1995 privind impozitul pe dividende, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, aprobată cu modificări prin Legea nr. 101/1995, cu modificările ulterioare;
16. Ordonanța Guvernului nr. 24/1996 privind impozitul pe veniturile reprezentanților din România ale societăților comerciale și organizațiilor economice străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 5 august 1996, aprobată cu modificări prin Legea nr. 29/1997, cu modificările ulterioare;
17. Prevederile privind impozitul pe profit din articolul 47 din Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 25 februarie 2002;
18. Literele e) și f) ale articolului 2 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000;
19. Articolul 6, articolul 7 și alineatul (1) al articolului 10 din Ordonanța Guvernului nr. 46/1998 pentru stabilirea unor măsuri în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate de România prin aderarea la Convenția internațională EUROCONTROL privind cooperarea pentru securitatea navigației aeriene și la Acordul multilateral privind tarifele de rută aeriană, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 26 ianuarie 2001;
20. Ordonanța Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 27 august 1998, cu modificările ulterioare;
21. Prevederile referitoare la persoane juridice din alineatul (2) al articolului 9 din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 1 august 2002, cu completările ulterioare;
22. Alineatul (4) al articolului 12² din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 31 august 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 210/2003;
23. Alineatele (1) și (2) ale articolului 6 și articolul 8 din Ordonanța Guvernului nr. 126/2000 privind continuarea realizării Unității 2 din cadrul obiectivului de investiții „Centrala

Nuclearoelectrică Cernavodă — 5 x 700 Mwe“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 335/2001, cu modificările și completările ulterioare;

24. Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările și completările ulterioare;

25. Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 17 august 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2003, cu modificările și completările ulterioare;

26. Literele b) și c) ale articolului 7 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002;

27. Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 10 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

28. Articolul 162 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2003 privind procedurile de administrare a creanțelor bugetare locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 358/2003;

29. Secțiunea a 2-a a capitolului I din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003;

30. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/1997 privind scutirea de plată a impozitelor pe salarii și/sau pe venituri realizate de consultanți străini pentru activitățile desfășurate în România în cadrul unor acorduri de împrumut, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 29 octombrie 1997, cu modificările și completările ulterioare;

31. Prevederile referitoare la taxa pe valoarea adăugată din articolul 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/1999 pentru aprobarea continuării lucrărilor și a finanțării obiectivului de investiții „Dezvoltarea și modernizarea Aeroportului Internațional București—Otopeni“ și pentru aprobarea garantării unui credit în favoarea Companiei Naționale „Aeroportul Internațional București—Otopeni“ — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 25 mai 1999, aprobată prin Legea nr. 21/2000;

32. Litera a) a alineatului 1 al articolului 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare;

33. Literele b) și c) ale articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/1999 privind instituirea unor măsuri de stimulare a activității titularilor de acorduri petroliere și subcontractanților acestora, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 28 octombrie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 399/2001;

34. Articolul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2000 pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/1999 privind unele măsuri pentru dezvoltarea activității economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 12 mai 2000, aprobată prin Legea nr. 302/2001, cu modificările ulterioare;

35. Articolul 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 14 iulie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002;

36. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2000 privind scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 211/2000 privind garantarea de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi externe pentru Ministerul Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 134/2001;

37. Alineatul 2 al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 249/2000 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru produse petroliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 12 decembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 382/2002, cu modificările ulterioare;

38. Articolul 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex“ — S.A. Galați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 5 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

39. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 30 noiembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 523/2002, cu modificările și completările ulterioare;

40. Prevederile referitoare la impozitul pe profit din alineatul (3) al articolului 145 și alineatul (2) al articolului 146 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 9 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare;

41. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2003 privind scutirea de la plata impozitului pe terenurile din extravilanul localităților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 17 martie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 273/2003;

42. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 25 aprilie 2003, cu modificările ulterioare;

43. Hotărârea Guvernului nr. 582/1997 privind introducerea sistemului de marcare pentru băuturi alcoolice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 7 octombrie 1997, cu modificările și completările ulterioare;

44. Orice alte dispoziții contrare prezentului cod.

(2) Articolul 23 alineatul (2) își încetează aplicabilitatea începând cu data de 1 ianuarie 2006.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 decembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

P. PREȘEDINTELE SENATULUI
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 22 decembrie 2003.
Nr. 571.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind Codul fiscal

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind Codul fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 decembrie 2003.
Nr. 888.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro